

L. D. h. de Offis Ref. in
Casum venis sub Theatra
Prop. M. Sig. et hi et B.
recario Faama hntu

180

Ház-Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

3387. F. 25. V.
MENNYEI UDVARRAL VALÓ
S Z E N T
T Á R S A L K O D Á S.

Az - az :

Olly magános buzgó Könyörgé-
sek, mellyeket a' Mennyei és Földi
Udvarnak szolgálatjában forgó T.
BORSAI ISTVÁN, és GYÖRGY
két Atyafiak, az Abrug-Bányai Re-
formáta Ekklesiának Leiki Pásztorá-
val, NÁDUDVARI BENÁMINNAL el-
készítettén, elsőben magok Költsé-
gekkel ki-botsáttattak vólt. Mostan
pedig a' Typographus látván a' Köny-
vetskének fokak előtt kedveségét,
fok kegyes Lekeknek használni kí-
vánván maga Költségén ki-nyomtat-
ta, elébbi hibáktól meg-jobbítva, és
egyszersmind Nevedékeny Leányok-
nak való hasznos Könyörgések-
kel-is meg-bővítettve.

SZEBENBEN, SÁRDI SÁMUEL

Dan. 7. 10.

*Ezerseer-való ezenen Udvarlanak a'
rieg-maradandó Idejünek, és tiz
ezerseer-való száz ezenen állanak
ő előtte.*

'Sid. 4. 16.

*Járullyunk mi-is bizodalommal, a'
kegyelemnek Királyi Sékibek, hogy
irgalmaságot nyerjünk és kegyel-
met talállyunk, az alkalmas idő-
ben való segítésre.*

107199

MÉLTÓSÁGOS GROFF

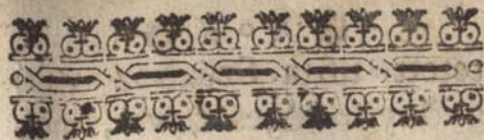
S Z É K I

TELEKI KLÁRA

KIS-ASZSZONYNAK

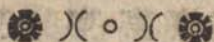
ISTEN HÁZÁNAK ÉKES-
SÉGÉRE NEVEKEDŐ, ÉS
VIRÁGZO KEGYES
SZÜZNEK

KEGYELEM ÉS ÁLDÁS LÉ-
GYEN AZ ATYÁTOL, ÉS
AZ UR JÉSZUS
KRISTUSTOL.

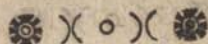

MÉLTÓSÁGOS GROFF
KIS-ASZSZONT!

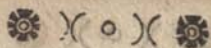
SZép Virágok láttatnak a'
Földen, az éneklésnek ideje
el-jött, és a' Gerlitzének szá-
va hallatik a' mi Földünkön.
Ezek ama' Menyei Völegény-
neka' KRISTUS JÉSZUSnak,
a' maga Jegyefséhez, az Ek-
klésziához, mint nékie készít-

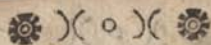
tetett tífzta Szűzhöz való
gyönyörüséges szavai, mel-
lyeket olvasunk Bölts Sala-
mon Énekek Énekének 2-dik
Rész. 13-dik v-ben. Jölle-
het ezek a' szók titkos érte-
lemben az ISTEN Uj-Testa-
mentomi Ekklesiájának bizo-
nyos idejére és állapottyára
néznek, mindazonáltal alkal-
maztathatni az ISTEN Ek-
klésiájában, kegyességben,
ISTEN, és Emberek előtt va-
ló kedvességben szépen neve-
kedő Tsemetékre-is, és neve-
zete-

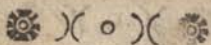
zetefen a' gyenge Szűzetskék-
re. Mert vallyon ezek nem ol-
lyanak-é az ISTEN Házában
mint zöldellő szép Olay-vefz-
szök a' 128-dik Sóltár fzerint:
Nem ollyanak-é mint meg-
anyi szépen illatozó Virágok
ISTEN előtt. Az ö Fohászko-
dások és Könyörgések, mel-
lyek hasonlók a' gyenge Ger-
litzének nyögéséhez, nem
illetné meg az ISTENnek
könyörülő szívét, nem hat-
na-é az ö kegyelmes füleibe.
Az hol azért illyen kegyesség-

ben nevedő jeles Tsemetéknek számok fokasodik, méltán el-mondhatni: szép Virágok láttatnak a' Földön, az éneklésnek ideje el-jött, és a' Gerlitzének szava hallatik a' mi Földünkön. Légyen hálá az ISTENnek, a' ki a' mi Házánkban-is, mind a' nagy Uri Házakban, mind pedig egyebütt maga ditsőségére készítettett Plántákat, kegyességnek 'Sengéjével, és Virágjával ékeskedő Tsemetéket látatt mi velünk. A' kegyességnek

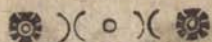

nek ilyen szép 'Sengéi és jelei tündökölnék Nagyságodban-is, M. GROFF KIS-ASZSZONY! mint a' ki abban a' M. GROFFI Házban, mellyben született Nagyságod, mind példával, mind szorgalmatos oktatással ISTENi félelemben neveltetik, és gyakoroltatik (annyira, hogy az egyéb kegyes és Idvefséges Tanuságai közt, még Tizen-egy Esztendő-s is alig lévén Nagyságod, Tanítója' diktálása nélkül maga magától szép Fohászok-dá-

dáfokat, rövid Könyörgéseket formált, 's fáját kezeivel írt, mint én szava bé-vehetőtök-
töle ez iránt bizonyossá tettem.) Nagyságod Neve alatt kívánt ez a' kitsiny Munkátska-is világosságot látni, hogy a' Nagyságod eleve való kegyel-
ségevel, és Gróffi Neve alatt költ Könyörgésekkel Nagyságodhoz hasonlót több nevedékeny kegyes Sziizeknek Serege-is a' Szent ISTENnek Imádására, és dicsőítésére jobban-is fel-indít-

tas-

tafsék. **Az ISTEN**, a' ki a' Kisdedeknek és Tsetsemöknek szájok által tudja hirdettetni a' maga ditséretit, fenteltye-meg egész fzen Nagyságodat, életnek hosszúságával, és mindennémü kegyelmeivel Koronázza-meg: szívből kívánja

NAGYSÁGOD

Aldzatos Szolgája
SARDI SAMUEL
Typographus.

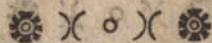
AP-

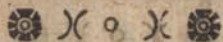
APPROBATIO.

A' Kegyeség, avagy ISTENnek való szoros egyesülés ebben áll, hogy a' nekünk szülő ISTENT örömeft halgassuk, 's szavát meg-fogadjuk, 2-szor: Hogy mi-is szóljunk, az-az, könyörögjünk az ISTENnek, nem vagyunk soha terbére Ő Felségének, ha kedve szerint imádkozunk, nemcsak szabadságot adván erre, hanem parantsolván-is, és kívánván.

De, nagy és nehéz dolog ISTEN tetseje szerint könyörögni, a' KRISTUS Oskolájában tanuló Tanítványok-is Ő Felségétől kérték, hogy tanítsa imádkozni, méltán-is, mert magunk-

gunktól azt sem tudjuk mit? azt sem, miképen kérjük. Az Apostol mondja: Kéritek, de nem vészitek-el, mert nem jól kéritek. Az ISTENnek tetfző Könyörgésben a' többi között meg-kívántatik: (1.) Hogy a' legyen ISTENnek ki-jelentetett akarátja, 's idvezség' ekonomidja szerint, az-az, minden maga meg-tágadsával az Embernek, tsak a' JESUS KRISTUS Érdemében 's Szent Nevében-való bizodalommal. (2.) Minden bűnökről-való le-mondással, 's sent életre-való tökéletes szándékkal, mert az istenteleneknek áldozatok útálatos az URnak. (3.) Hogy a' legyen ISTEN' Beszéde szerint-való stílus-

stílussal, az-az, sem nem igen al-
lyossal és konyhára-valóval, sem nem
tekervényessel és büszkével, hanem
értelmes és fontos szókkal; Minémü-
eknek, midőn tapasztaltam ez alább
következendő szép Könyörgéseket, mel-
tőknak ítéltem, hogy közönségesekké
tétetteffenek, 's a' Kegyes Lelkek él-
jenek vélek nagy hasznokra.

BOROSNYAI L. JÁNOS,
Erd. Ref. Superintend.

I. Fel-

I. Fel-ébredéskori Fohászkodás.

FEL-emelem szemeimet fí-
zemmel egyetemben Te
hozzád, óh Világosságnak
Atyja, és halá-adással magafizta-
lom Szent Nevedet: mert ingyen-
való jóvóltodból újonnan-is meg-
adád e' mái napon az én életemet.
Világosítsd édes Atyám Szentsé-
ges Országodat én rajtam, hogy a'
bűnnek álmából-is jobban-jobban
fel-ébredhessek, 's fel-öltözvén
Szent Lelkednek drága kegyelmei
által az UR JÉSZUS Erdemének és
Igazságának tiszta fejer köntöse-
ben, mint világosságnak fia, (le-
ánya) Tenéked élhessek, Ámen.

A

II.

II. *Mosdászkori Föbázkodás.*

OH tífzta természetű ISTEN!
 kítsoda mondhatja mi közzü-
 lünk: tífzta az én szívem, és ártat-
 lanságban mosom az én kezeimet.
 Mosd-el azért, Szent Fiad' drága
 Érdemének, és Szent Lelked' ke-
 gyelmének tífzta Vízével lelkem-
 nek szennyét, hogy meg-tífztül-
 hassak bűneimnek minden undok-
 ságiból, Ámen.

III. *VASÁRNAP Reggeli Könyörgés.*

OH világosságban lakozó Szent
 ISTEN! ki merő azon Vilá-
 gosság vagy és semmi fététség nin-
 tsen te benned; világossággal kör-
 nyül-vetted magadat, ékeiséget
 és ditsóséget öltöztél-fel tennen
 ma-

magadra. Te fzerzetted a' vilá-
 gosságot, és alkottad a' fététséget,
 hogy ezeknek vízföntagsággal va-
 ló folyásokkal lenne Nap és Éj az
 ő idejében.

Oh melly örvendetes napja lön
 e' Világnak az, a' mellyen világos-
 ságot fzerzettél; de sokkal örven-
 detesebb vala az, midőn az hosz-
 fzas lelki fététség után a' Te Évan-
 gyéliomodnak hirdetése által ez vi-
 lágon új világosságot gerjesztettél:
 mert akkor jelent-meg az idvefség-
 nek kelemetes napja, mikor az Igaz-
 ságnak fényes Napja meg-látoga-
 tott minket a' magasságból, és az
 ő fel-támadásával az életet és hal-
 hatatlanságot világosságra hozta.

Ezen való öröm nyitotta-meg hí-
veidnek szájokat, hogy hirdcnék
nagy örömmel a' Te Isteni jóvólto-
dat: mert a' nép melly a' fetétség-
ben ül vala, láta világosságot, és
az halál' árnyékának fetétes vől-
gyében ülőknek nagy világosság
támadott.

Ditsérlek azért Tégedet én
ISTENem! éneklek mindeneknek
előtte a' te irgalmafságodról, hogy
engemet hozzám - tartozóimmal
együtt ingyen-kegyelmedből az el-
múlt éjtfzakának fetétségéből-is e-
mái napnak világosságra juttattál,
sőt az éjtfzakának félelmében és fe-
téségében is bátorságom és vilá-
gosságom vóltál, a' Te meg-tartá-
fodat

fodat erős kövár gyanánt adtad va-
la énnékem, 's azért fenkitől nem
rettegtem.

Ditsérlek Tégedet én ISTENem
kiváltképen azért, hogy engemet
a' lelki fetétségnek hatalma alatt
nem hagytál, hanem a' Te Orzá-
godnak világosságra ama' fzen-
tek' örökségének birására hathatos
Mennyei hivattal el-hívtál, és ve-
zérlefsz engemet Szent Lelkednek
és Igédnek világosságánál a' Te út-
idra.

Oh Szent ISTEN! imé ez a'
Nap, mellyre fel-virrafsztottál, a'
Te tiszteletedre rendeltetett Nap,
a' mellyet, világi szorgalmatosá-
gimat félre-tévén, Te-veled való
A 3 szent

szent társalkodásbankellene kivált-
képen el-töltenem. Ez Nap hír-
detteted szentidnek gyülekezeti-
ben élet-adó beszédedet, hogy az-
zal jobban-jobban meg-világosíta-
nád, az idvességre börtöneké tennéd
elménket. Oh melly bódog em-
ber-is a' ki Tégedet halgat a' Te be-
szédedben, állván szorgalmatoson
a' Te ajtód előtt, és a' Te Házad-
nak küzfőbeít őrizvén! mert gyö-
nyörűségek a' Te hajlékid óh Se-
regeknek ISTENek! A' Te szájad-
nak beszédi kedvesebbek az arany-
nál, és édesebbek a' méznél, 's az-
ért gerjendez a' mi szívünk a' Te Ház-
adban való menetelre.

Adjad azért óh én ISTENem,
hogy

hogy szerezsem a' Te Házadat, a'
Te ditsőségednek Hajlékát, és e'
földön szenteidnek Gyülekezeti-
ben tisztelvén Tégedet, végezetre
tétessék méltóvá az Egekben töké-
letesekké lett Igazaknak seregében
örökké-való ditséretedre, szerez-
sem szívemből a' Te beszédedet-is,
és azt fellyebb betsüljem minden
e' világi kintsnél.

Öltöztess-fel UR ISTEN a' Te
Szolgaidat mindenütt, és mi közöt-
tünk-is Mennyei erőddel és ajándé-
kiddal, nyissad-meg az ő szájokat,
hogy épületesen hirdessék Szent
Igédet; nyissad-meg a' mi szívein-
ket-is, hogy figyelmetesen halgat-
hassuk és bé-vehefsük a' Te beszé-
de-

dedet, 's annak az örök életre jó ízű gyümölcset teremjük, 's e' képen adj elő-menetelt e' szent Munkának minden helyeken.

Tápláljad URam az én lelkemet élet-adó beszédeddel az örök életre, fel-indítván szívemet, hogy Szent Törvényedről elmélkedjem szüntelen, és a' Te útaidat megörizhessem: mert az Ég és a' föld el-múlnak; de a' Te beszéded és a' kik azt meg-tartják, mind öröké meg-maradnak.

Tündökölteffed-ki Sz. ISTEN a' te Évangéliomodnak világosságát minden-felé e' világon, hogy múltjék-el e' földről a' tudatlanság és tévelygésnek sűrű homálya, a'
melly

melly az ő hatalmában tart fok Nemzetségeket. Mondjad ezt a' Te Sionodnak: *Kelj-fel, világoskodjál, mert el-jött a' te világosságod, jár-janak a' Pogányok a' te világosságodban, és a' földnek minden Királya a' tenéked támadott fényességben.*

Oh Királyoknak Királyja Felséges ISTEN! tégyed nagyjá a' te kegyelmedben a' mi Felséges Koronás Királyunkat, erősítsd-meg az ő Királyi-fzékét igazsággal és irgalmafsággal, hogy a' te erőrségedben örüljen a' Király, és a' te jóvóltodban igen örvendezzen. Add-meg az ő szívének kívánságit ő-nékie, és ajakainak kérését ne tagadjad-meg ő-tőle, vedd-környül őtet a'

te javaidnak áldásíval, minekutánna tettél az ő Fejében arany-koronát. Adj ő-néki napoknak hoszfűségát, és vidámítsd-meg a' Te szívnednek örömeivel. Tegyed békeségsé és bódoggá az ő birodalmát, hogy az ő szárnyai alatt lehesse nyúgodalmunk és minden Isteni félelemben békeségünk. Áldjad-meg az ő Királyi Házát, és abban lévő Tsemeték légyenek olyanok, mint a' Királyi Koronában ragyogó drága kövek.

Világoskodjál óh én ISTENem e' mái napon és életemnek minden napjaiban az én szívemben-is, hogy láthassam a' te Törvényedben való bőltseségedet, és azt szívembe rejt-

rejtthessem. Örvendezek-is szívemben, mikor nékem ezt mondják: Mennjünk az URnak Házában! vezéreljen és készítsen-el engemet a' te igazságod szent Helyedre való bé-menetelre, hogy mikor bémegyek Te hozzád én igazságomnak és örömemnek ISTENéhez, azt mondhasssam nagy örömmel: *Én meg-ballom, a' mit az UR szól, mert tudom, hogy szól békefséget az ő Népeknek, Ámen.*

IV. VASÁRNAP *Estvéli Könyörgés.*

NAgy kegyelmű, ki-meríthetetlen jóságú Sz. ISTEN! nagy a' Te jóvóltod, és az mind örökké meg-marad a' Tégedet félöken.

Örvendeznek annakokáért Te ben-
ned, kik Tégedet esmérnek, éne-
kelnek örömmel a' jó szívűek, az
embereknek fiai (leányi) szár-
nyaidnak árnyékában bíznak, és
Házadnak javaival meg-elégített-
nek. Bóldogok azok kik lakoznak
a' Te Házadban, a' szenteknek e-
gyességében, és fűntelen ditsér-
nek Tégedet. Bóldog ember, a'
kinek erőssége a' Jehova, és a' ki-
nek szívében vagynak az URnak
ösvényi: mert olyan vagy azok-
nak, óh Szent ISTEN! mint a' fé-
nyes nap és pai's, kegyelmet és di-
tsőséget adsz ő-nékiek, 's nem von-
szod-meg a' jót azoktól, kik járnak
ártatlanságban Te előtted.

Tízf-

Tíftellek Tégedet édes ISTEN-
em tellyes szívemből, ki az én lel-
kemmél-is sok jót tettél, el-válasz-
tottál engemet, fogadván a' Te
Házadban Nevednek igaz esmérői
és tíftelői közzé, tanítasz engemet
fűntelen Szent Lelked és Beszé-
ded által a' Te esméretedre és fé-
lelmedre, meg-mutatod az életnek
ösvényét, mellyen juthaflak Te
hozzád, hitet munkálódtál szívem-
ben, hogy a' Te beszédedben egé-
fzen meg-nyúgodjam, és abban le-
tett szép ígéreteidet magamhoz
kaptsoljam. Mind ezeket tsele-
kedte én velem a' Te ingyen-való
szereteted, mellyel a' Te Szent Fi-
jadban szerettél engemet, kibeh

A 7

kész

kézf vagy minden Mennyei áldással meg-áldani híveidet.

Örvendetes hálá-adással emlékezem közelebb e' máj szent napon-is velem közlött Atyai gondviselésedről, s kegyelmességeidről: mert nem-tsak meg-tartottál engemet, és a' kiket nékem adtál, gondot viselvén kegyelmesen testi szükségeimről; hanem ennek-fellette lelkemet-is legeltetted, oktatván Mennyei böltseségre élet-adó beszédeddel, fel-indítád Háznak fzeretetével szívemet, hogy hívednek seregében ditsérnélek Tégedet egyező lélekkel.

Oh melly nagy kegyelmesség
UR ISTEN, hogy a' Te Évangyéliomi

liomi beszédedet mi közöttünk világotatod, ki-mondhatatlan jóvótod, mikoron békefséget adsz a' Te népednek, hogy épüljenek félelmedben, a' Szent Léleknek vigasztalásiban elő-menvén.

Oh UR ISTEN! ha meg-gondolom egy-felől a' Te fzeretetedet, mellyel fáradhatatlanul munkálódád idveségemet; más-felől pedig az én nagy gyarlóságomat, s egyfzer'smind a' Te népednek, melly a' Te Nevedről neveztetik, Te hozzád és beszédedhez való hidegségét, háladatanságát, szégyennel méltán el-borítottam.

Oh melly kevesen vágnak, a' kik illendöképen meg-esmérnék és

betsülnék a' Te kegyelmedet, hogy
a' Te Évangéliomodnak égő és vi-
lágoskodó szövetnekét helyéből
ki-nem mozdítottad, és a' békes-
ségnek veszfzejét, mellyel őriztet-
nek a' Te legeltetésednek juhaid, el-
nem törted. Könyörülj mindazon-
által URam a' Te népeden, és légy
kegyelmes ő-nékie, építsd-meg Te
magad az ő romlását, melly miatt
alig álhat. Kegyelmezz URam én-
nékem-is: mert meg-vallom, hogy
e' máj napon-is fok-képen meg-
bántottalak bűneimmel: Az én
Isteni tisztetelem hijános és fogyat-
kozással teljes volt; ha valami
jó volt abban, mint-hogy az a' Te
kegyelmedből volt, a' Te Neved-

re

re térjen azért minden ditsőség, az
én bűneim és fogyatkozásaim pedig
fedeztetlenek-el a' te Szent Fijad-
nak Érdemével, ő-benne kedvel-
jed mind az én méltatlan fzemély-
jemet, mind pedig az én gyarló
Isteni tiszteteletemet.

Oh mindenható ISTEN! kinek
munkáid tökéletesek, a' te szent-
séges erőddel és kegyelmeddel
légy mindenkor én mellettem. Te
URam mindeneket tudsz, tudtad
eleve az én gyarlóságomat és bü-
neimet, még mikor a' leg-első jó
gondolatot öntötted az én szívem-
be, és az új életnek leg-első 'sengé-
jét kezdetted én bennem. Kérlek
azért tégedet, hogy idvefélegem fe-

A 9

löl

löl való jó-akaratomat, lelkembe
öntött kegyelmedet, bennem el-
kezdett és mind eddig folytatott
szent munkáidat meg-ne bánjad,
sőt inkább erősítsed, 's ha a' ben-
nem lakozó bűn, és e' világnak gon-
nofzra vezető példája el-akarna-is
engemet Te töled vonni, ne bo-
tsáts engemet Izraelnek hűséges
Őrizője. Tégyed szemeim eleibe
a' Tetsudálatos szerezetedet, melly
szerént engemet bűnben heverőt
fel-kereftél, és ennek meg-gondo-
lása öldököljen-meg én bennem
minden bűnre való hajlandóságot,
's e' világnak szerezetedet, és gerjefz-
szen én bennem olly' Te hozzád
való szerezetedet, szent indulatot,
hogya

hogya valóságos kegyefségnek gya-
korlásával Te hozzád fiesselek.

Légy kegyelmes Gondviselője
az én világi életemnek-is, miképen
vóltál eleitől-fogva, közelebb ez
éjtfzakában-is, vigyázzon én reám
a' Te erődnek hatalma, és védel-
mezzon engemet minden veszedel-
mek ellen. Tartsad az én szívemet
mind aluvásomban, mind vigyázá-
somban a' Te félelmedben, hogy
ha éjjel meg-próbáltatik-is az én
szívem, találtafsék a' Te rendelé-
sidnek ösvényin, és a' reggeli órá-
ra fel-virrafsztván engemet hoz-
zám-tartozóimmal együtt félel-
medben, lelki testi békeféségben,
ferkents-fel leg-elsősben-is a' Te
ditsé-

ditséretedre. Így tégy én ISTEN-
em én-velem 's minden benned bi-
zó híveiddel az UR JÉSZUS
KRISTUSért, Amen.

V. HETFÖN *Reggeli Könyörgés.*

ERős, Mindenható ISTEN,
Egeknek ditsőséges Királyja,
ez egész Földnek URa, Seregek-
nek Szent ISTENE! Te tartasz
mindeneket Mennyen és földön a'
Te nagy hatalmaddal, igazatsz
mindeneket a' te véghetetlen böl-
tseségeddel és tanátsoddal, mun-
káidban pedig soha-is meg-nem fá-
radsz, sőt az el-lankadtaknak erőt
adsz. Minden teremtetseid szün-
telen-való munkában vagynak, a'
Te akaratodnak végbe-vitelére fe-
rényen

rényen el-járnak. A' Nap, mint
valami ékes Völegény, fel-kél ide-
jében az ő helyéből, hogy el-vé-
gezze, mint-egy erős Vitéz, az ő
futását. Fel-kél az Égnek egyik
végéről, és gyorsan el-mégyn a'
másik végére, 's e' képen ferkenget
mindeneket az ő rendes munkájok-
nak végbe vitelére.

Fel-ferken annakokáért az én
nyelvem és lantom-is Sz. Neved-
nek hálá-adással való ditséretire,
velem és hozzám tartozóimmal,
Te-tőled vett javaimmal, közel és
távol-lévő szerelmeseimmal, in-
gyen-kegyelmedből minden idő-
ben, 's közelebb az el-múlt éjtfza-
kában-is közlött őrizetednek, Atyai
gond-

gondvitélésednek hirdetésére: mert az UR vólt kő-váram, erős bástyám, és minden veszedelmek ellen életemnek védelme, ki ingyenvaló jóvóltából e' máj napnak reám békeféségben fel-viradásával meg-örvendeztete.

Serkenget UR ISTEN e' máj napnak reggeli órája rendes munkáimnak folytatasára; de hijábanvaló minden szándékunk és munkánk; ha az UR áldást es elő-menetelt nem parantsol reája. Mindeneknek előtte azért kérlek édes Atyám, ISTENem, indíts-el engemet az én idvesféségemnek munkájára, 's e' végreuralkodjék szívemben a' Te félelmed, szívemnek gon-

gondolatit bírja a' Te Törvényed, oda hajtván azokat, mint a' vizeknek folyáfit, az hová akarod, hogy az én elmémnek gondolkodási, ajakimnak szóllási, tagaimnak mozgási, életemnek minden napjaiban, ez egész héten, és e' máinapon tzelozzanak a' Te ditsöségedre, lelkemnek idvesféségére, Felebarátomnak épületire; ellenségemnek meggyözésére, meg-nyerésére, 's légyek a' Te kegyelmednek drága és hathatos eszköze.

E' végre, távoztasd-el én tölem én ISTENem minden időben 's ez egész héten-is a' setétségnek és a' bűnnek minden munkait, hogy azokat szívemből gyűlölván, szívemet

vemet azoktól üressen tartsam, 's
mint világosságnak fia (leánya)
fzüntelen józanon és világosságban
járjak, fel-öltözvén az hitnek és
fzeretnek mely-vasában, és sifak
gyanánt az idveségnek reménysé-
gében, mint olyan, kit nem harag-
ra, hanem az idveségnek el-nye-
résére rendeltél a' JÉSZUS Kríztus-
ban.

Indíts-el engemet én ISTEN-
em az én rend-fzerént való hívata-
lomnak-is munkáiban, oktaílad el-
mémet bölts tanátsoddal, igazgas-
ílad kezeimet, tégy böltsé házam-
nak a' te félelmedben való igazga-
tására, hogy minden foglalatossá-
gim mások előtt-is légyenek ked-
vesek,

vesek, áldjad-meg a' Te szolgádnak
(szolgálódnak) házát, hogy bő-
völködhessék a' másokkal való jó-
tételben, és hozzád-való szívés há-
ládatosságnak.

Mint-hogy pedig, óh Szent
ISTEN! én Idveségemnek Kő-
íziklája, az én fok bűneimre nézve,
mellyekkel Tégedet, Jó ISTENem-
met meg-bántottalak, nem áldá-
fodra, sőt inkább haragodra vólnék
méltó és érdemes, a' Te Sz. Fiad-
ban vetett hitbéli bizodalommal já-
rúlok Te hozzád, és szívemnek tö-
redelmességéből kérlek Tégedet,
botsáílad-meg ő érette minden vét-
keimet, az ő drágalátos Vére mos-
ísa-el azoknak undokságait, vegye-
el

el rólam az átkot, melyet azokkal érdemlenék, és harmatozzon áldást én reám Tetőled. Nagyok URam az én bűneim, meg-vallom; de sokkal nagyobbak a' Te irgalmafságid, melyek szzerint könyörülhetfz rajtam, 's mihelyen akarod, meg-tifz-tithatfz engemet. Hintsd-meg azért lelkemet Szent Fijad' drága Vé-rével, Szent Lelkednek kegyelmével, hogy bűneimből meg-tifztíttassam, és örvendezzen szívem a' Te szabadításodban, érezvén idvezítésednek valóságos örömet.

Tégy jól UR ISTEN jóvóltodból a' Te Népeddel, melly a' Te szentséges Nevedről neveztetik, minden helyeken, ditsőítsed-meg
ten-

tennen-magadat lelki orfzágodnak óltalmazásában, és annak e' földön terjesztésében. Tegyed Házadnak jóakaróivá az ő ellenségeit-is óh erős ISTEN. Tégy jól a' Te Házadnak szzeretőivel, gyámolival, nagyokkal és kitsinyekkel, megáldván őket a' Sionból, a' Te lakó helyedből.

Tégy jól és tselekedjél kegyelmességet a' Koronás Fejekkel, kik a' Te Népedet birják ítélettel. Adjad a' Te ítéletedet, és az igazságot, nevezetesen a' mi Királyunknak, hogy ítélje az ő népét igazságban, az ő életének esztendeit szaporítsad, Királyi tanátsait igazgasd. Adj ő néki hűséges Tanátso-fokat,

fokat, erős Hadi Vezéreket, és Se-
regeket, hogy valamire a' te Ne-
vedben Királyi kezeit ki-terjesztén-
di, legyen szereztsés és előmene-
teles.

Tégy jól a' Te Népednek szegé-
nyeivel, az igaz özvegyekkel, ár-
vakkal, az igaz úton és vízen járók-
kal, betegekkel, szükölködőkkel,
minden ínségben lévőkkel, hogy
ditsérjük mindnyájan a' Te Neve-
det örömmel.

Nyúgodjék-meg én ISTENem
a' Te jóvóltod én rajtam-is és há-
zamon egész életemben, közelebb
ez hétnek napjaiban és e' mái na-
pon-is, hogy a' te Szent Neved-
ben jól el-kezdvén azokat, áldot-
túl

túl végezhessem, a' Te Szent Fijad-
ért az UR JESUSért halgass-meg
engemet, Ámen.

VI. HETFÖN *Eszelli Könyörgés.*

Ditsőségnek URa, kegyelemnek
ISTENe! ki a' te ditsősége-
det igen szerezted, és mindeneket
a' végre tselekefzel az Égen és föld-
den, lakozól a' magas Egekben a'
bóldog Lelkeknek ditséretei kö-
zött igen felségesen, igen ditsősé-
gesen. Ditsőitenek tégedet min-
den teremtéid, mert azok sze-
meink eleibe terjesztik a' te vég-
hetetlen hatalmat, bőségesége-
det, jóságodat; méltó-is, hogy a'
teremtett állat hirdesse az ő Terem-
ője-

tőjenek ditsőtségét, mert mindeknek ő általa, ő tőle, ő érette vagnak.

Ditsérnek tégedet itt e' földenkiváltképen a' te híveid, a' kik látják nem tsak e' világnak alkotmányában lévő tsudálatos dolgaidat; hanem fzeamlélik az ő elméjeknek meg-világosított fzeameivel a' kegyelemben lévő ditsősséges munkáidat, a' mellyekben sokkal nagyobb ditsősségedet mütattadki, hogy nem e' világnak alkotásában; azok esmérík valójában a' te útaidat, azoknak jelentettek-meg eleitől-fogva el-rejterett titkaid, azok tudják emberekhez való jóvóltodnak magasságát, mélységét, fze-

fzélefségét és hofzfzúságát: tudják a' Kríztusnak ama' nagy fzeretetét, melly minden esméretnél fellyebb való.

Áldalak tégedet én ISTENem, én Idveségem, ki engemet nemtsak teremttét, érzékenységekkel és okos elmével fel-ruházván, hogy fzeamlélhetném és tudhatnám a' te külső nagy dolgaidat; hanem ennek-felette meg-esmértetted én velem a' kegyelemben tündöklő ditsősségedet, sőt lelkemben Lelkednek olyan hathatós munkáit éreztetted, mellyek minden teremtet-állatoknak erejét fellyül-haladják. Te világosítottál-meg engemet, hogy meg-esmérhetném való-

valójában az én nyavalyáságomat,
a' melly első út az idveségre.
Mert mimódon kívánhatnám fzi-
vesen a' te idvezítő kegyelmedet,
ha nem esmérhetném az én nyava-
lyáságomat? mimódon folyamod-
hatnám lelkemnek Orvosához, ha
az én lelki betegségemet nem érez-
ném?

Meg-esmértetted én velem UR
ISTEN te magadat életem körül
forgó kegyelmes gondviselésed-
ben, és valamennyi külső jótéte-
ményeidet közlötted én velem,
azok-is a' te Atyai fzeretetednek
bizonyos jelei. Te voltál énné-
kem bátorságos menedék helyem,
a' hová folyamodtam az én szük-
ségem-

ségemben, és kegyelmesen meg-
hagattál engemet. Benned bíztam
és meg-nem szégyenítettem, óltal-
mam voltál a' veszedelmek ellen,
kétséges dolgaimban vezérlettel a'
te bölts tanátsoddal. Áldott lé-
gyen annakokáért a' te Szent Ne-
ved közelebb e' mái napon-is raj-
tam fenn-tartott gondviselésedért,
hogy az én lelkemet a' te félelmed-
ben meg-tartottad, testemet épség-
ben meg-marasztottad, életemet e'
mái nappal meg-fzaporítottad, ál-
dást parantsoltál reám, 's veszedel-
memre szolgáló gonofzokat el-for-
dítottál, és dolgaimban bódög elő-
menetelt adtál.

ÉN ISTENEM, kissebb vagyok
B nün-

minden jótéteményidnél, valamelyeket én-velem közlöttél: mert meg-esmérem és meg-vallom keserves szívvel te előtted, hogy nem találtatik én bennem te hozzád való háládatofság. Én vagyok az a' nyavalyás bűnös, ki a' te jótéteményeiddel fok-képen vízfűztem, a' jótéteményt fzerettem, de tégedet jól-tévő ISTENemet, a' kit kell vala mindenek felett fzeretnem, illendő-képen nem ditsőt tettelek; sőt az én bűneimmel igen meg-bántottalak. Kesereg az én szívem ezen, hogy te töled vett lelki és testi kegyelmekkel illendő-képen nem éltem, sőt vétkeimmel gyanúsá tettem magamat a' te hí-

veid

veid előtt, és e' gonofz világban helyheztetett világnak okot adtam olyan gondolatra, hogy én-is hasonló vólnék azokhoz, a' kiknek szívekben még nem jelentette-meg magát az Idvezítő ISTEN. Könyörülj azért én rajtam én ISTENem, midőn én-is a' JÉSZUS Kríztusban való hittel irgalmaságodnak fzéki eleibe járúlok, botsállad-meg ő érette minden bűneimet, és fedezdel azokat az ő drága érdemével.

Nyújtsd - ki óh Mindenható ISTEN a' te hatalmas karodat a' te jó-akaratomnak rajtam való végbe-vitelére; és tégy engemet olyanná e' világnak gonofz el-forúlt nemzetsége között, hogy má-

B 2

fok-

fok-is a' bűnről meg-győzettefe-
nek, meg-térésre indíttassanak, a'
Sátánnak minden munkáinak elle-
ne mondhasllak, és mindenkben a'
te Sz. akaratodat tselekedhessem.

Oh Menynek és földnek hatal-
mas Királyja! nézz alá a' te szent-
ségednek lakó helyéből, védel-
mezzed e' földön lévő lelki orszá-
godat, vedd el a' te népednek bű-
neit, fedezzed el az ő álnokságait,
küldj ő nékie segítségét az Egek-
ből, hogy örülhessen a' te szabadí-
tásodban, bé-telleyesedni látván
minden ígéreteidet.

Könyörülj minden rendbéli hí-
veiden, tekíntsd-meg azoknak
mindennémü szükségeiket, hal-
gasd-

gasd-meg foházkodásokat, telleye-
sítsd-bé kéréseket.

Kedyezz énnékem továbbra-is
mint kegyelmes édes Atyám: Áld-
jon-meg engemet a' te hatalmas
Isteni Felséged; fedezzen-bé enge-
met a' te kegyelmességed: vidámi-
tson-meg engemet a' te el-fogyha-
tatlan édeséged. Légyen én ve-
lem a' te hűséged és irgalmaságod
mindenkor, közelebb ez éjtfzaká-
ban-is óltalmazza erős őrizeted-
ben nyúgodni kívánczó életemet,
tartsd-meg békefényben hozzám
tartozó kedveseimet, e' képen vir-
rafsz-fel az hólnapi napra-is a' te
ditsőiségedre, és ditséretedre, az
UR JÉSZUSért, Ámen,

VII. KEDDEN *Reggeli Könyörgés.*

Mindenható ISTEN! benned bízó híveidnek javokra és segítségére mindenkor igen kész, és igen hajlandó Mennyei Atyánk, könyörülő ISTENünk az UR JÉSZUSban! A' kik tégedet idején meg-keresnek, idején meg-találtatol ő tőlek, sőt olly nagy híveidhez-való fzereteted, hogy minek-előtte kiáltanának, meg-halgatod az ő fziükségeiket, látod az ő fzi-vekben fel-gerjedő buzgó kívánságokat; egy fzó sem jöhet nyelvekre, mellyet elébb nem tudtál volna te; fokkal kézszebb vagy az ő könyörgéseknek meg-halgatására, hogy sem ők a' te fzinédnek keresésé-

essére, mihelyt buzgó könyörgé-kfeet te elődbe botsátják, azonnal gyönyörködöl ő vélek jól tenni.

Kézfzül annakokáért az én fzi-
vem-is, és az én nyelvem e' reggel-
nek idején a' te ditséretedre. Min-
den dolgaim előtt járúlok te hoz-
zád, és várom a' te segítségedet.
Ditsérlek tégedet én ISTENem:
mert meg-előztél a' te kegyelmed-
del, mikor még nem lettem vólna,
te nállad tudva vóltam, és minden
dolgaimat bőltsen el-rendelted;
nem rejtetett-el tőled tsontaimnak
alkotása mikoron formáltattam rej-
tekben, és tsudálatos mesterséggel,
mint-egy a' földnek alsó részeiben,
az én testemet, még mikor forma-

nélkül lett volna, látták a' te fze-
meid, és mind ezek a' te Könyved-
be bé-íratattanak, a' napok-is a'
mellyekben azok formáltattanak.
Te hoztál-ki engemet e' világra,
élettel és irgalmasággal meg-aján-
lékoztál, tanítottál engemet az én
gyermekségemtől-fogva, hogy hír-
detném tsudálatos dolgaidat.

Meg-előztél engemet nyava-
lyás bűnöft a' te Mennyei kegyel-
meddel: mert te világosítottál-meg
engemet, és úgy esmérhettelek té-
gedet; te vontad szívemet hatha-
tósan magadhoz, és úgy mehettem
te hozzád, te fzerettél engemet
mintegy érdemem kívül, 's úgy
kezdettelek tégedet fzeretni, leg-
főbb

főbb jómat, leg-főbb boldogságo-
mat; későre esmérhettelek tégedet
igaz Világosságot, mert a' fetétsé-
get fzerettem; későre mehettem
te hozzád, mert a' hijábavalóság-
nak sűrű homályja el-fogta volt az
én fzeimeimet; de a' te kegyelmed
el-ofzlatta azokat, és azonnal job-
ban volt lelkemnek dolga, mihe-
lyen fegítő kezeidet nyújtottad én-
nékem.

Meg-előznek UR ISTEN en-
gemet minden napon a' te irgal-
maságid, a' te jóvóltoddal idején
környül-vész engemet; a' te vég-
hetetlen jóságodnak tulajdonítom,
hogy az el-múlt éjjel-is az én éle-
temnek fzővétneke el-nem aluyék,

sőt minden gonofztól életemet meg-óltalmaztad, és e' mái napra házamat békeségben fel-virrasztottad. Oh melly fokakkal nem tselekedtél e' képen! de én rajtam könyörültél, életemet a' vészeltől, fzeimeimet a' könyv-hullatástól meg-mentetted. Áldott légy azért én ISTENem, a' ki meg-halgatá' kérésemben. Te vagy az én erőfégem, az én paifom, örül az én lelkem, és az én énekeimmel dítsérlek tégedet.

Világosítsd-meg én rajtam a' te Szent Ortzádat e' mái napon-is: mert úgy léfzen nékem örvendtes a' napnak világossága, ne fordítsd-el én tőlem az én fok bűneimért,

mért, a' mellyre igen méltó vólnék; sőt tisztits-meg engemet minden bűneimből, a' mellyekkel magamat meg-undokitottam. A' melly könnyü tenéked az éjtfazának fetéségét a' napnak világossága által el-űzni, olly könnyű tenéked az én bűneimnek homályját tőlem el-venni az Igazságnak ama' fényes Napja az UR JÉSZUS által, a' kinek szárnyai alatt vagy on nyúgovása az én lelkemnek. Kérlek azért én ISTENem, hogy a' miképen a' napnak világában minden dolgok fel-öltöztetnek, és ékelséget vesznek magoknak, azonképen öltöztess-fel én velem hit által az UR JÉSZUS-t, hogy az ő érdemével,

igazságával bé-fedeztetvén ékes és kedves edény lehessék te előtted.

Kegyelmes Atyám az UR JÉSZUS Kríztusban, a' ki engemet nem tsak meg-váltottál Sz. Fijád' drága Vé-rével: hanem a' te irgalmafságodból ujonnan-is szűltél a' te Sz. Lel-
ked által, és adtál az én szívemben olly akaratot, melly fzerént kívá-
nok tenéked szentséges Törvé-nyed és akaratod fzerint élni. Mi-
nekutánna illy szívvel és indulattal meg-ajándékoztál, adjad a' te Lel-
kednek hathatós erejét, hogy én tenéked nagy buzgósággal, álhata-
tos hűséggel szolgálhaflak minden-
koron. Ne engedjed én ISTEN-
em, hogy a' bennem lakozó bűn

el-

el-óltása bennem a' lelki életet, és a' te Isteni Kegyelmednek fizikrá-ját, mellyet fel-gerjesztettél fzi-
vemben; ruházz-fel engemet Men-
nyei erővel, hogy a' bűnnek szol-
gálatjától az én tagaimat el-vonhas-
sam, a' te engedelmed-alá hajthas-
sam, 's nagy lelki örömben szolgál-
haflak tenéked.

Légy kegyelmes UR ISTEN a' te Népednek, tiszítsad és kézfí-
tsd azt magadnak, inkább inkább meg-szentelvén, mint kiváltképen
való Népet, jó - tselekedetekre igyekezőt, tartsd hatalmas őrize-
tedben, hogy ne vehessenek azon erőt az ő ellenségei. Vedd-el UR
ISTEN a' fok népekről a' homály-

B 7

nak

nak fedelét, ferkenjenek-fel a' lelki mély álomból, és világoskodjék ő nékiek a' Krisztus, a' kit rendeltél a' Pogány népeknek meg-világosítatáfokra-való világozságúl.

Világosítsad URam Sz. Ortzadat a' Királyi Felségeken, vidámitsd-meg a' mi Felséges Királyunkat a' te színednek örömevel, vedd környűl a' te javaidnak drága áldásával, tellyesítsed szívének minden jó kívánságait, és tégyed előmenetelesé Nevednek ditsőségére, és az ő Királyi Páltzája, 's Birodalma alatt lévő Országoknak békeséges meg-maradására tzélozó tanátsait.

Mindenekre elégséges ISTEN!
nyisd-meg mindenjökkel bővölkö
dő

dő kezeidet, és örvendeztess-meg minden lelki és testi szükségben lévőket, hogy mindenekről viszontag a' te Nevedre térjen minden ditsőség.

Áldj-meg engemet-is e' máinapon Mennyei Atyám. Minden napnak meg-vagyom a' maga tulajdon terhe; de te könnyebbítsd-meg azt énnékem, ki-küldvén a' te segítségedet az Egekből. Adjad, hogy minden dolgaimat böltsen rendelhessem, és hafznozon véghez-is vihessem; a' mellyek nékem káromra lehernének, fordítsad-el azokat én tölem, tartsd-meg az én elmémet épségben, lelkemet, testemet ártatlanságban, házamat

B 8 tsen-

tsendefségben, töled vett javaimat bátorságban, hogy az estvéli órákon-is tenéked szívemből hálaikat adhaflak a' te jóvóltodért. Tselekedjél illy kegyelmesen én ISTENem én velem, és minden benned bízó híveiddel az UR JÉSZUSért, Ámen.

VIII. KEDDEN *Estvéli Könyörgés.*

Szenteknek Szente, lelkeinknek álhatatos Reménysége, bővséges irgalmaságú Szent ISTEN! A' te jótéteményeidnek Kút-Fejei mindenkor tellyesek, azoknak alá fzármazó folyamatjai soha-is meg-nem fzúnnak; sőt mennél inkább ofztogatod azokat, annál inkább

bö-

bövölködnek, kiváltképen a' tégedet félőknek számokra. Kedvesek te előtted a' kik tégedet igazán félnek; a' kik a' te irgalmaságidban bíznak, meg-nem szényenűlnak, a' téged' félőknek akaratjokat tselekeszed, és az ő könyörgéseket kegyelmesen meg-halgatod.

Méltó vagy UR ISTEN, hogy a' te híveid-is meg-emlékezzenek fzúntelen re rólad, a' ki ő rólok illy kegyelmesen meg-emlékezel, méltó hogy bé-telleyesedjék minden napon az ő fzájok a' te ditséreteddel, a' ki az ő kéréseket kegyelmesen bé-telleyesíted.

Szeretlek tégedet tellyes szívemből én URam és én ISTEN-

B 9

em,

em, tisztelek tégedet alázatosan,
mert nagy kegyelmeidre méltóz-
tattál engemet; én természet fze-
rint haragnak fia, (leánya) kár-
hozatnak edénye valék; de tettél
engemet kegyelmednek edényé-
vé, hogy bennem-is meg-mutatnád
irgalmaságaidat. Meg-undó-
zott bűnös valék; de te fzerzettél
énnékem váltságot, bűneimből
való meg-tisztultál a' te Szent Fi-
adnak drágalátos Vérében, hogy ő
általa az halálból az életre, a' bűn-
ből az igazságra, a' fetétségből a'
világosságra, a' kárhozatból az Id-
vefségre által-tétetném, és ugyan
abban tetfzett-ki emberekhez való
nagy fzereteted, hogy mikor még
ellen-

ellenségid lettünk volna, adtad a'
te Szent Fiadat érettünk, hogy ő
benne te veled meg-békéltetnénk,
és ő benne hívén örök életünk len-
ne. Oh embereknek fzeretője,
nagyobb ebbéli jóságodnak gaz-
dagsága, hogy sem azt az én gyen-
ge elmém meg-foghatná, és az én
nyelvem ki-befzélhetné. Nagy
örömmel örül már az én lelkem te
benned Idvezítő ISTENében, és
tellyes bizodalommal vagyok,
hogy-ha a' te Szent Fiadat adtad
énnékem, egyebeket-is kész vagy
ő vele együtt adni, meg-is áldottál
engemet ő benne mennyei áldásfid-
dal, meg-ajándékozván en emet
idvefséges esméreteddel, élő-hit-
tel,

tel, örök élet felől való reménységgel, fiúi (leányi) bizodalommal és bátorsággal.

Méltó vagy UR ISTEN, hogy az én lelkem szüntelen ditsérjen a te külső jóteteményeidért-is, melyekkel engemet környül-vettél: mert te voltál eleitől-fogva életemnek hűséges őrizője, hatalmas megtartója, kegyelmes táplálója, dolgainak bölts igazgatója, és megáldója. Ha néha kedvetlen dolgozat-is bocsátottál én reám; de foha-is erőm felett meg-nem terhelteél, sőt azokat-is rólam el-fordítván, meg-vígáztaltál engemet.

Melly nagy irgalmaságot tselekedteél én velem tsáke' mai napon-is!

is! meg-halगतál az én reggeli Könyörgésemben, óltalmam voltál a veszedelmek ellen, lelki és testi szükségeimről gondot viseltél, az én dolgaiban és szándékimban elő-segitettél, által-tettél ez est-velí órára, és meg-engeded hogy tseledekséggel mennék az én nyugodalomra.

Érdemem kívül vagyon valami jót közöltél én velem én ISTEN-em: mert mitsoda vagyok, hogy reám tekintesz, kinek első eredetem-is bűnös, és egéfsz életem számtalan bűnökkel meg-fertéztetett? Látok magamban olly törvényt, melly ellenkezik az én elmémnek törvényével, és mint-egy rabúlád enge-

engemet a' bűnnek törvényének.
 Oh én nyavalyás bűnös ember!
 kitsoda szabadít-meg engemet a'
 bűnnek és halálnak testétől? Te
 kintsd-meg UR ISTEN, mert a'
 lélek, mellyet bennem meg-vilá-
 gosítottál, a' mellyben kegyelem-
 béli munkáidat el-kezdted, a'
 mellyel a' bűnnek undokságát meg-
 esmértetted, gyakorta a' bűnöktől
 meg-előztetik, és a' vétkes indula-
 roktól el-ragadtatik, nem külöm-
 ben mint a' fáknak levelei a' sebes
 féltől. Oh Izraelnek Reménysé-
 ge, mi Meg-tartónk! fiesz az én
 szabadításomra. Hív és igaz vagy
 URam te, hogy meg-botsáflad
 minden bűneinket, valakik töre-
 del-

delmes fzível meg-valljuk te előt-
 ted; botsáflad-meg azért minden
 bűneimet a' te Szent Fijadért, tisz-
 títs-ki az ő Vére által engemet
 azokból, és a' ki a' tengernek há-
 borúit egy szóddal le-tsendesíthe-
 ted, szólj az én lelkemnek-is örö-
 met, hogy tsendefedjenek-le an-
 nak bűn miatt való háborúi.

Tiéd vagyok UR ISTEN, tiéd
 az én testem és lelkem, a' te szol-
 gálatodra ajánlom egészen maga-
 mat, tégedet kívánlak követni, a'
 te Parantsolatidnak engedelmes-
 kedni, leg-fővebb vágyódása fzi-
 vemnek ez, hogy naponként tisz-
 tább, szentebb, tökéletesebb és
 tenéked tetfzőbb lehessék. De te
 tudod

tudod én ISTENem, melly gyarló-
vagyok ; emlékezzél-meg azért,
hogy csak por és hamú vagyok, és
jelenjél-meg én bennem a' te erőd-
del és kegyelmeddel, rontsd-meg
én bennem a' bűnnek erejét, a'
melly resté és alkalmatlanná téfzen
engemet a' te szolgálatodra, hogy
így ferényebb lehessék parantsola-
tidban való járásra, mindeneket
tselekedhessem te általad, minde-
neket el-fzenvedhessek te éretted,
a' Hitet és jó lelki-esméretet végig-
len meg-tarthassam. Tseleked-
meg én bennem, a' mit parantsolsz,
vigyed végbe én bennem a' mi te
előtted jónak tetfzik.

Parantsolj áldást, békefiséget,

itt

itt e' földön lévő népednek ; min-
den magafság melly magát fel-eme-
li a' te lelki Országod ellen, alász-
tásék-meg, és csak te magfztaltas-
sál-fel mindenek felett, félje és ret-
tegje a' te Nevedet az egész föld-
nek kereksege, esmérteffed-meg
magadat a' te népednek ditsőfséges
Királyjának lenni.

Jussón te elődbe UR ISTEN a'
nyomorúltaknak panaszok, a' fze-
gényeknek kiáltások, az inségben
lévőknek keserves fohászokodások,
az erőtelenkedőknek az ő nyögé-
sek, és örvendezteffenek-meg a' te
jövöltodból.

Te vagy az én óltalmam, őrizz-
meg szüntelen engemet minden
go-

gonofz ellen, tartsd-meg lelkemet,
végy-környűl engemet közelebb
ez éjtfzakában hatalmas őrizeted-
del, hogy távozzék én tőlem és az
én házamtól a' veszedelem, tégyed
nyúgodalmassá az én nyofzolyá-
mat, hogy a' te Nevedben való le-
fekvésem legyen tsendes, reggeli
fel kelésem örvendetes, a' te Sz.
Fiadért a' mi URunk JÉSZS
Kristusunkért halgašs-meg enge-
met, Ámen.

IX. SZEREDÁN *Reggeli Könyörgés.*

OH egyedűl bölts, egyedűl ha-
talmos, örökké-való ISTEN!
egyetlen-egy fő Javunk, fő Böl-
dőségünk az Egekben, egyetlen-

egy örömünk és vígasztalásunk itt
e' földön! Te hozzád közelíteni
mindennél jobb: mert te nálad ö-
röm, gyönyörűség és bódogság
vagyon, mellyekkel meg-örven-
deztetik a' te hozzád folyamodó lé-
lek; Te kivületed pedig nintsen
egyéb, a' szívét sebhető és szoron-
gató hijábavalóságnál. Nagyob-
bak a' léleknek kívánságai, hogy-
sem azokat bé-tölthetné e' világ
minden ő hijába-való ditsőségével.
Tsak te benned nyúgošzik az én
lelkem, mert az én reménségem-
nek erős kősziklája az én Szabadí-
tóm. Jó reggel kereslek tégedet
én erős ISTENem, az én szívem-
nek kívánságait te elődbe ki-töl-
tóm,

töm, mert azokat te enyhítheted-meg.

Tsak te nállad találja-fel az én világi életem-is a' maga bátorságát, segítségét, és óltalmát. Hijába vígyáznak ugyan-is az én szemeim, ha a' te szentséges Szemeid nem vígyáznak én reám; hijába való minden segítség, ha te nem segítesz engemet, semmi rejtek, semmi erős hely nem bátorságos, ha te nem rejtegetsz minket a' te óltalmadnak rejtek helyeiben. Áldott légyen azért a' te Szent Neved mind örökké, a' ki engemet az el-múlt éjjel-is a' te hatalmadnak meg-vehetetlen erősségeiben tartottál, úgy-hogy az én veszedelmemet kívánó ellen-ségem

ségem a' Sátán az ő eszközeivel együtt nem árthatott énnékem, a' Mindenhatónak rejtekében lakozott, és az ő szárnyainak árnyékában nyugodott az én életem, azért nem akadott én reám a' gonosz, 's távol járt én tőlem a' veszedelem. Ne iszonyodjál és ne távozzál én tőlem továbbra-is én ISTENem az én bűneimért, sőt mofs-meg engemet a' te Szent Fiadnak Vérében, minden bűneimből tisztíts-meg, és a' te Lelked által szentelj-meg, hogy inkább inkább tisztíthassam-meg magamat a' léleknek és a' testnek undokságaitól, az én szentségemet igyekezem a' te erőd által Isteni félelemben véghez-vinni.

Vilá-

Világosítsd-meg e' végre jobban-is az én lelki szemeimet, hogy meg-esmérhessem e' világnak hiába-valóságát, és attól magamat elvonjam, a' valóságos jókat pedig a' te Szent Fijadban ki-jelentett kegyelmednek drága kintseit, tellyes szívemből kívánjam, a' te ditsőségedet fűntelen óhajtsam. Taníts-meg URam engemet, hogy e' világi szabados dolgokban-is az én kívánságimat mérsékelhessem, és tsak annyiban örüljek azoknak, a' mennyiben a' te Atyai kezednek ajánléki, hozzám való jóvóltodnak jelei, és a' mennyiben engemet vezetnek és serkengetnek te hozzád, minden valóságos és meg-maradand-

dandó jóknak Kút-Fejéhez. Ne engedjed, hogy az én szívem e' földi jóknak szeretetiben el-merüljen, sőt adjad azt a' te Kegyelmedet énnekem, hogy a' te szentséges akaratodra kézf légyek a' leg-kedvesebb dolgokat-is el-hagyni, mikor a' te ditsőséged kívánja, és meg-mútathassam, hogy minden teremtetett állatok felett szeretlek tégedet: Mondjad te-is ezt az én lelkemnek: Én vagyok a' te pai'sod, a' te nagy jutalmad, és örökké meg-maradandó örökséged.

Ha nyomorúságnak sötétes napjaira juttatsz engemet, mellyekben nem láthatnak tégedet az én hitemnek gyenge szemei, és nem érez-

het tégedet az én lelkem, ne fókáig
 rejtsd-el a' te Ortzádat én tőlem,
 hanem csak egy fzeppillantásig,
 hogy magamba fzálván meg-vis-
 gálhassam, mi légyen annak az oka,
 és te-is add tudtomra az én bűnei-
 met, a' mellyekért azt tselekefzed,
 hogy tégedet töredelmes fzível en-
 gefztelhefselek, és azokat a' bűnö-
 ket magamtól el-vetvén, a' te ke-
 gyelmes minden-napi jelen-léted-
 ben 's örökké meg-maradandó ir-
 galmaságodban örvendezhefsek.

Jelenjél-meg UR ISTEN a' te
 népednek őrizetére, és meg-tartá-
 sára, hogy meg-álhasson a' Sátán-
 nak minden álnakságai ellen, e' vi-
 lágnak gyűlölsége és kegyetlensége
 ellen.

ellen. Jelentsd-meg magadat azok-
 nak-is, a' kik még felőled nem tu-
 dakoznak, találtafsál-meg azoktól,
 a' kik még tégedet nem keresnek,
 a' Népeknek, a' kik még a' te Ne-
 vedet segítségül nem hívják, mond-
 jad ezt: *Im hol vagyok.*

Légyen kedves óh Életnek URa
 a' mi Felséges Királyunk' élete te
 előtted, vezérelje az ő útait a' Men-
 nyei Királyi Szék körül lévő böl-
 tsesség; övedze-fel derekát és kar-
 jait az igazság, fzelidség és kegyes-
 ség, virágozzék birodalmának fzar-
 nyai alatt a' békefég, hogy ezek
 az ő útfzáin találkozván egymáft
 tsókolgathafák.

Légy jelen én ISTENem e' mái
 C napon

napon az én segítségemre és meg-
 áldattatásomra, származtassad - alá
 az Egekből a' te áldásodat mint reg-
 geli kedves harmatot az én életem-
 re és minden dolgainra, igazgass
 az én (Hívatalomban) jó szándé-
 kimban, védelmezz a' te nagy erő-
 del minden gonosz ellen, hogy e-
 mái napot-is hasznoson el-töltvén,
 tégedet hála-adással dicsérhesselek;
 az UR JESUSért, az én egyetlen
 egy Közben-Járomért halgass-meg
 engemet, Ámen.

X. SZEREDÁN *Estvéli Könyörgés.*

ÓH nagy kegyelmű, tsudálatos
 jóságú ISTEN! kinek jóságod
 az Egekig ér, irgalmaságod a' fel-
 höket

höket fellyűl-haladja, te benned
 kell örvendeznünk, te benned kell
 ditsekednünk, mert nintsen senki
 jó, hanem egyedül a' Jó ISTEN,
 a' kit méltó mindenek felett ál-
 dának és dicsőítenünk; a' kik te ki-
 vületed ditsekednek, vagy valami
 egyéb jóban gyönyörködnek, azok
 az igaz örömben nem részesülnek,
 sem szívekben ki nem terjednek,
 hanem az ő lelkek nyughatatlan-
 ságban lésznek. Jó vagy URam
 minden teremtséidhez, mert azok
 te reád néznek, és mikor jóvóltod-
 dal tellyes kezeider ki-terjesztet-
 nek, akkor mindenek meg-örvendeztet-
 nek, mikor pedig azokat meg-von-
 szod mindenek meg-háborodnak;

de Jó vagy kiváltképen a' nyavalyás bűnös emberhez, és hozzájavaló jóságod igen tsudálatos: mert hogy Jó vagy a' te teremtéseidhez, mint a' Szent Angyalokhoz, a' kik tenéked mindenkor engedelmeskednek, ez nem annyira tsudálatos; de hogy a' bűnösökhöz Jó vagy, a' kik tegedet minden naponként fok bűnökkel meg-bántanak, haragra ingerlenek, ez olyan Jóság, melly minker méltán álméldásra indíthat.

Hirdetem annakokáért óh én ISTENem nagy hálá-adással hozzájavaló tsudálatos jóságodat, mellyel lelkemet, testemet, világi életemet környül-vetted; ugyan-is

az

az én elmémet fellyül-haladó Jóságodat mutattad-meg kiváltképen ebben, hogy én rajtam könyörültél, a' bűnnek és veszedelemnek fertőjében el-veszni nem hagytál, hanem te magadnak ingyen-való fzeretetedből el-választottál, midőn haragodra és örökké-való átkodra lettem volna méltó, a' kegyelemnek és ditsőségnek birására el-rendeltél, e' végre meg-váltottál engemet nem veszendő dolgozon, mint aranyon, vagy ezüsten, hanem ama' makula és fzeplő nélkül-való Báránynak a' Krisztusnak Vérén, hogy ő benne meg-igazítánál, meg-fzentelnél, meg-tisztítánál bűneimnek undokságaiból

C 3

a' te

a' te Szent Lelked által, és el-hív-
tál azoknak a' ki-mondhatatlan Jó-
nak birására, mellyeket készítettél
az igaz hívőknek számkra, mel-
lyeket fzem itt nem látott, fül nem
hallott, az emberek' szívének gon-
dolatjába sem mentenek.

Oh melly nagy jószágodat mutat-
tad az én világi életemhez-is, nap-
ról-napra nevelvén én rajtam hü-
séges gondviselésedet! Jó vagy a-
koron-is én hozzám mikor kedvet-
len dolgokat botsátasz én reám,
mert azokat irgalmasságoddal mér-
sékled, és az én jómrá tudod for-
dítani.

Áldott légyen azért URam
ISTEN a' te Neved, ki e' mai na-
pon-

pon-is nem tekintéd az én bűnei-
met, sőt könyörültél én rajtam,
életemet örvendeztetted óltalmad-
dal, és arra néző kedves áldásidnak
velem való közlésével, lelkemet
félelmedben, testemet épségben
meg-tartottad, rendes dolgaimban
előmenetelt adtál, úgy-hogy el-
mondhatja bátorsággal az én lelkem
azt: *Az UR az én Pástorom, azért
semiben meg-nem fogatkozom.*

Jó vagy UR ISTEN én hozzám,
sőt merő azon Jóság, én pedig igen
háládatlan vagyok, és a' te jósa-
goddal igen vízfűza éltem, vétkez-
tem te ellened, 's nem vólnék méltó
hogy te fiadnak (leányodnak)
hívattnám. Szent vagy URam

te; én pedig minden-napi bűnös
vagyok; de még-is ne vess-el en-
gemet a' te Ortzád elől: ha a' földi
Atyák az ő gyermekeiket meg-nem
vetik az ő gyarlóságokért; sokkal
inkább meg-nem veted a' te gyarló
híveidet, óh nagy irgalmaságú
Mennyei Atya! ha szinte az édes
Anyá el-felejtkeznék az ő gyerme-
keiről; de te nem felejtkezel-el ke-
gyelembéli híveidről, mivel a' te
kezeidre fel-jegyeztet őket. Emelj
fel engemet-is az én esetemből,
erősíts-meg engemet az én erőtlén-
ségeimben; mikoron Hitemben
tsüggedezek, gyámálíts engemet;
mikoron bánkodom, vigasztalj en-
gemet; tisztíts-meg engemet min-
den

den gonofzságtól, könyörülj raj-
tam a' te Szent Fijadban, miképen
fzokott könyörülni az édes Atya
az ő fiain.

Tölts-bé az én szívemet olyan
fzent félelemmel, hogy semmitől
úgy ne féljek, mint te ellened vét-
kezni, és tégedet ellenem-való ha-
ragra ingerleni, és semmit úgy ne
kívánjak, mint tégedet Jó ISTEN-
emet, igaz engedelmefféggel, és
buzgó tífztelettel ditsőíteni. Aján-
dékozz-meg erős Hittel, a' mellyel
magamat egészen tenéked ajánlhas-
sam, mindenekben te benned bíz-
zam, mindeneket tetőled várjak,
és tsak tetőled függjek egyenes fzi-
vel; se a' jelenvalók, se a' követ-
C 5 ke-

kezendők iránt ne törődjem mód-
nélkül, ne szorgalmatoskodjam,
hanem minden dolgaiban buzgó
kérésekkel, és hálá-adásokkal je-
lenjék-meg te-előtted, várván erős
reménységgel a' te kegyelmes segit-
ségedet. Adjad UR ISTEN hogy
az emberekkel-való társalkodásom
légyen alázatos, épületes, szere-
tettel tellyes; légyek az én ellen-
ségimhez-is tsendes, jól-tévő, hogy
az én tselekedetemmel meg-esmér-
tessem mindenekkel, hogy én tiéd
vagyok óh embereknek szeretője!

Szenteld-meg és tartsd-meg a' te
Anyafizentegyházadat e' földön,
töltsd-ki ő reája a' magasságból a'
te lelkednek folyamatjait; légy ő
néki

néki mint az harmat, hogy virágoz-
zék, mint a' lilium; gyökeret ver-
jen, mint a' Libánus' hegyén való
élő-fa; ki-terjedjenek az ő ágai, és
az ő ékeksége olyan légyen, mint
az olaj-fáknak ékeksége; meg-újúl-
janak az ő árnyékának lakói, és e-
levenedjenek-meg.

Tekints kegyelmes szemeiddel
minden rendbéli Hiveidre, a' kik
te benned biznak, ne szégyenülje-
nek-meg, a' kik tégedet félnek, ne
fogyatkozzanak-meg a' te segítésé-
gedben.

Fedezzen-bé engemet a' te ól-
talmad óh Mindenható ISTEN
mindenkor! közelebb ez éjtfizaká-
ban-is; A' te Nevedben mégyek

az én nyugodalmomra, parantsolj nyugodalmat énnékem, ne retten-
tsen meg, ne árthasson semmi én-
nékem; adjad, hogy az én belső ré-
fzeim éjjel-is meg-íntsenek enge-
met a' te félelmedről, tarts őrizet-
tedbe az én egész házamat, hogy a'
te jóvóltodból a' holnapi napot-is
el-érvén néked erős őrizőmnek
ditséretet mondhattak. Az UR
JÉSZUSÉrt halgass-meg mind ezek-
ben, Ámen.

XI. TSÖTÖRTÖKÖN *Reg. Könyör.*

OH magófságos és ditsőfséges
ISTEN! ki lakozol örökké-
valóságban, kinek Neved Szent;
té jöllehet magófságban és szent he-
lyen

lyen lakol, mindazonáltal a' töre-
delmes és alázatos szívű emberrel-
is, hogy meg-elevenítsed az aláza-
tosoknak lelkeket, és meg-élefsz-
fzed a' töredelmes szíveket. Te
előtted mint ditsőfséges Mennyei
Király előtt a' Sz. Angyalok-is fé-
lelemmel állanak; mitsoda azért a'
bűnös ember, a' ki csak por, hamu,
és féreg? hogy ő hozzá ennyire le-
erefszkedel, és őtet a' teveled való
társalkodásra méltóztatod. Mit pa-
nafozalkodhatnék a' te tölled el-pár-
tolt bűnös, ha te előtted mind ö-
rökké el-vettetett volna? mert az
ő tselekedetinek e' lett volna méltó
jutalma; de imé a' te nagy könyö-
rületefségedből szabadságot adtal

a' leg-fzentségefőbb helyre való bé-menetelre, hogy nagy bizodalommal és nagy bátorsággal járulhatna az irgalmaságnak Székieleibe a' kegyelemnek meg-nyerésére. Melly meg-betsúlhetetlen a' te kegyelmeféséged, melly fzerint a' te Híveidnek gyenge hitből, vékony buzgóságból fzármazó könyörgéfeket meg-nemútálod, sőt a' te Lelked fegílli Híveidnek erőtlenségeket, és efedezik ő benne kimondhatatlan foháfkodáfokkal.

Ditsérlek azért tégedet UR ISTEN, hogy engemet a' te kegyelmes frigyedbe bé-vettél, lettél nékem kegyelmes ISTENemé, engemet pedig te fzolgáladdá
(fzol-

(fzolgálóddá) tulajdonoddá, és a' te legeltetéfednek Juhai közzül valóvá tettél, hívtál engemet magadhoz, hogy előtted járnék buzgósággal, meg-híntéd az én lelkem' esmérétét Sz. Fiad' Vérével, hogy meg-tíftztúlván a' meg-hólt tselekedektől, fzolgálhattak tenéked örömmel. Kézfíted az én fzívemet Szent Lelkednek élő Templomául, gerjefztvén abban Mennyei buzgóságot, és indúlatot, hogy buzgó könyörgésefekkel és hálá-adáfókkal tíftteljelek tégedet.

Magafztallak én ISTENem tégedet, ki az én könyörgéseimfől nem fordítottad-el kegyelmes fülleidet: Mikor fzükséges jókat kérem

tem te tölled, meg-adtad énnékem;
 az el-múlt éjtfzakában-is a' te hatal-
 mas őrizettedben ajánlottam vala
 magamat hozzám tartozóimmal e-
 gyetemben, és te őriztél-meg ke-
 gyelmesen minden veszedelmek
 ellen; életemnek világozságát nem
 engedéd el-alunni; sőt a' tsendes
 álm által meg-ujítván engemet e'
 máj napnak el-érésével-is meg-ör-
 vendeztetél.

Te reád néznek az én fzeimeim
 óh magafságban lakozó Sz. ISTEN!
 Te hozzád folyamodom továbbra-
 is nagy bizodalommal, mert gaz-
 dag vagy mind azokhoz, valakik
 tégedet segítségül hívnak. Botsás-
 sad-meg az én bűneimet, melyek-
 ért

ért el-rejthetnéd a' te Ortzádat én
 tölem, és a' mellyek vastag felleg
 gyanánt lehetnének az én könyör-
 gésem előtt; Te törölheted-el az
 én bűneimet, nem külömben mint
 a' sűrű felleget, és mint a' felhő-
 ket, minden én álnokságaimat; ves-
 sed azért azokat olly mezfze én tö-
 lem, melly mezfze a' Nap-Kelet
 a' Nap-Nyugattól, amaz egyetlen-
 egy engesztelő tökéletes és kegye-
 lem nyerő Áldozatért, mellyet a'
 te Sz. Fiad az én Idvezítőm véghez
 vitt énnékem, és minden Hívek-
 nek meg-igazításokra és szentelte-
 tésekre.

Vond-el az én szívemet napon-
 ként jobban-jobban minden vétkes
 C 9 indú-

indulatoktól, és mind attól valami
tenéked nem tetfzik; ellenben min-
den kívánságaimat függeszfed te
reád a' te Sz. Fiadban, hogy maga-
mat egészén ő néki szentelhefsem,
ő hozzá egész hűséggel és engedel-
mefséggel viseltefsem; ne magam-
nak, hanem az én URamnak és
Meg-Váltó JÉsus Krifusomnak
éljek, a' ki én érettem élt és meg-
hólt, 's lett ez életben és halálban
egyetlen-egy nyereségem.

Mútasd-meg külsőképen - is az
én világi életemen a' te jóvóltodat,
parantsolj áldást onnan fellyül én
reám, tartsd-meg az én birtokom-
ban, a' miket nekem adrál, vedd-el
azokról az átkot, melly a' terem-
tett

tett dolgokon fekfzik a' bűnért;
valami jót közlefz én velem egész
életemben, légyen én nállam a' te
kegyelmednek és jókedvednek zá-
loga; indítson engemet buzgó hálá-
adásra; minden nyomorúság, inség,
mellyet én reám botsátasz, légyen
az én Hitemnek meg-friffelője,
hozzád való engedelmeftégemnek
meg-esmértető bizonyos jele, az én
egész életem légyen a' te Neved-
nek fzüntelen való ditsőítéfe, és e'
végre élteft engemet, hogy ditsér-
jem Nevedet. Minden jelen-való
dolgokat szentelj-meg úgy énné-
kem, hogy azok benned lévő bizo-
dalmomnak meg-erősítésére, és a-
ma' következendő ditsőséges Men-
nyei

nyei örökségnek tökéletes birására
télőzzenak.

Tekints-alá könyörülő szemeid-
del e' földön lévő Anyafzentegy-
házadra, tégyed azt olyanná, mint
az Édennek gyönyörűséges kerte,
hogy virágozzanak és gyümölsöz-
zenek abban a' te Híveid minden
jótelekedetekkel, mint kezeidnek
plántálási; támadjon-fel mint a' haj-
nal Tsillag a' te Népednek világos-
sága, az ő ékeisége tündököljék-ki,
a' te Igazságod előtte menjen, és a'
te ditsőségéd fedezze-bé őtet.

Tekints URam ez Országnek
Királyi székiben ülő Királyi Hatal-
masságokra, Koronázd-meg mind
a' két életre kívánczó áldásaidal.

Har-

Harmatozzon békeféséget a' Sion'
hegye ő reá, és az ő Királyi Házá-
ra, tsepegtess engedelmet az ő Ki-
rályi Birodalma alatt valóknak szí-
vekbe.

Légy kegyelmes minden rend-
béli Híveidnek, akármelly szükség-
gekben folyamodjanak te hozzád,
a' szomorúakat vigasztald-meg, az
el-esteket emelj-fel az ő bűnök-
ből és esetekből, a' kisírtetben for-
góknak erősítsed Hiteket, hogy el-
ne fogyjon az ő benne; a' szűkül-
ködőket, éhezőket töltsd-bé a' te
jóvóltodból, a' betegeket orvosol-
jad gyógyító kezeiddel, a' méltat-
lan szenvedőknek ügyeket te ma-
gad forgassd az erőszak-tévők el-
len.

Tégy

Tégy jól én velem-is e' mái napon, indíts-el az én rendes dolgaiban, mellém adván a' te segítségedet; igazgassd Sz. Lelked által elmémnek gondolatit, szájamnak szóllását, külső tselekedeteimet, hogy azokat a' te félelmedben intézhessem; védelmezz minden gonosz ellen, hogy békeségben az estvéli órákat elérhessem, tenéked tellyes szívemből hálákat adhassak. Az UR JÉSU SÉrt halgass-meg, Ámen.

XII. TSÖTÖRTÖKÖN *Estv. Köny.*

VÉghetetlen erejű, meg-vi'sgálatatlan böltseségű Szent ISTEN! kinek bölts és hatalmas aka-

akarattjától függenek az Égnek minden Seregei, és minden teremtéid e' földön: Mert valamiképen a' te akaratod által lettenek a' semmiből mindenek: úgy azon akaratod által tartatnak, hogy előbbi semmiségekre vízfz ne térjenek. Minden teremtetett állatokat úgy birsz, és igazgatpsz, hogy a' te akaratod nélkül nem csak semmit nem mivelhetnek, de még tsak meg-sem mozdulhatnak; kiváltképen való gondviselésedet múratod a' tégedet félőkhez, kiket annyira kedvelsz, hogy a' ki azokat bántja, mint-ha szemeidnek fényét bántaná, megerősíted őket a' te hatalmaddal, hogy semmi az ő benned való bá-

tor-

torságokat hijában-valóvá ne tégye; minden teremtéfeidet úgy rendeled, hogy azoknak lelki testi jóvokra szolgáljanak, mivel azok kéfzek mindenkor, mihelyt parantsolsz mind Híveidnek segítségekre, mind ellenben a' gonofzoknak büntetésekre. Bóldogok azok, a' kikhez jó-akarattal vífeltetel, mert azoknak frigyét szerzed minden teremtéfeiddel, és leg-kegyetlenebb gyűlölőjököt-is ő hozzájuk meg-fzelídítheted. Bóldog a' kinek segítése te vagy Mindenható ISTEN, és a' kinek reménysége vagy on te benned, Menynek, földnek Teremtőjében.

Te benned helyheztetem én-is
min-

minden reménységemet, te vagy minden én bizodalomom: mert vóltál énnékem mindenkor erős közik-lám, bátorságos lakó-hajlékom, bizodalmas menedék-helyem, helyheztetted az én lelkemet bátorságban te magadnál az én lelki ellenségim ellen; Az én lelkemnek hűséges Páfztora a' te Sz. Fiad az én Idvezítőm, a' ki azt legelteti az örök életre; az én lelkemnek vigasztalója, erős bátorítója a' te Sz. Lelked, a' ki minden kisírtetek ellen erősít, hogy azok én rajtam erőt ne vegyenek, az én Hitemben gyámolít, járásomban igazgat, hogy a' Sátánnak ártalmas töreit, mellyekkel tellyes e' gonofzban helyheztetett világ,

világ, el-kerülhessem, és hogy a' Mennyei Angyalok-is üressék ne légyenek híveid körül való múnkától, ki-küldöd énnékem és minden híveidnek őrizetekre, hogy mint-egy tenyereken hordozzanak minket minden jó rendes útainkban.

Te vagy UR ISTEN e' világi életemnek-is hatalmas őrizője, mitsoda az én világi életem! tsak olyan mint a' földi hamar el-múló párah; de a' te hatalmadban mind eddig meg-tartatott, meg-erősített. Sok nyomorúságok törnek életemre, de azoktól te szabadtasz-meg engemet; ha estve bánattal illetsz, reggel ismét meg-örvendtetesz, a' gonosz tévőknek ellenem

nem való fzándékokat hijában valóvá tetted; a' te jóvóltod követett engemet egész életemben, közelebb e' máj napon, az én reggeli főhászkodásom te elődbe jutott, megtartottál engemet a' te jóvóltodból, meg-mentettél minden inségektől, minden szükségeimről kegyelme-fen gondot viseltél, és e' képen adtál ez estvéli órán-is Nevednek örvendetes ditséretire alkalmatofságot.

Járulok te hozzád kegyelmes ISTENem, jótéteményeidnek hála-adó vallás-tétele után, bűneimnek alázatos meg-vallásával, hogy azokat meg-botsáffad, és az én lelkemnek sérelmeit meg-gyógyítsad:

mert

mert boldogok mind azok, a' kiknek meg-botsátod bűneiket, és a' kiknek nem tulajdonítod vétkeiket, hanem azokat a' te Sz. Fiadnak ártatlanságával és engedelmeiségével el-fedezed. Sokak az én minden-napí bűneim, ki tudná azoknak füzámát? de nagyobbak Sz. Fiadban mi hozzánk bűnösökhöz meg-mutatott irgalmaságid: mert azt ígérted, hogy bűneiknek botsánátját vészik; valakik hisznek ő benne. Én-is ő benne való hittel járúlok te hozzád, légy kegyelmes, légy irgalmas énnékem, ne emlékezzél-meg az én bűneimről, sőt a' te irgalmaságodnak foksága törölje-el azokat.

To-

Továbbra-is a' te kezébe ajánlom lelkemet, testemet, világi életemet: mert hol maradhatna-meg bátorságosfábban mind Lelkem', mind világi életemnek dolga, mint a' te mindenható kezeidben, melyek a' Mennyet és a' földet terem-tették, a' mellyekből az irgalmas-ság soha-is ki-nem fogy, hogy jól ne tehetnél én velem te hozzád folyamodó bűnőssel? A' te mindenható kezéd birja az én szívemet a' te felelmedre, lágyítsa-meg jobban jobban a' te hozzád való engedelmeiségre, gerjeszfe-fel a' te buzgó szeretetedre, és felebarátimnak szeretetre. A' te hatalmas kezéd vonjon-el engemet minden bűnöktől,

a' mel-

a' mellyekre magamtól igen hajlandó volnék, és mint-egy kézen fogva vezérelj engemet a' te parantsolatidnak útára, a' te mindenható kezed légyen ki-terjesztve az én életemre, és a' te jobb kezed áldjon meg engemet, el-fordítván rólam minden ártalmat.

Könyörülj UR ISTEN a' te Anyaszentegyházadon ez egész földön, az holott békeiséget adtál ő nekik, tégyed állandóvá az ő békeiségét. A' melly helyeken pedig szorongattatik, kelj-fel a' te Néped mellett, és mutasd szabadulást, adj örömet ő nekik a' bánat helyében, ne enged, hogy az hamiság' páltzája erőt végyen az igazaknak forrákon.

Hal-

Halgasd-meg URam minden Híveidnek könyörgéseiket, mellyekkel te előtted esedeznek, és az ő szükségekben meg-kívántató segítséggel jelenjél-meg ő nekik.

Végy-bé engemet-is gondviselésednek szárnyai alá ez éfszakában, rejts-el te magadnál minden veszedelmek ellen, tartsd-meg aluvásomban-is szívemet félelmedben, újíts-meg a' tsendes álom által tagaimban, és által-tévén engemet hozzám tartozóimmal a' reggeli órákra, serkents-fel a' te Nevednek ditséretire. Halgass-meg engem' ama' fzerelmesben az UR JÉSZUS-ban, a' kiben tenéked mi hozzánk minden kedved bé-tölt, Ámen.

XIII.

XIII. PÉNTEKEN *Reg. Könyörgés.*

Tisztas szentségű és igazságú, de igazságodat kegyelemmel és irgalomsággal mérséklő Mennyei ditsőséges nagy Felség! a' ki Szent vagy természetben, Szent vagy útaidban, és minden tselekedetiben, gyönyörködöl az igazságnak és a' szívnek tisztaságában, gyűlölöd pedig az hamiságot, nem nézhetnek szentséges szemeid a' bűnre javallás-képen, nem álhatnak-meg te előtted a' gonofz ok, és a' bűnben élők, sőt az ilyenek távol űzetteknek te tőled. Félelemmel és rettegéssel állunk te előtted, valamennyifzer meg-gondólljuk szentséget, és tisztaságot kíváno természetet,

tedet, mert imé az Egek sem elég tiszták a' te szemeid előtt, az Angyalokban-is vétkeket találtál, és meg nem engedté. Mi-is azért bűnösök mit tulajdonithatunk magunknak! Ha a' te egy szülött Fiad útát nem szerzett volna minékünk a' te hozzád való menetelre, nem volna bátorságunk arra, hogy a' mi könyörgéseinkel te hozzád járuljunk, de a' te Sz. Fiad az út, az élet, az igazság, ő általa mehetünk te hozzád, Ő mondotta ezt minékünk, hogy valamit az ő Nevében kérünk te tőled Mennyei Atyánktól, bizonyal meg-adod minékünk.

Járulok azért én-is te hozzád nagy bizodalommal könyörülő Mennyei

D

nyi

nyei Atyám, és a' te Szent Fiadnak
Nevében hála-adást mutatok-bé e-
lődbe, ditsőitlek tégedet, hogy en-
gemet nyavalyás bűnöst a' te fízi-
ned elől el-nem vetettél, hanem a'
te Szent Fiadban kegyelmedbe bé-
vettél, az ő Testében való halálá-
nak általa engemet te veled meg-
békéltettél; El-hatalmaztanak va-
la én rajtam az én bűneim, 's azok
téfnék nagy választást én közöt-
tem és te közötted, és azok szün-
telen való vádolások valának én el-
lenem; de a' te nagy irgalmadból
el-véved ezt a' nagy akadályt én
előlem. Mert azt, a' ki bűnt nem
tud vala, téved bűnné én érettem,
hogy lehetnék igazzá te előtted ő
ben.

benne; a' mi betegségünket ő vi-
felte, a' mi fájdalmunkat ő hordoz-
ta, meg-febessített a' mi álnoksá-
ginkért, meg-rontatott a' mi bűne-
inkért, a' mi békeféségünknek vere-
sége vala ő rajta, az ő sebeivel gyó-
gyúltunk-meg, ő tette-le az ő Lel-
két váltságnak árrául én érettem,
hogy az én lelkem a' vefzedelem-
nek mély vermében ne esék. Ki-
tsoda kételkedhetnék immár embe-
rekhez való fzereteted és jóakara-
tod iránt? ki úgy fzeretted e' Vilá-
got, hogy a' te Sz. Fijadat adtad é-
rette, hogy minden valaki hiszen ő
benne, el-ne vefszzen, hanem ő-
rök élete légyen.

Hálákat adok tenéked alázatos
D 2 fzi.

fiával Szent ISTEN! ki meg-mú-
tattad könyörülő Atyámnak lenni
te magadat körülöttem forgó külső
gondviselésekben-is: mert az én
világi életemnek vótál ereje és ól-
talma, nem engedvén; hogy e' vi-
lágnak fokféle kísértetei el-borítsa-
nak árviz' módjára engemet; a' te
segítő és meg-áldó kezeidet én töl-
lem meg-nem vontad; sőt azokból
az én életemre, munkáimra, bőv-
séges áldásaidat fzármaztattad.

Te benned bíztam, és meg-nem
szégyenítettem, tégedet vártalak
segítségemre, és te tőled mind ez
ideig kegyelmesen meg-segítettem.
Ditsőség légyen a' te Nevednek,
a' ki az el-múlt éjtszakában-is a' te
óltal-

óltalmadban tartottál engemet,
nem engedéd, hogy az halálnak se-
tésege el-borítsa az én életemet,
sőt az éjtszakának el-múlása után a'
te napodat vízfzontag fel-hozád én
reám-is, és annak világával meg-
örvendeztetél.

Kegyelmezz UR ISTEN énné-
kem minden naponként, ne tégyed
Sz. Ortzádnak világofsága eleibe az
én bűneimet, sőt tekints a' te Sz.
Fijadnak kínfzenvedésére, és a' Ke-
refztfán érettünk véghez-vitt e-
gyetlen-egy áldozatjára, 's enged-
jed-meg azért minden bűneimet,
el-fordítván rólam azokért érdem-
lett büntetéfeimet. Felejtkezzél-
el én ISTENem az én bűneimről;

engemet pedig emlékeztets-meg azokról, és esmértefted-meg valójában a' végre, hogy azokat ez életben töredelmes szívvel megbánjam, meg-firathassam te előtted, hogy így ne kellessék énnékem az én bűneimet örökké firatnom, és azokért örökké gyötrődnem. Meg-valljam azokat tenéked, hogy amaz utolsó nagy napon fzeimeimre ne hányjad örökké-való gyaláztatomra; meg-ítéljem magamat ez életben azokért, hogy te töled végezetre keményen ne ítéltefsem; tökéletes gyűlölséggel gyűlöljem azokat, hogy a' te kedvedben maradhassak mind örökké. Kérlek tégedet én ISTENem! öldököljed-meg

meg én bennem Sz. Fiad' halála által az ó-embert; elevenítsd-meg az ő életének ereje által az új-embert, hogy én-is a' te Sz. Fijadnak Képére naponként inkább megújuljak, mert *Ó a' te Ditsőségednek fényessége, és a' te Személyednek kimetszett Bélyege*; éljek én ő benne Hitnek általa, éljen ő én bennem örök életre meg-elevenítő ereje által. Öldököljed-meg én bennem a' magam helytelen fzeretetét, és e' világnak fzeretetét, hogy én mind magamat, mind e' világot megtagadván, tégedet fzeresselek, tégedet kövesselek, hogy e' képen a' te fzereteted én bennem itt e' földön el-kezdődván, végezetre

az Egekben tökéletességre men-
jen.

Tartsd-meg erős ISTEN Szent
Fijadnak fáját Vérén meg-váltott
Anyaszentegyházadat, őrizd-meg
azt, mint szemeidnek fényét, ter-
jesztjed ez egész földön, *Uralkod-
jál ellenségednek közepette, míglen ve-
ted őket lábod alá'sámolyúl.*

Tartsd-meg mindenható ISTEN
a' Királyi Házat, folyjanak béke-
ségben fok időkre terjedett napjai,
szégyenüljenek-meg minden ellen-
ségi, virágozzanak, mint a' Libá-
nus' hogyén lévő élő-fák az ő Kirá-
lyi Tsemetái, 's légyenek e' Kirá-
lyi Háznak a' több Királyok-is tisz-
telői.

Te

Tekints minden helyeken lévő
híveidre, lásd-meg az ő szűksége-
ket, enyhítsd-meg mindennemű
sérelmeket. Küldj segítséget én-
nékem az Egekből e' mái napon-is,
parantsolj áldást én reám, óh áldá-
foknak Atyja! tartsd-meg szívem-
et a' te félelmedben, hogy abban
rendelhessem minden dolgaimat,
és jól végezhessem; óltalmaddal
végy körül engemet, hogy az
én életem minden veszedelmek-
től meg-tartassék, és az elvett ö-
ráknak el-érésével-is a' te dicsé-
redre meg-örvendeztetessék. Az
UR JÉSZUSért halgass-meg kegyel-
mesen, Ámen.

D 5

SZEKI.
XIV.

XIV. PÉNTEKEN *Estv. Könyör.*

BÜnösöken Atyaiképen könyörülő, gazdag kegyelmű, elfogyhatatlan könyörületességű Sz. ISTEN! csak egyedül te benned találja-fel a' nyavalyás lélek mind azt, valami az ő ideig, és örökkévaló javára tartozik. A' te igaz esméretedben áll a' léleknek igaz bőltésége; a' te fzeretetedben áll az ő Szentsége; a' te fzolgalatodban vagyon helyheztetve az ő valóságos szabadsága; a' te félelmedben vagyon mindenek-felett való méltósága; a' te benned való bizodalomban vagyon minden bátorsága, és fzüntelen-való ditséretedben áll az ő öröme, gyönyörűsége,

és

és valóságos ditselkedése: mért bővséges a' te jóvóltod a' tégedet féloknek, a' mellyet meg-adsz bizonyal azoknak, a' kik tégedet lélekben és igazságban tisztelnek.

Te benned ditselkedik az én lelkem-is, és áldalak tégedet minden időben, hogy engemet igaz esméretedre fel-vettél, holott én-is, mint egyebek, természet fzerint az Isteni élettől el-idegenedett valék a' bennem lévő homályofság miatt; de te meg-esmértetted én velem magadat idvefségesen a' te Szent Fijadban, a' te esméreteddel együtt ki-öntötted Sz. Lelked által az én fzívembe a' te fzeretetedet, és a' te ditséretedre fzoktatod az én fzi-

vemet s nyelvemet, hogy abban az Angyali gyönyörűséges munkában foglalhassam magamat itt e földön, a' mellyben foglalják magokat a' te Mennyei Seregeid odafenn az Egekben.

Ditsekedvén áldja az én lelkem a' te Isteni Jóvóltodat, mellyet külsőképen-is én hozzám bővségesen meg-műtattál. Meg-ajándékoztál ugyan-is engemet élettél és irgalmasággal, napokat tettél az én napjaimhoz, esztendőket adtál az én esztendeimhez, és az én bűneimnek közepette meg-térésem előtt ki-nem vágta. Semmit nem hoztam magammal e' világra; de te meg-áldottál bővségesen ingyen-
való

való kegyelmedből, és a' te gondviselésed alatt meg-fogyatkoznom nem engedté; én velem vagy UR ISTEN, mikor láttatnám-is e' világtól magamra hagyattatni, tsendiséget adván lelkemnek Te bened e' világi nyughatatlanságok között.

Meg-tartál és meg-áldál engemet e' máj napon-is, az én imádságomnak szava Te elődbe jutott, és kegyelmesen gondot viseltél én rólam lelki és testi szükségeimre nézve.

Mit fizethettem és mit fizethetek én nyavalyás bűnös Tenéked mind ennyi jótéteményeidért? imé én semmi vágyok, mivel semmiből lettem, semmi jóm nintsen magamtól

tól, és mindenkor a' semmire hajlok. Ha életemet és tselekedeteimet meg-vi'sgálom, meg-kell azt énnékem keserves szível Te előtted vallanom, hogy én **Tenéked** a' fok jóért csak gonoszfizal fizettem, a' bűnnek mérge el-hatotta minden réfzeimet, meg-undokította minden tselekedeteimet, előmbe-adtad szent Törvényedet, én pedig azt hátrahagyván, követtem az én indulataimat, az én szájamnak szóllási, szívemnek gondolatai, külső tselekedeteim szent Parantsolatiddal öllenkezők, méltó vólnék azokért a' Te haragodra, és Törvényednek rettenetes átkára.

Hól keressém bűneimből-való
ki

ki-tifztulásomat? hól találjam-fel lelkem' sebeinek orvoslását? csak egyedül a' Te Sz. Fijadban, az én egyetlen-egy IDVEZITÖMBEN: *Mert nintsen, 's nem-is adatott Ég alatt más Név, melly által kellene meg-tartatnunk, hanem csak a' JÉsus' Neve;* az ő Vére tífztíthat-meg engemet minden bűneimből, az ő sebeivel gyógyúlhat-meg az én lelkemnek sérelme. Oh UR JÉsus, mutassad-meg JÉsusi Nevednek erejét én bennem-is, meg-szabadítván minden bűneimből; én bennem bűn, halál, kárhozat vagyon; de a' Te JÉsusi Nevedben, a' mellyben hiszek, a' mellyben kívánok élni, és halni, igazság, élet, és idvezség van. Légy

azért énnékem-is JÉSU Som életben, légy JÉSU Som halálomban, légy JÉSU Som fel-támadásomban, légy JÉSU Som az utolsó nagy ítéletben, légy JÉSU Som az örök életben.

Tekints kegyelmes fzemeiddel én reám mennybéli könyörülő Atyám a' Te Szent Fijadban: mert csak ő benne kívánok taláztatni hitnek általa, ő benne lettem Te előtted kedvesé, marafsz-meg engemet mind örökké Atyai szerezettedben, szentelj-meg engemet ő benne, eleveníts-meg jobban-jobban a' lelki életre, *hogy éljek többé nem én magamnak, hanem éljen én bennem az UR JÉSU S,* és a' melly életet most élek,

élek, éljem azt az ő benne való hit által, a' ki szeretett engemet, és adta magát én érettem.

Fordítsd kegyelmes Ootzádat a' Te Népedhez, és a' Te lelki Sionodért ne hallgass, ne vesztegelj, óh UR ISTEN, míg nem el-jő az ő békesége, mint a' folyó-víz, és az ő igazsága, mint a' szép fényesség, ki tündököl fok Népeknek az ő megvilágosításokra. Légy segítségül minden benned-bízó, és akármelly hozzád folyamodó híveidnek, örvendezteffenek-meg a' Te jóvótodból.

Engemet pedig ez éjtszakában fedezz-bé hatalmas őrizetteddel, tilts-el mindenféle ártalmat én tőlem

lem, és az én egész házamtól, parantsolj nyugalmat és tsendésséget, hogy meg-újult elmével és testtel fel-vírradhassak a' Te irgalmasból a' holnap-napra, és a' Te ditséretedet hirdethessék, Ámen.

XV. SZOMBAT. Reggeli Könyör.

Véghetetlen erővel és bőltességgel mindeneket teremtő, azokról hűségesen gondot viselő Szent ISTEN, Seregeknek URa, ISTENE! Kitsoda tudhatná a' Te emlékezetes dolgaidnak fokságát? kitsoda beszélné-meg a' Te erődnek és ditsőségednek nagyságát? mert igen tsudálatosok a' Te dolgaid mind a' természetben, mind a' kegyelemben. Te teremtettél
min-

mindeneket a' Te ditsőségedre, kiváltképen az embert, a' kit e' végre, a' Te képedre és hasonlatosságodra alkottál vala, hogy ő Tégedet igazán megismerne, szívve fzerint fzeretne, veled egyetemből boldogul élne, e' végre pedig, hogy Tégedet magasztalna, ditsérne, mindeneket vetettél vala az ő birodalmába, helyheztetted őtet a' gyönyörűségnek helyébe, mindeneket előre el-készítvén, a' mellyek az ő hasznára és szolgálatjára vólnának. Melly nagy haládatossággal tartozom Tenéked elsőben-is az én Teremtésemért, hogy engemet a' semmiből valóságra hoztál, okossággal értelemmel fel-ruháztál. Méltó
hogy

hogy az én szívem Tégedet fzeresfen, mivel a' végre formáltad azt én bennem, méltó hogy minden tagjaim kéfzsek légyenek a' Te szolgálatodra, és ne légyen tsak egy izetske-is én bennem a' melly Te elled engedetlenkednék, mivel a' Te szolgálatodra alkottad ilyen böltsen azokat.

Oh melly nagy háládatofszággal tartozom tenéked a' te kegyelmes gondviselésedért-is; mellyel tartasz, igazgatfz engemet fzüntelenül, melly nélkül tsak egy fzempillantásig-is fenn nem álhatnak; Te vagy életemnek erős gyámola, hűséges táplálója, dolgainak bölts igazgatója; nyomorúságomban fbadú-

badúlást nyújtottál, félelmeimben bátorí ottál, inségeimben meg-enyhitettél, tsak ez éjtzaka-is körülöttem-forgó hűséges gondviselésednek tanúbizonysága: mert meg-tartád életemet az haláltól, és megmentél minden veszedelemtől, jóvóltodat rajtam e' mái napon ismét meg-újítván.

Mind ezeknél nagyobb háládatofszággal tartozom Tenéket az én újjonnan-való teremtetésemért, hogy engemet Sz. Fijad által megváltottál, Szent Lelked által a' Te nagy irgalmaságodból újonnan fzültél amaz élő reménségre, helyre-állítád én bennem-is a' fzentségben teremtetett új embernek képét,

pét, el-változtatván engemet én el-
mémnek meg-újulása fzerint, hogy
e' képen légyek új teremtetésed a' Te
Szent Fijadban, az UR JÉSUSban,
a' kiben énnékem az el-veszett igaz-
ságot és életet meg-fzerzeted, sőt
ő benne teremtéseiddel való élés-
re-is tellyes szabadságot adtál, el-
vévén azokról az átkot, hogy sza-
bados jó lelki-esfinérettel bírhaszak
és élhessek azokkal a' Te ditsősé-
gedre, bátorságosan mondhatom
már minden híveiddel: *Mindenek
miéink, mi pedig a' KRISTUSéi va-
gyunk.*

Gyönyörködjél én ISTENem
én bennem, Te kezedenk mun-
kájában, engemet az én gyarlósá-
gomért

gomért meg-ne útálj, bűneimért
haragodban el-ne ronts, sőt fzanj-
meg engemet nyavalásfágombar.
Te az el-romlott dolgokat ismét
meg-épitheted, az el - esteget fel-
emelheted: építs-fel engemet az
én romlottságimból, emelj-fel en-
gemet az én esetemből. *re vagy az*
a' Mindenható UR! a' ki e' nagy
Világot semmiből teremtetted, te-
remts én bennem-is új szívet, és új
lelket, a' melly Tégedet fzeressén,
Tenéked engedelmeskedjék, **Te**
benned gyönyörködjék. **A' Te Pa-**
rantsolatodra hozott a' Föld min-
den mag-hozó fűveket, gyümöls-
termő fákat; parantsolj az én fzi-
vennek-is, hogy teremjenek a-

zonn

zonn a' léleknek kedves gyümölcsai: a' fzeretet, öröm, békeség, békecséges-tűrés, kegyesség, jóság, hit, alázatosság, mértékletesség.

Oh UR ISTEN! Te gazdag vagy; én pedig fzegény és nyavalyás bűnös vagyok magamban. Te mindenekkel birt; én pedig magamtól semmivel sem bírok; a' mi első Atyánkban mindeneket elvesztettünk, midőn a' bűn által Tégedet gazdag Mennyei ATYÁNKAT el-hágytunk, minden jóvaidat el-ékozlottuk; de kérlek Tégedet a' Te Szent Fijadnak Nevében, a' a' ki mindeneknek örököse, emlékezzél-meg UR ISTEN, hogy ő magát mi érettünk meg-üresítette,

fze-

fzegénységben született, fzegénységben élt, *nem lévén ő nékie, az I. o. d. fejét le - bajthatná*, hogy a' mi lelki fzegénységünket el-venné, és a' Mennyeiekben gazdagokká tenne. Ezért a' Te Szent Fijadért, a' ki mostan ül a' Te Jobbodon, a' kinek tellyes hatalma vagyon mennyen és földön, ajándékozz-meg engemet-is az ő tölle fzereztetett jókkal, és tégy engemet örökösé ő benne, mint ő tagját, a' ki jóllehet hitemnek gyengeségére nézve, tsak ő köntöfinek perémit illetem; de ugyan tsak tsak ő hozzá közel vagyok, és az én hitemnek gyenge kezeivel ötet, mint leg-főbb Jómat, meg-fogom, az ő Lelke által kívánok

nok ő véle edygyé lenni, mindeket semminek álltok, tsak őtet magamnak egéfzen meg-nyerhesem, áldj-meg engemet ő benne mennyei áldásíddal, szenteld-meg ő benne a' külső jókat-is, mellyeket a' Te kezeidből vészek.

Ditsőségnek Királya, Szent ISTEN! védelmezzed e' földön vitézkedő Anyaszentegyházodat, ne engedjed a' kísérteteknek és nyomorúságoknak árvizeitől elborítatni, ékesítsd-meg azt kegyességgel és bőltességel fénylő külső-belső Rendekkel, hogy fényljenek mint világos szövétnekek e' Világnak sűrű sötétségében, és mások-is ő általok az Igazságra vezérelteffenek.

Tse-

Tselekedjél irgalmasságot minden híveiddel, valakik külömbkülömb szükségekkel és inségekkel terheltenek, vígasztaltassanak meg-kívántató segítségeddel.

Áldjad-meg énnekem-is a' Te jóvóltodból e' mái napot, tégyed előmenetelefekké minden jó szándékaimat, erősítsd-meg kezeimnek és elmémnek jó munkáit, tégyed békeségessé ki-meneteletem, bé-jöveletem, hogy e' napot-is számálhassam életemnek több kedves napjaihoz, és az estvéli órákra jutván, a' Te jótéteményeidért Tégedet dicsőíthesselek. Az UR JESUSnak szent Nevében hallgass-meg engemet, Ámen.

I XVI.

XVI SZOMBAT *Estvéli Könyör.*

VÉghetetlen boldogságban lakozó Szent ISTEN! ki foha-is a' Te munkáidban meg-nem szűnöl, tselekedvén mindeneket mennyen és földön nagy hatalommal, de a' Te nyúgodalmodban foha-is változást nem szenvedsz. Megnyúgodtál vala, minekutánna teremted e' Világot, minden bennevalókkal együtt, a' menyiben új dolgokat teremteni meg-szüntél, és gyönyörködtél kezdednek minden munkáiban. Ez nyúgodalomnak emlékezetire rendelted volt régen a' Te Népednek a' nyúgodalomnak napját; de egyszer'smind a' Te Sz. Fijad által meg-fzereztetendő lelki nyú-

nyúgodalomnak az ő kiábrázolására-is: mert minekutánna a' bűnnék bé-jövetelével mindenek megháborodtanak, az egész Föld átok és hijában-valóság alá vettetett volna, az ember' életének java-is keserves munkává, gyötrelmes fáradsággá tétetett volna; rendelted a' Te Szent Fijadat nyúgodalomnak szerzőjévé, hogy ő nyugtatna meg minket a' mi fáradságainkban, és kézi munkáinkban való nyomorúságinkban e' földön, melyet meg-átkozott az UR; ő benne nyúgodott meg minden kedved mi hozzánk. A' melly napon a' teremtésnek munkájától meg-szüntél vala, azon nyúgodott-meg a' Te Szent

Szent Fijad-is a' Váltságnek terhes munkájától, a' mellyel fzerzett mindeneknek valóságos nyúgodalmat,

Ő benne nyughatik az én lelkem szép tsendesen bűn ellen gerjedező kemény haragodtól: mert ő engesztelő Áldozat én érettem; ő benne nyughatik az én lelkem a' Törvénynek rettenetes átkától; mert ő lett mi érettünk átokká, hogy ő benne lennénk a' Te áldottaid; ő benne nyughatik az én lelkem a' sátánnak vádolásától, mert nintsen semmi kárhozzatások, a' kik a' Te Szent Fijadban hisznek és vagynak; ő benne nyughatik az én lelkem a' bűnnek rettentési ellen: mert az ő drágalátos Vére tisztít-meg minket min-

minden bűneinkből; ő benne nyughatom az én utolsó ellenségem ellen-is az halál ellen: mert *Bőldogok, a' kik az URban halnak-meg, mivel meg-nyúgoznak az ő tselekedeteiktől*; és ő vífzen-bé ama' gazdag nyúgodalmokban és bátorságos mennyei lakásokban.

Te vagy óh UR ISTEN az én világi életemnek-is meg-nyugtatója! ki nem engeded, hogy az én életem meg-emélesztésék a' bánat miat, és az én napjaim a' foházkodás miatt. Sokak e' világnak inségei és nyughatatlanságai; de a' közönséges nyomorúságok között-is pihe-nést és nyúgodalmat adsz, jó napokat engedsz, hogy azokban örven-dez-

dezhesslek; a' gonofz napokat-is jó neven vészem Te tőled: mert azokat egymás ellenében tetted, azokban-is nem hagyfz-el engemet, ha nyomorúsággal illettetem-is; de egészzen el-nem borítottam, ha kétkedésben-is esem gyakorta; de mindenestől kétségbe nem esem. Ha a' te Atyai fujtoló látogatásaidat egész életemben velem közlött jótéteményeiddel egybe-vetem, fokkal többnek találom jótéteményeidet, a' mellyekkel, mint fzeretetednek annyi köteleivel akartad édesdeden yonni az én szívemet a' Te fzeretetedre és félelmedre.

Aldott légyen UR ISTEN a' Te Neved mind örökké! minden jótéte-

te-

teményeidért, valamellyekkel engemet érdemem kívül környűlvettél; közelebb azért, hogy ez hétnek napjaival-is az én életemet meghofzszabítád, minden erőm felttvaló gonofzoktól mególtalmaztál, rendes dolgainnak folytatásában oktattván, megáldottál, jó szándékaimat előmenetelefekké retted, lelkemet Atyai kegyelmedbē megmarasztottad, 's e'képen könyörűlő Atyámnak lenni Te magadat meg-mútattad.

Nagy és kibeszélhetetlen én ISTENem hozzám-való jóvóltod; de ellenben, óh melly-igen nagy az én háládatlanságom; ha vízfzsa te-kíntek fok hijában-valóságban el-

E

folyt

folyt életemnek napjaira, szégyen-
lem és átallok az én szémeimet az
Egekre fel-emelni, az én számtalan
bűneimnek meg-gondolása meghá-
borítja az én lelkemet; az én gyer-
mekségem hibáiban- valóságban tölt-
el; az én ifjúságom Tégedet bős-
szontó, haragra ingerlő, bűnökkel
meg-undokított; az én egész éle-
tem széntséges Parantsalataidhoz-
való engedetlenséggel tellyes; Te
napról napra nevelted jótétemé-
nyeidet; én pedig napról napra ne-
veltem ellened - való vétkeimet.
Szívemnek alázatosságából esede-
zem Tenéked véghetetlen kegyel-
mű ISTEN; bűnös és nyavalyás
vagyok, meg-vallom Te előtted; de
meg-

meg-jelentetted énnékem a' Te Be-
szédedben, hogy a' meg-térő bű-
nösöknek örömeit meg - kegyel-
mezsz, kegyelmezz-meg azért én-
nékem - is Te hozzád folyamodó
bűnösnek, a' Te Szent Fijadért,
ki a' Te Jobbodon esedezik mi é-
rettünk, bősáffad-meg az én gyer-
mekségemnek hibáiban- valóságait,
ifjúságomnak vétkei, egész éle-
temnek számtalan hibáit és fogyat-
kozásait, temessed-el azokat az UR
JÉSZUS' koporsójába, hogy soha a-
zok az ítéletre elő ne jőjenek én el-
lenem, minden titkos és nyilván-
való bűneimből tisztíts-meg URam
engemet!

Szent ISTEN! igen kedves Te-
elő;-

előtted a' Hit, a' melly fzeretet által munkás, sőt nem-is kívánz ennél egyebet mi tőlünk: meg-ajándékoztál engemet Szent Fijadbanhittel, tselekedjed azért azt én velem, hogy az én hitemet ékesíthesszem az Isteni és felebaráti fzeretnek mindennémű jeles munkáival, munkálkodhassam e'képen az én idvefségemet félelemmel és rettegéssel; a' kegyefségnek leg - nehezebb munkája - is el - ne rettentsem engemet, hogy annál - is bizonyosabb lehessék a' felől, hogy a' Te Isteni erőd által tselekezzem azokat. Az a' reménség, mellyel szent ígérteid fzerint bizonyoson reménelem, hogy az én tselekedetimnek

vég-

végre bódog jutalmát adod, könnyebbitse - meg a' kegyefségnek munkáit, és édesítse - meg énnékem abbéli bizodalomom, hogy az én tselekedeteim bé - kísérnek engemet ama' bódog örökké - valóságba; erősítsen - meg engemet, hogy a' jó - tselekedetekben meg - ne restüljek, hanem annál buzgóbb, annál ferebbebb lehessék, hogy az én utolsó munkáim mindenkor jobbak, és szentebbek legyenek az elsőknél.

Adjad óh én ISTENem! hogy ez életnek minden kísértetei között, és akkoron - is, mikoron az halálnak fájdalmi környül - vésznek, hitemnek kezeit az én idvefségemnek Köfziklájára, az UR JÉSU Sra

vefsem, ő benne-való bizodal-
mokban meg-mozdúlhatatlan légyek, a'
béke-séges-tűrésben győzhetetlen,
Te hozzád-való hűségemben mind
végig állhatatos; és így a' bódog ha-
lál által a' Te ditsőséges Királyi-szé-
ked eleibe meg-jelenvén, mind a-
zokkal a' bódog Lelkekkel, a' kik
itt e' földön az ő munkájakat el-vé-
gezték, és az örökké-való nyúgo-
dalmokban bé-vitettetenek, meg-
fűnés nélkül mind örökké ditsőit-
heffelek.

Töltse-bé UR ISTEN ez egész
földet a' Te lelki Országod, hogy
rettegjék Napnyugat felől a' Te ne-
vedet, és Napkelet felől a' Te ditső-
ségedet; emlékezzél-meg a' Te Né-
ped-

pednek tett ígéreteidről, és jöjjön-
el az az idő, mellyben láttassad ő
vele azoknak bé-telleyesedését, a'
koron el-álmélkodik ugyan, de ki-
terjed a' nagy örömben az ő fűze,
a' midőn hozzája fordítod a' Né-
peknek fokaságát, és hozzá gyüle-
keznek a' Pogányoknak erejek.

Töltse-bé Mindenható ISTEN
Te benned-való örömnök balsam-
olaja a' Királyi Felségnek szívét
mind örökké; erősítsd az ő kezei-
nek karjait minden ellenségin ve-
jendő diadalomra, hogy légyen az
erős ISTENnek Keze által az ő Ki-
rályi Páltzája alatt lévő Országok-
nak hatalmas igazgatója, és béke-
ségben őrizője; fokasítsad eszten-

deit, bővítsed idejében a' földnek mindéféle termésait, és gyümöltseit; szaporítsad Királyi tárházában lévő kintseit; add-meg ez élet után is ő néki szárára el-tett ama' menyeyi kintset és hervadhatatlan Koronát.

Könyörgök Tenéked minden híveidért, terjeszszed a' Te irgalmaságodat a' jóltévőkre, és Tégedet igazán félőkre, a' kik Tégedet valamelly szűkségben segítségül hívnak, mutatfád-meg azoknak a' Te tsudálatos jóságodat; óh Meg-tartója mind azoknak, a' kik Te bened biznak.

Le-téízem UR ISTEN a' Te féltelmedbē, és bé-rekefsztem e' képen egész

egész heti munkáimat, világi gondaimat, mégyek a' Te Nevedben az én éjjeli nyúgodalmomra kövesse a' Te áldásod az én véghez-vitt munkáimat, fedezze-bé a' Te kegyelmes gondviselésed az én háza-mat, és parantsolj tsendes nyúgodalmat énnékem ez éjtfzakában, újíts-meg erőmben és tagaimban a' mértékletes álom által, virrasz-fel engemet a' hólnapi napra, és a' Te kegyelmed által készítsed az én szívemet a' buzgó könyörgésekre, íz. elmélkedésekre, és a' közönséges Isteni Tisztületnek végben-vitelére. A' Te Szent Fijadért az UR JÉSUSÉrt halgafs-meg mind ezekben, Ámen.

XVII.

LEFEKVÉSKORI *Fohászkodás.*

Izraelnek soha nem aluvó Páfzto-
ra, mi URunk, mi ISTENünk!
minekutánna ingyen - való jóvól-
todból életemet e' mái el-múlt nap-
pal meg-hofzfabítván, ennek nyú-
godalomra rendelt estvéli órájára
juttattál, le-vetkezvén testi veszen-
dő köntösömből, mégyek sz. Ne-
vedben ágyamba a' nyugodalomra;
vetkeztess-le én velem én ISTENEM
a' régi élet fzerint-való ő embert-is,
és öltöztess - fel a' JÉSZUS Kríztus'
igazságábā, emlékeztess-meg enge-
met le-fekvésemmel az én utólsó
órámról, hogy szent akarodat ab-
ban-is örömmel tehessem; 's ha vál-
toz-

tozhatatlan végezéfed fzerint ez éj-
tfzakában mulandó életemnek vé-
ge el-érkezik, bátorítsad lelkemet
szentséges Véreddel kerefett örök
életemnek bizonyos vóltával, hogy
testem a' földben, a' fel-támadásnak
jó reménysége alatt; lelkem pedig
az Ábrahám' kebelében, nyugodjék
mind addig, míg amaz utólsó Ítélet-
kor egyesülvén, a' Te színed előtt-
való örömmel bé - tellyesedjem,
Ámen.

XVIII.

ÉJELI FEL-ÉBREDÉSKORI
Fohászkodás.

MEg - emlékezem Te rólad én
ISTENEM! és Te felőled gon-
dolkodom még ágyamban-is: mert
E 6 a' Te

a' Te Jobb-kezed őriz engemet; adjad én ISTENem! hogy ha szemeim el-alufznak-is, szívem fűntelen Te reád nézzem én idveiségemnek Kösziklájára, Amen.

XIX. MAGÁNOS BÖJT-NAPI
Könyörgés.

JEHOVA, erős, irgalmas, és kegyelmes ISTEN! kéfedelmes a' haragra, nagy irgalmaságú és igazságú! kitsoda oly ISTEN mint Te vagy? ki el-vészed a' Te Népednek álnokságát, és a' Te örökséged' maradékának gonofzságát el-hallgatsz; nem mind örökké tartod-meg haragodat, mert gyönyörködöl az irgalmaságban, hozzánk térvén,

vén, könyörül sz rajtunk, el-tapott a' mi álnokságainkat, a' tengernek mélységes örvényébe veted minden bűneinket, nem zárod-bé könyörülő szívedet a' bűnös előtt; az aláztatos szívet, a' töredelmes lelkét óh ISTEN nem utáld-meg, sőt kéz vagy kegyelmedbe bevenni mind azokat, a' kik bűneiknek terhe alatt nyögnek, és bűnbotsátó kegyelmedért Tenéked esedeznek.

Oh melly boldog ember az, a' kinek bűnei Te töled meg-vagynak botsáttatva, sőt úgy el-fedeztettenek az IDVEZITŐNEK Igazságával, hogy azok a' Te szentséges szemeidet nem szomorítják; boldogok

dogok azok, a' kiknek azt a' Te kegyelmedet adod, hogy az ő bűneiket meg - esmérvén, töredelmességgel meg-vallják Tenéked: mert meg-engeded azoknak szíves könyörgésektől magadat győzetetni, hogy az ő bűneiket fzemekre ne hányjad.

Az én szívemnek alázatosságából járulok én-is Te hozzád, óh nagy könyörületességű ISTEN! vallást tévén töredelmességgel az én hűneimről, hogy meg-botsáflád azokat, és meg-gyógyítsad lelkemnek sérelmeit. Imé én bűnben fogantattam, és az én szüléimnek bűnös vérekből lettem; a' Te Törvényed lelki, én pedig testi vagyok,
látok

látok az én tagaimbã olly törvényt, melly az én elmémnek törvényével ellenkezik, es mint-egy rabúl ad engemet a' bűnnek törvényének, melly miatt e' képen kell kefervesen fohászoknom: *Ob én nyavalyás ember! kitsoda szabadit-meg engemet a' bűnnek és halálnak testétől?* ez én természeti gyarlóságom téfzen engemet alkalmatlanná szentséges Törvényednek meg-tartására; Tégedet kell vala szereztnem, mint leg-főbb jómat, tellyes szívemből, és minden erőmből; de én a' Te gyűlölésedre voltam inkább hajlandó; Tégedet kell vala ditsóítenem hitemmel, reménységgemmel, békecséges-tűrésemmel,

valóságos kegyétségemmel, buzgó
hálaadásimmal, és könyörgésimmel;
de én az én fokszori hitetlenségem-
mel, kételkedésemmel, engédet-
lenségemmel, szent útaid ellen-va-
ló zúgolódásommal, testi bátorsá-
gommal, és nagy hálaadatlanságom-
mal a' Te ditsőségedet igen meg-
bántottam; az én gondolataim hi-
jában-valók, az én indulataim meg-
vesztegetődtek, az én testemet,
mellyet a' Sz. Léleknek Templo-
mául kell vala szentelnem, fok-fé-
le vétkekkel meg-undokítottam;
az én tagjaimat, melyeket igazság-
nak fegyverei gyanánt kell vala ál-
litanom a' Te szolgálatodra, mun-
kálkodván annak mind ideig, mind

pedig

pedig örökké-való javát, állítottam
hamiságnak fegyvere gyanánt.
Oh melly-igen meg-hűlt közöt-
tünk a' Kerefztyéni Izeretet, el-ha-
talmazott a' gonofzság, uralkodik
az irigység, gyűlölség, a' vízfz-
vonás, irgalmatlanság, és hűségte-
lenség. Oh bünt-gyűlölő ISTEN!
nem fedezem, nem titkolom az én
bűneimet Te előtted, mert azok-
nak nagyságáról, fokságáról, és un-
dokságáról, az én lelkem-esimére-
reti, és mind azok, melyek felet-
tem alattam, környülem vagynak,
tanúbizonyságot téfznek, és a' Te
fzemeid előtt nyilván vagynak; az
én bűneimért nem vólnék arra
méltó, hogy a' Te Egeidre rekín-

E 9

tsek

tsek: mert az Ég a' Te Királyi-fzéked, a' honnét fzoctad meg-mutatni haragodat az embereknek minden hitetlenségek és gonofzságok ellen.

Mivel menjek hát Te elődbe, hogy meg-engesztelheffielek? mi-módon alázzam-meg magamat, óh Felséges ISTEN! Te előtted? avagy egéfzen égő áldozatokkal menjek-é Te elődbe? vallyon kedvet találhatok-é Te nállad fok áldozatokra-való állatokkal? nem gyönyörködöl UR ISTEN a' véres áldozatokban; azért bé-mutam hitemnek kezeivel Te elődbe ama' tökéletes engesztelő áldozatot, mellyet a' Te Szent Fijad véghez-

hez-vitt a' Kerefsztfán, hogy azzal az ő egyfzeri áldozatjával tökéletesekké tenné mind azokat a' kik meg-fszenteltetnek. Engeszteltetés-meg én ISTENem én hozzám, és az én számtalan bűneimet töröld-el Szent Fijadnak Vérével, a' melly bűnöknek botsánatjára ontatott-ki, botsáffad-meg az én emberigyarlóságaimat az ő tökéletes érdeméért és igazságáért.

Meg - mondottad UR ISTEN minékünk mi légyen a' jó, és mit kívánfz mi töllünk egyebet, hanem hogy igazságot tselekedjünk, fze-refsük az irgalmafságot, és hogy meg-alázzuk magunkat, hogy Te veled mi ISTENünkkel alázatosán jár-

járjunk. Adj énnékem olly aláza-
tos szívét, hogy én magamnak sem-
mit, mindeneket pedig Tenéked
tulajdonítsak, Tégedet igen felsé-
gesnek, igen ditsőségesnek efmér-
jelek; magamat pedig semminek,
minden tulajdon érdememet, igaz-
ságomat meg-tagadván, egyedül-
tsak a' Te Szent Fijadban kívánjak
kedves lenni fze előtted; nem ma-
gamé, hanem egészen tijéd légyek,
a' e engedelmedre ajánlván ma-
gamat lelkestől testestől

Minthogy pedig e' romlandó test-
tőrekedik a' lélek ellen, és gyakor-
ta akadályúl vagyon ő nékie a' ke-
gyefségnek munkáiban, ne enged-
jed, hogy tápláljam a' testet az ő
kíván-

kívánságai fzerint, sőt a' Tenéked
tetfző bõjtölések által meg-fzeli-
dithessem, a' Te engedelmed alá
hajthassam, meg-öldökljem a' földi
tagokat, és e'képen erősödjék a'
belső ember én bennem, hogy ne
a' testnek akaratja fzerint, hanem a'
Te szent akaratod fzerint éljek, a'
mennyi ideig élek e' testben; és a'
miképen az én bõjtölésemben meg-
võnfszom magamat a' külső elede-
lektől; azonképen meg-tartóztat-
sam magamat a' bûnnel testet gyö-
nyörködterő, de lelket keferítő ét-
kétől, és mivel nem az a' bõjt ked-
ves Ee előtted, a' mellyel valaki
csak külsőképen gyõtri önnön-ma-
gát, hanem melly az igazságnak és
irgal-

irgalmaságnak tselekedetével vagy
 egybe-köttetve, adjad hogy
 én-is szerezsem az igazságot, és tse-
 lekedjem mindenekkel irgalmasá-
 got, az éhezőknek meg-szegjem az
 én kenyereimet, a' szegény bújdo-
 sókat házamba fogadjam, a' mezí-
 teleneket ruházzam, az igye-fö-
 gyattaknak segítséggel lehessek,
 hogy e'képen az én könyörgéseim
 hitttel, meg-téréssel egyben-köt-
 tett bűjtelésim, és alami'snáim nem
 különben, mint régenten a' Korné-
 liusé Te elődbe menjenek, és Te ná-
 lad emlékezetben légyenek szűn-
 telenül.

Légy kegyelmes UR ISTEN a'
 Te Népednek, szabadíts-kí a' Te
 Iz-

Izraeledet minden bűneiből, mú-
 taffad ő hozzája a' Te jóvóltadat,
 bővölködtessed Néped között lel-
 kednek kegyelmét, legeltesd hí-
 veidet házadnak javaival, és annak
 gyönyörűségeivel elégtsd-meg ő-
 ket. Hallgasd-meg minden helye-
 ken az ő fohászkodásokat, a' kik a'
 Te Anyaszentegyházodnak romlá-
 sán keferegnek, és annak jóvát ó-
 hajtják.

Könyörülj a' mi Hazánkon és
 Nemzetünkön, parantsolj áldást és
 békefséget a' mi időnkben, minden
 szomorú ítéleteidet és büntetései-
 det, valamellyeket érdemlenénk,
 mind közönséges, mind személy
 szerint-való bűneinkkel, fordítsad-
 el Hazánkról és személyünkről.

Teriefzfzed - ki minden jókka-
bővölködő kezeidet, és örvende-
tesd-meg minden fűk égben é-
inségben lévő híveidet. Te jefz-
fzed-ki én reám-is irgalmaságaidat,
és a' miképen vóltál eleitől-fogva
az én hűséges Páfztorom, ne hagyj-
el engemet továbbra-is, sőt légy az
én erőpaifom, Gyámolom, és kel-
lemetes segítségem ma és minden
időben. Szent Fijadért az UR JÉ-
SUSért hallgass-meg mind ezek-
ben, Ámen.

XX- DÉLBEN *vagy akármelly* Idő-
BEN *mondandó Könyörgés.*

Mindenható ISTEN, Lelkünk-
nek egyetlen-egy fő java, fő
bol-

bóldogsága, mi Teremtő, Meg-vál-
tó, és Meg-fzentelő ISTENünk!
A' Te hatalmadban vagynak men-
nyen és földön mindenek, bóltz a-
karatodtól függenek mind azok;
Te általad uralkodnak a' Királyok,
és végeznek igazságot az uralko-
dók, Te általad viselnek fejedele-
mséget a' Fejedelmek, tisztessé-
get a' földnek minden Biráji; a' gaz-
dagság és szegénység Te töled
vagynak, ki a' szegényt a' porból
fel-emeled, és ülteted a' Fejedel-
mek közzé, mivelhogy a' Te hatal-
mas Kezedbő vagyon mindeneknek
fel-magasztaltatása, és meg-alázta-
tása; ki azt tselekefszed, hogy birják
a' Tégedet szeretőka' földet békef-
ség-

ségben, és meg-találjanak azok, a' kik szorgalmatosan keresnek.

Tégedet kereslek én ISTENem, szívbeli háláadással emlegetvén tel-lyes életemben velem közlött jó-téteményeidet, és minden időben magasztalom szent Nevedet, kie-ngemet bölts újjaiddal alkottál, formáltad az én testemet, és abban adtál élő lelket, mindeniket külömb-külobmb-féle ajándékiddal fel-éke-sítvén, mert az én lelkem a' Te ke-gyelmed nélkül csak olyan vólna, mint-egy homályosság; de a' mi ér-telem, okosság, és tudomány va-gyon én beñem, Te tölled vagyon, oh örökké-való fő Böltseség, én ISTENem!

Ma-

Magasztallak azért tsak egyedül Tégedet, énekelvén nagy öröm-mel Terólad: mert az UR vólt én-nékem eleitől-fogva erős remény-ségem, 's azért nem vehetett erőt én rajtam lelki és testi ellenségem. Te tanítottál gyermekségemtől-fogva, vezérelvén minden dolgai-mat böltsen, irgalmason, és fzen-tül, meg-áldottál URam engemet, jó szándékaimat elő-mentesekké tévén, és az én világi forsomat-is érdemem felett meg-nevelvén, úgy-hogy el-mondhatom én-is a' Tégedet szerető Jákobbal, és a' Té-gedet félő Jóseffel: *Kissebb vagyok U Ram minden jó-téteményeidnél, melyekre engemet méltóztattál;* mert

noha

noha nyomorúságokat és kedvetlen dolgokat-is kóltoltattál én velem; de azokat jómra fordítottad énnékem, és kegyelmefen megvigasztaltál azokban-is engemet.

Mind ezek pedig tsak kitsínyek azokhoz képest, melyekre lelke-met méltóztattad: Ditsérem azért Szent Felségedet életemnek minden rendiben, kimennyei áldá-fid-dal-is meg-áldottál engemet a' Te Szent Fijadban az UR JÉ-SUSban, ő benne tettél engemet magadnak kedves-sé ingyen kegyel-med-ből, noha természetem fzerint örökké-való haragodra lettem volna méltó, ő benne fzerzettél váltságot, bűneimnek botsánatját az ő drága Vé-re

Vére által, ő benne hívtál és vá-lasztottál engemet ingyen kegyel-med-ből ama' tsudálatos mennyei világosságnak, a' kegyelemnek és ditsőségnek birására, igaz Isteni es-méreteddel, Szent Fijadban-való igaz hittel, örök élet felől-való re-ménységgel meg-ajándékozván en-gemet.

Oh vajha az én szívem-is töké-letes lett volna számlálhatatlan ve-lem közlött jó-téteményeidnek meg-halálásában! oh vajha igazgat-tanak volna az én úrain sz. Tör-vé-yed' és rendelé-fed' meg-örizé-sében, bizonyára boldog volna az én lelkem! de meg-vallom URam gyarló-vóltságát, mely miatt ke-gyel-

gyelmeddel illendőképen nem élttem, sőt tudva és tudatlanul Te ellened vétettem, esedezem aláza-toson szent Felségednek, adj bű-neimen valójában bánkodó szívem énékem, hogy életemnek el-folyt napjait vóltaképen meg-síráshaf-sam, és azokról igaz pénitentiát tarhassak. Gyógyítsad - meg Édes JÉSUM szent Véreddel lelkem-nek sebeit, enhítsd-meg bűneim-nek rajtam fekvő, és engemet szin-tén a' pokolig le-nyomó nehéz ter-hét, hogy érezhessem szívemben idvezítésednek valóságos örömet.

E' végre URam végyed kegyel-mes óltalmad alá életemnek hátra-maradott részét, 's abban minden dol-

dolgaimat, oktafs engemet a' Te ú-raidban tántorgás nélkül - való lá-bokkal járni, Tégedet a' Te jó-te-tfzésed 's akaratod szírint igazán félni és tisztelni, kiváltképen a' kí-sértetek között, midőn az én hitem ostromlatik, öltöztets-fel enge-met lelki fegyverben, hogy az én gyenge hitem hajó-törést ne szen-vedjen, sőt inkább a' Te benned-való hitnek általa e' világot meg-győzhessem, drága Véreden meg-váltott lelkemet Tenéked meg-tarthassam, és e' végre hitemnek ke-gyelembéli jutalmál az örök életet áldott Kezeidből el - vehessem, Ámen.

XXI. UJ ESZTENDEI *Könyörgés.*

ORöktől-fogván-való, és örök.
 kön-örökké élő ISTEN! ki-
 hez semmi változás nem fér. A' Te
 Esztendeid meg-nem rövidülnek,
 a' Te napjaid, a' mint-hogy nem
 folynak, úgy soha-is el-nem fogy-
 nak, *Ezer Esztendő Te előtted annyi,*
mint egy nap, vagy mint egy éjszaka-
nak rövid vigyázása. Te változ-
 tatfz mindeneket a' Nap alatt, Te
 magad pedig változhatatlan vagy,
 az időket és annak alkalmatosságai-
 t tulajdon hatalmadban helyhez-
 teted, és azokat úgy igazgatod,
 hogy mindeneket tselekezel szép
 renddel a' maga idejében. Te szer-
 zet-

zettel az égnek ki-terjesztésin a'
 meg-világosító állatokat, hogy kü-
 lömséget tégyenek a' nap között,
 és az éjtfzaka között, és az égen-va-
 ló forgásokkal lennének jelei bízo-
 nyos időknek, napoknak, és eszten-
 dőknek.

Oh egyedül bölts, egyedül ha-
 talmas ISTEN! az ő Esztendőnek
 el-múlása, és az új Esztendőnek a,
 Te jó kedvedből-való fel-viradása
 indit engemet, hogy tellyes bizo-
 dalommal, buzgó hálá-adásommal,
 és alázatos kéréseimmel jelenjek-
 meg a' Te irgalmaságodnak széki
 eleiben. Ditsőitelek Tégedet én
 ISTENEM minden híveiddel egyű tt,
 kiváltképen azért, hogy a' Te jó-

F

ked-

kedvednek örvendetes esztendeit ki-mutattad e' világnak, midőn az időnek tellyeségében a' Te Szent Fijadat e' világra küldötted, a' kiből a' bűnös emberi Nemzethez meg-engefzteltettél; a' tudatlanságnak, fetétségnek, haragnak szomorú idejét el-űzted a' Te Szent Fijad' Evangyéliomának sugárai által, idvezítő kegyelmedet ki - tündököltetted fzemély-válogotás nélkül minden Népeknek és Nemzetségeknek, a' kik annakelőtte járnak vala az ő fzi-veknek fetétségében, és meg-vezett útáiban; ezen idvezítő kegyel-mednek és szent Évangyliomod' világofságának tettél engemet-is részesévé, hogy meg-esmérhetném

iga-

igazán a' Te Szent Fijadat, és az ő esmérési által meg-tartatnám. Áldott légy UR ISTEN, ki a' Te Eklésiádat mindenkor, és ez elmúlt Esztendőben-is mi közöttünk, és egyéb helyeken - is a' Hitnek egyességében, a' Te Szent Fijadnak esmérésiben meg-tartottad, az ő ellenségeinek kívánságokra nem botsátottad, engemet - is a' Te Anyafszent-egyházodnak társaságába meg-marasztottál. Hazánknak tsendességét ki-parantsoltad, a' Te kemény és szomorú ítéleteidet és tsapásaidat meg-tartóztattad.

Elégtelennek esmértem magamat tsak az én méltatlan fzemélyemmel közlött jó-téteményeid' elő-fzám-

F 2

lálá-

lálására-is, mellyekkel engemet közelebb ez el-múlt Efsztendőben meg-koronáztál, a' Te szemeid vigyáztanak én reám az efsztendőnek kezdetétől-fogva annak végéig. A' Te óltalmad fedeztetett engemet minden veszélyek ellen, minden jókkal böyölködő kezeid meg-áldottak engemet külömb-külobb lelki testi áldásokkal. Melly fok viszontagságok között hanyattatott az én világi életem; de Te vóltál mind ez ideig erős gyámolom! fokakat tettél - ki az ő-Efsztendőben haragodnak példájául, én hozzám pedig kegyelmességgel viseltetted; fokakra átkot bortsátottál, én reám áldást parantsoltál, a' kísértetek kö-

zött

zött vígasztalással élefsztetted; ha vétkeztem, Atyaiképen meg-dorgáltál; de a' Te Atyái látogatásid között-is a' Te Lelked által erősítettél, minden erőm felett-való gonoszokat tőlem el-távoztattál, és ez új Efsztendőre nagy irgalmadságodból által-tetted.

Irgalmas édes Atyám! az én nyomorúságimnak és világi bújdoságimnak egy efsztendeje az ő Efsztendővel el-múlék, és egy efsztendővel közelebb jutottam ama' tökéletes váltságnak napjához; a' Te irgalmaságid soha el-nem fogynak, sőt azokat ottan-ottan meg-újítod a' Téged' félőken. Könyörgök Te-néked alázatos szível, hogy az Efsz-

F 3

ten-

tendőnek meg - újulásával újítsd-
meg én rajtam a' Te lelki testi áldá-
faidat. Adjad, hogy az ô Eſzten-
dővel le-vetkezhessék az ô embert,
az én régi bűneimet által ne vigyem
az új Eſztendőre, hanem fel-öltöz-
zem az új embert, a' melly terem-
tetett az igazságra, és a' ſzent élet-
re, gerjesz az én értelmemben új
világosságot, az én ſzívemben új a-
karatot, új indulatokat, a' mellék-
kel ſerényen ſzolgálhattak Tené-
ked. Ha gyarlóságból Te ellened
vétekezem, ne fedj-meg engemet a'
Te kemény haragodban, és a' Te fel-
gerjedett búsulásodban ne büntess-
meg engemet, hanem a' Te Atyai
feddésed irgalmasággal telyes lé-
gyen,

gyen, ne nézzed UR ISTEN az én
undok bűneimet, hanem nézzed a'
Te ſzerelmes Szent Fijadnak Érde-
mét, érettem-való eſedezését, és
kegyelmezz-meg énnékem.

Parantsolj áldást külsőképen - is
én reám, óh áldásoknak Atya! Te
kezdetted meg-áldani a' Te ſzolgád-
nak (ſzolgálódnak) házat, legyen
azért áldott Te előtted minden idő-
ben, tartsd-meg az én világi tiszte-
ségemet, és Tőled vett javaimat, és
ſzaporítsad a' Te jó tetſzédből az
én kezeim között azokat, a' Te di-
tsőségednek elő-mozdítására, a' kö-
zönséges jóra, és másokkal-való jó-
tételre.

Nyúgodjék-meg a' Te meg-áldó
F 4 kezéd

kezéd a' Te Népeden és örökségeden Seregeknek URa, világosítsd-meg fzenséges Országát ő rajta, örvendeztesd-meg a' Te Népedet a' napok után, és az esztendőök után, a' mellyekben látott sok gonofzt; támadjon-fel örömének világosága a' Te Anyafzentegyházodnak azokon az helyeken, a' holott az üldözésnek szomorú völgyéből helyhez tetett, térítsd-meg az ő ellenségeit-is, és tégyed ő nékie jó-akaróivá,

Áldjad-meg URam a' Te Sionodból szent lakó-helyedből a' Te felkenettetedet, a' mi kegyelmes Királyunkat, légyenek az ő esztendei, mint sok Nemzetségeknek esztendei,

dei, légyen ő, és az ő egész Királyi Háza, áldott Te előtted; mennyei áldásokkal ott fen, és itt alatt-való földi áldásokkal mind örökké. Áldjad-meg az ő Tanácsosait, Országának Nagyjait, minden físztfelöit, bőltseségnek, tanátsnak, erőnek, hűségnek Lelkével, hogy egybe-adott erővel és hűséggel szolgáljanak az ő Királyoknak. Áldjad-meg az ő egész Birodolmát, hogy az ő szárnyai' árnyékának lakói minden helyeken meg-újuljanak és örvendezzenek.

Áldjad-meg UR ISTEN a' mi hazánkat és földünket békeséggel, fordírsad-el kemény ítéleteidet, a' mellyeket érdemlenénk bűneinkkel,

kel, koronázd - meg ez esztendő
mindennemű javaiddal, hallgasd-
meg az egeket, az egek hallgassák-
meg a' földet, a' föld hallgassa-meg
mindennemű termését, és az hall-
gassa-meg a' Te szegény Nepedet.

Örvendeztesd-meg mind azokat
UR ISTEN, a' kiket az el-múlt esz-
tendőben meg-fzomorítottál; a' ki-
ket betegséggel illetél volt, azok-
nak ez új esztendőben erejeket ú-
jítsd-meg; a' kik kísértetben forgot-
tak, ujjonnan-való enyhülést engedj
őnékiek; és minekutánna e' földön-
való bűjdosásíknak esztendeit el-
töltjük, tégy-által minket amaz vál-
tozhatatlan bódogságra, és nyú-
godalomra. Hallgas - meg enge-
met

met mind ezekben óh én Mennyei
Atyám az UR JÉSZUSért, a' kiben
Tenéked minden ígéreteid lettenek
ugyanokká, és Ámenekké, Ámen.

XXII. NAGY-PÉNTEKI Könyörgés.

Nagy hűségű, nagy könyörüle-
tetségű Szent ISTEN! bűnő-
söknek idvesége és bódogsága, a'
ki nagy vagy tanátsodban, hatal-
mas tselekedetedben, tsudálatos
emberekhez - való fzeretetedben:
A' Te ditsőséged világosan tündök-
lik minden munkáidban, kiváltké-
pen pedig a' Váltságának munkájábá.
Nagy ditsőségedet mutatád - ki e'
Világnak teremtésiben, mert abban
tündöklük örökké-való hatalmasfá-

god és Istenséged; de minden tökéleteségeid fokkal világosabban fénylenek a' mi idveségünknek kímunkálkodásában: Lelkünk' gyönyörködtetésivel fzelemlélhetjük ottan véghetetlen böltseségedet, igazságodnak, irgalmafságodnak szép meg-egyezését, igaz-mondóságodat, emberekhez - való ki-mondhatatlan nagy fzeretetedet.

Mi volt lehetetlenebb a' mi fze-meink előtt, mint a' Te töled el-pártolt, bűnökkel meg-fertéztett, kárhozatra méltó, utálatos bűnös embernek Te veled fzent és ditsőséges ISTENnel-való egyesülése, és kedvedbe-való bé-vétette-tése? de a' mi az embernél lehetet-
len

len vala, lehetséges volt Te nálad, óh bölts és hatalmas ISTEN! kinek útaid és gondolataid annyival fel-lyül-haladják az embereknek útait és gondolatait, a' mennyivel fel-lyül haladja a' magas ég a' földet A' Te mindenhatóságod eleve el-létta az embereknek nyavalyás esete-
ket. A' Te jóságod tanácsot tartott az ő szabadulások fölől. A' Te vég-hetetlen irgalmafságod meg-előz-vén a' bűnöft, találta olly váltság-nak árrát, mellyel őtet meg-váltanád, hogy a' veszedelembe ne es-nék; rendeltél vala olly napot, mel-lyen a' földnek bűne el-vétetnék, a' hamisság bé-petséltetetnék, és az örökké-való igazság meg-hozat-
len

nék, egy Tenéked tetfzö tökéletes engesztelő áldozat által.

Mi lehetet Angyali, és Emberi elmétől meg-foghatatlanabb; mint az az eszközü mellyet találtál a' bűnös embernek meg-válttatására! A' Te Szent Fijadat, amaz egyetlen-egyedet rendelvén ő érette engesztelő áldoztúl. Oh ki-mondhatatlan Isteni nagy szíretet! ki úgy szíretted e' világot; *hogy a' Te egy-
sz lött Fijadat adtad ő néki, hogy minden valaki hissen ő benne, el-ne vesszen, banem örök élete legyen;* ebben vagy-on a' szíretet, nem hogy mi fze-rettünk volna Tégedet, hanem hogy Te szírettél minket, és adtad a' Te Szent Fijadat áldozatúl mi é-rettünk-

De

De itt egyik mélység a' másikat kiáltja: mert a' melly tsudálatos a' mi szemeink előtt, óh Mennyei Atyánk! ez a' Te kegyelembéli tanátsod, szintén olly tsudálatos a' Te Szent Fijadnak kéfz és önként-való akaratja irántunk-való jó tetfzednek végbe-vitelére. Oh Atya *ISTEN' Ditsőségének Fényessége, és az ő Személyének ki-metszett Bélyege!* mitsoda indított tégedet arra, hogy az átokra méltó bűnösért a' Te szívedet le-kötnéd, és érette olly terhes kezefséget vállalnál? bizonyára tsak a' Te ingyen-való szírete-ted tselekedte ezt.

Véghez-vitted tökéletesen, óh

F 3

én

én IDVEZITŐM! az időnek tellyeségében, a' mit öröktől - fogva magadra vállaltál-vala; a' Te buzgó fzereteted szállított-le Tégedet az égből mi hozzánk a' firalomnak völgyébe, fel - vévén Te magadra az Emberi természetet, meg-jelentél Te magadnak meg-áldozása által egyszer e' világnak utolsó részében a' bűnöknek el-törlésére, hogy a' Te egyetlen-egy áldoztod által tökéletesekké tennéd mind azokat, a' kik meg-fszenteltek.

Te vagy óh UR JÉSZUS az a' könyörülő Fő Pap, a' ki egyetlen-egy áldozatoddal Lelkedet váltságunk-árrául le-tetted, és ama' nagy engesztelésnek napján tulajdon drágalátos

látos Véreddel bé-mentél a' leg-fzentségefebb helybe, az ISTEN-nek ellenünk-való kemény haragját meg-engesztelted, az ISTEN-nek kegyelmét, és az örök életet énnékem, és minden hívő bűnösöknek meg-fszerzetted,

Oh kegyelemmel tellyes IMMANUEL! minden valami Te benned vagy, fzeretetre méltó, tselekedjed azért, hogy jobban-jobban fzeresselek Tégedet; ki azt az átkot, melly rajtam fekszik vala; áldásá, haláloamat életté, nyavalyáságomat bódogsággá változtattad. Én lettem volna mind örökké azokra a' fzőrnyű lelki testi gyötrelmekre, s gyalázatokra méltó, a' mellyekkel ter-

heltettél, ha azokat érettemel nem
viselted volna; de az én betegségi-
met Te hordoztad, az én fájdalmi-
mat viselted, az én béketségemnek
veresége vala Te rajtad, és a' Te sz.
Sebeiddel gyógyúltam-meg. Te
meg-kötöztettél, hogy engemet a'
bűnnek és a' sátánnak köteleiből ki-
oldoznál: ártatlan lévén, az embe-
ri ítélő-fzék előtt meg-ítéltettél,
hogy semmi kárhoztatásom ne le-
hetne énnékem az ISTENnek ítélő-
fzéki előtt: a' gonosz-tévők köz-
zé számláltatál, hogy én az igazak
közzé számláltathatnám: minde-
neknek tárgyúl ki-tétettél vala, az
ég és a' föld között függvén a' ke-
resztfán, hogy az eget és a' földet
egybe

egybe békéltetnéd, és én-is az
Angyaloknak' s embereknek tár-
gyúl ki-ne tétetném. Én vérkez-
tem; Te pedig ISTENnek ártatlan
Báránya magadra válaltad az én bű-
neimet, azokkal terheltettél, vér-
rel verejtezted, érezvén azok ellen
gerjedező és sebesen égő ISTEN'
haragjának tüzét. Az én bűneim
azok a' fulyos ostorok, mellyekkel
szentséges Tested ostoroztatott:
sértegető tövifek, mellyekkel szent-
séges Fejed sebesítettett: mérges
fzegek, mellyekkel szentséges Ke-
zeid és Lábaid általfzegefztettenek.

Oh vajha ennek meg-gondolása
az én szívemet-is, mint valamí éles-
tör által-járná, és a' Te zörnyü kí-
n-
fzen-

fzenvedéseid, mellyeket az én bűneim okoztanak, tökéletes gyűlöséget fzerzenének én bennem a' bűnök ellen, hogy én azokat, hozzávaló fzeretetemnek és buzgó háládatosságomnak meg-bizonyítására, magamba meg-öldököljem; és meg-feszítsem, mellyekért az Életnek URa meg-ölettetett, és a' Ditsőségnek URa meg-feszítettett!

Édes JÉSU Som! öldököljed-meg Te magad halálodnak ereje-által én bennem az ő embert, feszítessék-meg az minden meg-vefzett kívánságival egyetemben, hogy a' bűnnek naponként inkább-inkább meghalván, éljek az igazságnak, és az igaz élettől, melly vagy Te ben-

ned,

ned, soha el ne tévelyedjem. Őn-tsed szívembe a' Te fzeretetedet, melly emézfzfe-meg, és törölje el belőlem az én magam meg-vefzett fzeretetedet, és a' teremtetett dolgoknak helytelen fzeretetedet; tisztítsd ki valami a' Te fzeretetednek ele-nére vagy, mert egyedül Te vagy méltó, hogy az én egész szívemet el-foglaljad, a' mellyet olly drágárron váltottál-meg.

Oh lelkemnek édes Reménye, és Megváltója! mindenféle kísértetek között a' Te fzenvedésedben és halálodban találhatom az én tsendeségemet és nyűgodalimat; erősítsen-meg az engemet a' lelki kísértetekben: midőn a' sátán vádol en-

ge-

gemet, lelkem eszméreti nyughatatlankodtat, a' Törvénynek átka rettetget, Sz. Atyádnak bűnök ellen gerjedező haragja rénit; adjad édes JÉSUM, hogy a' koron-is a' Te fzenvedésidre, és keserves halálodra nézzek hitemnek fzeimeivel. E-melj-fel és erősíts-meg engemet, bizonyossá tévén arról az én lelkemet, hogy a' Te fzenvedéseid és halálod által a' bűnért elég-tétetett, a' meg-haragudott Bíró meg-engeszteltetett, a' sátán meg-rontatott, és az halál el-nyelettetett. A' Te kínfzenvedésed és halálod adjon énnékem valóságos vigasztalást az én testi nyomorúságaimban-is. Édesítsd-meg édes JÉSUM az én

kúl-

külső fzenvedéseimet-is: vedd-el azokról az átkot, hogy azok nem veszedelmekre, hanem idvezségemre szolgáljanak. Gerjesztfedel az én szívemet a' Te fzeretetedre, óh fzeretettel tellyes JÉSUM! hogy én magamat egészen Tenéked ajánl iassam, és egész életemet Tenéked szentelhessem; végezetre pedig, mikor engemet az halálnak fájdalmi környül-vésznek, az én fzeimeim meg-homályosodnak, minden érzékenységeim meg-tompúlnak, adjad, hogy az én hitemnek fzeimeit akkor-is egyedül tsak Te reád függesszem; erősíts abban az utolsó viadalban engemet, hogy a' Te fzenvedésednek és halálodnak ereje ál-

tal,

tal, én-is győzedelmet végyek a-
zonn az én utolsó ellenségemen, és
a' Te kegyelmednek ölében hajtván
fejemet, a' Te Kezedbe ajánlhassam
az én lelkemet, és Tőled halhassam
a' Keresztfán mondott ama' vigaszt-
aló szavaidat: *Bizony mondom neked:*
Ma velem lélsz Paraditsomban, Á.

XXIII. HÚSVÉTI Könyörgés.

ÉLŐ ISTENnek Sz. Fija! válasz-
tott Juhaidnak örökké - való
Testámentumnak Vére! által - való
nagy Páfztora, UR JÉSZUS Krisztus!
ki a' Te Juhaidért le - tetted vala a'
Te életedet, és vizsontag a' Te ha-
talmadból fel - vetted azt; meg - hól-
tál vala az ő bűnökért, fel - támad-
tál

tál ditsőségesen harmad napon az.
ő meg - igazulásokért; a' Te szentsé-
ges Tested nyugodott a' koporsó-
ba, de rothadást nem látott, hanem
meg - mutatád magadat hatalommal
ISTEN Fijának lenni az halálból - va-
ló fel - támadásod által. El - nyelet-
tetett Te Tőled az halál szintén a'
diadalomig. Hol vagyon halál a'
Te diadalmad, hol vagyon kopor-
só a' te fulánkod? *Hála legyen az*
ISTENnek, a' ki adott nekünk dia-
dalmat, a' mi URunk JÉSZUS Kri-
stus által. Bizonyára Te vagy; óh
áldott JÉSZUS! az élet, és a' fel - tá-
madás, a' ki Te benned hiszen, ha
meg - hal - is, él az, és a' ki él, és hi-
szen Te benned, foha - is meg - nem
hal:

hal; mert Te mondd ezt ő néki-
ek: *En élek, azért ti-is éltek.*

Örvendek Te benned én IDVE-
ZÍTŐM, és tellyes szívemből ditsői-
telek 'l égedet, ki a' te ditsőséges
fel-támodásoddal ki-mondhatatlan
jókat szerzettél énnékem. Abból
tétettem bizonyossá ISTENelőtt-
való meg-igazulásom felöl; mert
midőn Te az halálnak fogságából,
mint én kezesem, az Atyától, mint
ítélő Birótól fel-fzabadítottál, az-
zal tanúbizonyságot tett arról, hogy
az a' Válságnak arra, melyet én
érettem és minden váloftottidért
le-tettél vala, tökéletesnek találta-
tott ő előttte, a' mellyért én-is min-
den híveiddel egyetemben immár

az

az örök halálnak és kárhozatnak ha-
talma alól fel-fzabadítottam. *Nem
lehet semmi kárhozatásfok azoknak,
alakik Te benned vagynak hit által,*
mert kitsoda vádolhatná az ISTEN-
nek híveit? ISTEN az, a' ki őket
igazgatja, kitsoda a' ki őket kárhoz-
tatná? Te vagy óh UR JÉSZUS! a'
ki érettek meg-hóltál, és fel-támad-
tál. A' Te fel-támadásodnak ere-
je által elevenítetttem-meg a' lelki
életre, újonnan születtettem az ál-
tal az élő reménységre, az örök-
ségre, *melly el-nem vesztet, meg-sem
motskoltatbatik, meg-sem hervadhat,*
hanem a' tiédnek számokra tartatnak
az egekben. A' Te ditsőséges fel-
támodásoddal tétettem bizonyossá
jöve,

jövendő ditsőséges fel-támadásom felől, mert Te változtatod-el a' mi alázatos testünket, hogy hasonlatos légyen a' Te meg-ditsőült Testedhez, a' Te hatalmas erőd fzerint, mellynek általa mindeneket a' Te birodalmad alá vethetsz, úgy-hogy bátorsággal el-mondhatom Te utánnad azt: *Óriul az én fivem, örvendez az én ditsőségem*, az én testem is bátorságban nyugszik: mert nem hagyod az én életemet a' koporsóban, és fel-fzabadítod az én testemet a' rothadástól, fel-ruházván végezetre rothatatlansággal,

Eleveníts-meg engemet, óh én Életem! naponként jobban-jobban az új életre: hogy valamiképen fel-
táma-

támadtál az Atyának ditsőségére, azonképen én-is új életben járjak. Tisztíts-meg engemet a' meg-hólt te-lekedeteknek undokságától. A' miképen a' Te fel-támadásodkor levetkezted, és a' koporsóban hagy-tad azokat, a' mellyekkel a' Te fz. Tested bé-fedeztetett vala: a' képē temettefienek-el az én bűneim-is, és fedeztefienek-el a' Te alázatos koporsódban; vetkeztess-le én velem a' régi élet fzerint-való ő embert, melly meg-vész a' hitegető kívánságok miatt, öltöztess-fel pedig én velem az új embert, mellynek újulása vagy on annak ábrázatjához illendő esméretben, a' ki teremtet-te azt. Meg-indúlt a' Föld a' Te fel-

fel-támadásodkor: indítsd-meg az én szívemet-is én bennem, óh UR JÉSZS! az én bűneimen-való keferves bánatra, indíts-fel szentakaratonak nagy ferénységgel-való tselekedésére, hogy én, mint halálból meg-elevenítetett tagotskád, állíthassam az én tagjaimat igazságnak fegyveré gyanánt a' Te kézfzolgálatodra. Által-menél az örízőken, a' kik a' Te szentséges Tefedet kívánják vala a' koporsóban meg-tartóztatni: óh én győzhetet, len Királyom UR JÉSZS! adj győzedelmet énnékem-is a' testen, a' sátánon, e' gonofzban helyezettett világon, a' mellyek én ellenem vígyáznak fzűntelen, hogy a' bűn-

nak

nek állapotjában meg-tartóztassanak; erősíts-meg engemet a' Te Lelked által, hogy az idvezségnek útjában minden akadályokat bátran meg-győzhessék, és az előmbé tetetett tzélt, az örök életet el-érhessem.

Tetszelekedted, óh Életnek URa! a' Te fel-támodásodnak erejével, hogy akkor sokan a' koporsóból kijövéen, bé-mentenek a' szent Városba, és meg-jelentenek sokaknak; tselekedd-meg most-is a' Te hatalmad által, hogy a' kik még a' tudatlanságnak, tévelygésnek, hitetlenségnek fetétes koporsójában, mint valami halottak, úgy feküfznek; de a' Te választásod szzerint tiéid, hallják-meg

A'

a' Te fázdat, és éljenek, ki-jövén
a' vesztéséből, bé-menjenek a' fz.
Városba, a' Te Anyafzentegyhá-
zodba.

Meg-jelentél, óh UR JÉSZUS!
fel-támodásod után a' Te Tanítvá-
nyidnak, békeességgel közföntötted
őket, az el-fzéledteket fel-keres-
ted, szomorúakat vigasztaltad, a'
gyenge hitűeket erősítettéd; jelen-
jél-meg mostarr-is minden szűksé-
gekben a' Te híveidnek, szólj bé-
keességet a' Te Népednek, adj vi-
gasztalást azoknak, a' kik a' Sionbā
fírnak, adj örömet ónékiek a' bánat
helyében, erősítsd a' gyenge hitűe-
ket. Végezetre, mikor amaz utól-
só nagy Napon meg-jelenénde sz,
óh

óh mi Elettünk! adjad, hogy én-is
meg-jelenhessem Te veled a' ditső-
ségben, Ámen.

XXIV. ÁLDÓZÓ TSÖTÖRTÖKI
Könyörgés.

Királyoknak Királyja, Uraknak
Ura, minden Méltóság felett-
való Méltóság, meg-ditsőítettett
Közben-járónk, UR JÉSZUS KRISTUS!
Te meg-aláztad vala magadat éret-
tünk mind az halálíg, még pedig a'
keresztfának haláláig; de mineku-
tánna a' mi Válságunknak munká-
ját itt e' földön végbe-vitted, és
győzedelmeskedtél minden ellen-
ségeiden, kik minékünk-is ellensé-
günk valának, úttél a' Te Atyád-
nak

nak Királyi-fzékibe, és e'képen meg-ditsőítettél azzal a' ditsőséggel, melly volt Tenéked az Atyánál Világ fundamentomának felvettetésének előtte. Ki-jöttél vala az Atyától, és jöttél vala e' világra; vízföntag el-hagytad e' világot, és mentél az Atyához. Imádjának Tégedet, Egeknek ditsőséges Királyját minden Angyalok, imádjának és ditsőítsenek a' meg-bóldogúlt Lelkeknek seregei, *Tenéked bajorjon-meg minden térd, mennyieiknek, földieknek, és föld alatt valóknak az ő térdek, és minden nyelv vallja-meg, hogy Te vagy egyedül UR az Atyának ditsőségére.*

Emeld-fel te-is óh én lelkem te
ma-

magadat, fzemléljed a' Te Királyodat az ő ditsőségében; mert a' mi-képen éretted alázta-vala-meg magát e' világra jöven: úgy a' te kimondhatatlan javodra és vígafztlásodra ment-fel a' ditsőségbe. Ditsőítelek Tégedet tellyes szívemből UR JÉSZUS! ki letrél az Egekben énnékem Szófzólóm, az én ügyemet kegyelmesen fel-vészed, és forगतod a' Te Mennyei Atyád előtt, meg-mentesz engemet ama' kegyetlen és tsalárd vádoló ellen, a' ki nem fzűnik-meg éjjel és nappal vádolni híveidet; meg-tartod mindenestől azokat, a' kik Te általlad járúlnak az Atyához. Te vagy az Egeknél magosb könyörűlő Fő-

G 2

Pa-

Papom, a' ki egyfzeri tökéletes áldozatoddal bé-menvén a' leg-fzent-ségefsebb helyben, nékem-is az oda-való menetelre szabados útat fzerzettél, hogy bizodálommal és bátorsággal járúljak az én könyör-géfeimmel az irgalmafságnak fzéki eleibe. A' Te Atyádnak házában fok hajlékok vagynak, el-menél, hogy helyetkérzitenél énnékem-is, hogy mikoron meg-térénde-fz, magadhoz végy engemet, hogy én-is ott légyek, az holott Te vagy, a' Te ditsőségedben örvendezvén, sőt Te magaddal együtt engemet-is az Egekbe helyheztettél; mert immár reménység által bóldog vagyok, tudván azt, hogy az holott a' mi

Fe-

Fejünk vagyon, nekünk-is tagjainak ott kell lennünk. *Fel-menél a' magafságban*, hogy onnét ki-töltenéd bővségefen a' Te Lelkednek aján-dékit, ki-küldenéd ama' Vigafzta-lót az igazságnak ama' Lelkét énné-kem és minden híveidnek. *Fel-menél az Olaj-fáknak hegyéről*, ott kezdetted-vólt-el a' Te keserves kínfzenvedéseidet, ott akartad el-kezdeni a' Te ditsőségedet-is, tel-lyes bizodalmat adván azzal énné-kem, hogy én-is ez fzenvedéseknek helyéről vitetem Te hozzád a' ditsőségben: mert ha veled fzenve-dek, veled együtt meg-is ditsóíte-tem; *Felbőben menél-fel az Egekben*, mellyel meg-bizonyítád, hogy Te

G 3

vagy

vagy az a' hatalmas UR, ki a' felhőket téfzed a' Te fzekereiddé, a' ki fényes felhőben mütogatod-vala jelen-léredet régenten az Izraelnek, és a' ki fényes felhőben jöszfel amaz utolsó nagy ítéletre.

Te reád függesztem az én hitemnek fzekeit az Egekbe, óh lelkemnek egyetlő-egy Reménsége! valamiképen a' Te Tanítványid függesztik-vala Te utánad az ő testi fzekeit, Tégedet kívánlak, Tégedet óhajtlak e' siralomnak vőlgében: mert miben gyönyörködhetném e' földön, minekutánna az én leg-főbb Kintsem az Egekben helyeztetett? vonj engemet hathatósan Te magadhoz, mert én földi vagyok

vagyok, és a' magam terhétől a' földhez nyomattattam; emelked-fel az én szívemet, hogy el-fzakasz-am magamat e' világtól, ne a' földieket, hanem az oda-fel-valókat kereshefsem, az holott Te vagy, az Atyának Jobbján ülén. Adjad, hogy én mint Mennyeieknek pól-gár-társa, a' Mennyeiekkal társalkodjam, mennyei elmével, mennyei indulatokkal birjak, e' földön mint idegen és bújdosó megtartóztassam magamat a' testnek kívánságaitól, mellyek a' lélek ellen vitézkednek, hogy még e' földön a' mennyei életet el-kezdhefsem. *Nem mégyen-bé ama' mennyei Jérusálemben semmi tisztátalan, nem mégyen-bé*

LG 4

Te

Te utánnad, alázatosságnak példája után, a' kevélység, sem a' békeségnek Fejedelme után a' vérengzés, gyűlölség, vízfőz-vonás, sem a' jóság után a' gonofság. Tisztíts-meg azért engemet mind ezektől ez életben, hogy végezetre ártatlanságban, és feddhetetlenségben állíttassam szentséges színed' eleibe. Erősíts-meg engemet az én lelki ellenségeim ellen-való hartzomban, óh én győzhetetlen Királyom, hogy én-is Te általad azokon győzedelmeskedhessem, rontsd-meg a' sántánt a' mi lábaink alatt hamar. És mivel Tea' képen jősz-el amaz utolsó nagy Napon a' tiéidnek tellyes váltságokra, a' miképen fel-mentél

a' Te

a' Te Tanítványidnak szemek' látáira; adjad, hogy a' melly szívesen várja, és készíti magát a' Menyaszfony az ő kedvés Vőlegényének el-jövetelére: azonképen én-is élő hittel, erős reménységgel, és Te-néked tetfző kegyes étellel várjam a' Te ditsőséges el-jövedeledet, és ama' mennyei Menyegzőbe örömmel bé-mehessék.

Küldjed-ki a' Sionból a' Te Királyi Páltzádat ez egész földre, uralkodjál a' Te ellenségednek közepette, miglen veted azokat 'sámolyúl a' Te lábaid alá, birjad, igazgassd a' Te Népedet, a' Te legeltetédnek nyáját, adj vígasszalást, adj békeséges-tűrést ő nékie itt e' földön, miglen

G 5

bé-

bé-vízed ötet-is az Egeknek meg-
vehetetlen erősségeibe, Ámen.

XXV. PÜNKÖSTI Könyörgés.

Szenteknek Szenté, mi meg-fzen-
teltetésünknek fő oka, itt e' föl-
den el-kezdője, az egekben bé-te-
lyesítője! Szent, Szent, Szent vagy
Te óh JEHOVA, telyes mind a'
Menny, mind a' Föld a' Te Ditső-
ségeddel! Ki-tündököltetted a' Te
szentségednek ditsőségét e' Világ
előtt a' Te Szent Fijadban, el-küld-
vén Őtet a' Te Népednek Váltására,
hogy ő általa bé-petséltetnék
a' bűn, el-töröltetnék a' hamiság,
és az örökké-való igazság meg-ho-
zatnék. Ki-mutattad a' Te szentsé-
gedet

dedet a' Te Szent LELKEDnek ki-
töltésében, Népednek meg-fzente-
lésére, hogy azt készítenéd Te ma-
gadnak kiváltképen-való népet, jó
tselekedetekre igyekezőt, hogy az
lenne választott Nemzetség, Kirá-
lyi Papság, *Szent Nép, és olly nép,*
mellyet ISTEN sajátjának tart, hogy
a' Te hatalmas dolgaikat hirdetné,
a' ki ötet a' tetétségből a' Te tsudá-
latos világofságodra hívtad.

Meg-ígérted vala régenten, hogy
ki-töltenéd a' Te Lelkedet minden test-
re, ki-töltenéd az ifjakra, és a' vé-
nekre, a' fiakra, a' leányokra, sőt
még a' szolgákra, és a' szolgálókra-is;
bé-is telyesítetted a' Te szent ígé-
retedet: mert minekutánna a' Te

Szent Fijad fel-méne a' ditsőségbe,
 ki-töltötted onnan-felyül a' Te
 Lelked' Kenetének drága folya-
 matjait, a' mellyel fel-kenettetett e'
 földön lévő Anyaszentegyházad;
 ki-botsátád a' Te Lelkedet, és meg-
 újítád e' földnek színét, nem külön-
 ben mint a' kezdetben, mikor a' föld
 minden ékeség nélkül-való és pufz-
 ta volna; a' Te *Lelked táplálja vala*
a' vizeket, mellyek sűrű fetétséggel
 be-borították vala a' földnek fzi-
 nét, a' Te Lelkednek élelftő és táp-
 láló erejéből a' Te Parantsolatodra
 leg-elsőben is szép világosság lett,
 és annakutánna egyéb dolgok is
 szép renddel elő-jöttek: így az
 utolsó időkben is a' Te Lelkednek

meg-

meg-világosító ereje által, el-űzéd
 a' sűrű lelki fetétséget, a' melly e-
 gészben el-borította-vala a' Népeket
 és Nemzetségeket, és ugyan a' Te
 Lelked által el-készítéd az embe-
 reknek szíveket, hogy azokon a'
 Léleknek Tenéked tető midenné-
 mű gyümöltsei teremnének. Oh
 melly igen szentek a' Te útaid mi Id-
 vezségünknek ISTENE! a' ki a' Te
 Szent Fijadban a' Te Szent Lelked
 által ilyen bőltsen munkálódtad a'
 mi Idvezségünket. Ditsőség lé-
 gyen az ATYÁnak, a' ki minket
 teremtet és választott, Ditsőség
 légyen a' Fiúnak a' ki minket meg-
 váltott. Ditsőség légyen a' SZ. LÉ-
 LEKnek, a' ki minket meg-fszentelt.

G 7

Ditső-

Ditsőséget tulajdonítok Tenéked
 óh én Ményei Atyám! a' ki engemet
 részese tettél, mind a' Te Sz. Fijad
 által szereztetett váltságban, mind
 pedig a' Te Sz. Lelkednek drága ke-
 gyelmeiben, el-petsételtél engemet
 az által magadnak ama' tellyes Vált-
 ságnak napjára, újonnan szűltél en-
 gemet az élő reménységre, meg-vi-
 lágosítottál értelmemben esmére-
 edre, meg-szentelted akaratomata'
 Te engedelmedre, fiú, (leányi)
 bizodalmat szerzettél az én szívem-
 ben: mert a' Te Lelked téfzen ta-
 núbizonyyságot az én lelkemmel ar-
 ról, hogy én Tenéked kegyelem-
 ből fogadott fiad, (leányod) vagyok,
 és bizodtmason szólíthatlak Té-
 gedet szerelmes Édes Atyámnak. Ó

az én vigasztalóm külömb külömb
 kísértetei között e' világnak, ő min-
 den igazságra vezérem e' világnak
 tévelygése között, ő az én men-
 nyei örökségemnek Záloga.

Oh vigasztaló és minden jóra ve-
 zérő Szent LÉLEK! *Té vagy a'*
böltességnek és értelemnek Lelke; szű-
kölködöm én böltesség nélkül, ta-
níts engemet a' mennyei böltesség-
re, világosítsd-meg jobban-jobban
az én lelki szemeimet, hogy érthef-
sem és kedveljem az ISTENnek jó,
kedves, és tökéletes akaratját. Té
vagy az erőnek és hatalomnak Lelke;
mútaffad-meg a' T nagy erődöt, a'
bűnnek én bennem-való erőtlén-
tésében, hogy ne uralkodjék az én

G 8

ben-

bennem, hanem uralkodjál Te az én szívemben, lakozzál abban, mint élő Templomodban, erősíts-meg engemet minden kísértetek, és nyomorúságok ellen, hogy azokban el ne tsüggedjek, hanem daldalmasnál fellyebb-való légyek. *Te vagy a' kegyelemnek és könyörgésnek Lelke*; én olly gyarló vagyok, hogy mit, és miképen kérjek, nem tudom; esedezzel azért Te én benné ki-mondhatatlan fohászkodásokkal.

Túzes nyelveknek formájában jöttél-va-el a' Tanítványokra; óh menyei Tűz! gyúlad-fel az én szívemet-is Isteni buzgósággal, és szent szeretettel, illeszd meg az én ajakaimat. Vegyed-el azoknak undok-

dokságait: *mert meg-undokltatott a' jaku vagyok*, hogy e'képen az én nyelvem hirdethesse az URnak tsudálatos dolgait. Lágýítsd-meg, óh menyei Tűz! az én kemény, engedetlen szívemet, és mintegy olvaszd-meg, az önként-valo szent engedelmessegre. Sebesen zugó-szél lőn a' *Te jövedeledkor, fújj az én szívemnek kertére-is, hadd folyjanak annak drága illatú serfámai.* Oh lelkemnek kedves Vendége! ne engedjed, hogy meg-fzomorítsalak, és Tégedet magamtól el-idegenítselek, hanem kövessem mindenekben a' Te vezérlésedet, vezéreltetvén Te tőled az Idvezségnek egyenes után, győzz-meg engemet, és fedj-meg

hathatósan a' bűnről, az igazságról, és az itéletéről, hogy így érezhessem az idvezítésnek örömét, a' békeség, az igazság, és a' lelki öröm töltse-bé egészen az én szívemet.

Oh melly könnyű vala Tenéked a' Tanítványokat egyfzempillantásban olyan mennyei erővel, és kegyelmeiddel fel-ruházni, hogy minden akadályokat meg-győzvé, nagy bátorsággal hirdették az Évangéliumot ez egész világon, sok Népeket és Nemzetségeket meg-hódoltattak, és a' Hitnek egységére egybe-gyűjtöttek. Tselekedjed most-is óh URnak Lelke! hogy minden emberi okoskodások, melyek az igaz Isteni esmértnak elle-

ne-

ne-állanak, foglyúl vitéssenek a' KRISTUS JÉSUŠ engedelme alá, és minden magasság, melly fel-eme-li magát az ISTENnek Országá ellen, aláztassék-meg vezéreltessék-bé Te általad a' Pogányoknak tellyessége, és az egész Izrael térítessék-meg. Ámen.

XXVI. KARÁTSONI Könyörgés.

Bűnös Emberi Nemzeten Atyai-képen könyörülő, gazdag kegyelmű, változhatatlan ígérő, Sz. ISTEN! Kinek tanácsod mind örökké meg-áll, minden akaratodat véghez-vifzed, minden ígéreted bé-teljesíted. Te mondottad, és nem tselekednéd-é meg? Te szó-

lottál,

Iottál, és nem tellyesítenéd-é-bé?
 Temagad hirdetted leg-elsőben
 Idvezségünk felől-való titkos taná-
 tsodat, és bölts akaratodat, ígére-
 tet tévén az el-esett Embernek ama'
 kígyó' fejét meg-rontó Afzszonyi-
 állat' Magváról, e' Világnak Idve-
 zítőjéről; hirdettetted ezen ígére-
 tedet fok részben a' Te Prófétáid
 által, végezetre, a' Te egyetlen-egy
 szülött Fijad által bé-tellyesítetted:
Mert minekutánna eljött a' tellyes idő.
ki-botsdád a' Te Szent Fijadat e' Vi-
lágra, ki Afzszonyi-állattól lett, és
 Törvény alá adta magát, hogy a'
 kik törvény alatt valának, meg-vál-
 taná, és fogadott fiúságot vennének.

Nagy kívánsággal kívántanak a'
 Sz.

Sz Angyalok-is e' mi Váltságunk-
 nak munkájába bé-tekinteni, de
 nem láthatták vóltaképen, hanem
 minekutánna a' Te Szent Fijadnak
 meg-jelenése által ki-nyilatkozott,
 látták ök-is, és igen örvendeztenek
 e'képen énekelvén: *Ditsőség Ma-*
gasságban az ISTENnek, Békejségte'
Földön, és az Emberekhez jó-akarat.
 Mennyei Angyal által hirdetted
 ezt az örömet az embereknek, a' ki-
 is a' meg-félemlert Páfztoroknak
 meg-jelenvén, így szóla: *Ne félje-*
tek! hirdetek néktek nagy örömet, melly
az egész Népnek örömére lészen: Szüle-
tett néktek a' Megtartó, ki az UR
KRISTUS, a' Dávidnak városában.
 Tsudálatos dolog, óh Bölts ISTEN!

hogy

hogy Te a' Kezdetben teremted az Embert a' Te képedre, és hasonlatosságodra; de fokkal tsudálatosabb a' mi fizemeink előtt, hogy a' Te Sz. Fijad mi hozzánk mindenekben hasonlatosá lett, a' bűnön kívül. Tsudálatos a' mi testeinknek és tagjainknak Te-töled-való bölts alkotása; de fokkal tsudálatosabb az hogy amaz IGE, a' ki a' Kezdetben vala, a' ki ISTENNél vala, sőt a' ki ISTEN vala, az az Ige Testté lett. Nem tsudálkozhatunk már azért azon, hogy az ég és föld, és azonn lévők, az emberért teremtettenek, minekutánna az, a' ki által mindenek teremtettenek, és a' ki nélkül semmi nem teremtetett, valami teremte-

tett

tett, mi érettünk Emberré lett. Mi lehet Felségebb az ISTENNél? mi lehet erőtlenebb és gyarlóbb az embernél? De ímé a' Te Szent Fijad, mikor ISTENnek formájában volna, nem álltá ragadományak lenni ISTENnel-való egyenlőségét, hanem ö magát meg-üreslté, szolgál formát vévén magára, hasonlatos lett az emberekhez, emberi ábrázatban taláztatott, mint Ember, és így, a' két egymástól különböző dolgot ő magában egyesítette, a' mellyel tellyes bizodalmat adott minékünk a' felől, hogy mi-is a' Te veled-való egyesülésre, (a' mellyből a' bűn által ki-estünk vala,) ő benne, és ő érette, vizfontag fel-

véte-

vétettünk; ö a' mi természetünknek
részesevé lett, hogy minket tenne
az Isteni természetnek részeseivé;
Oh jén lelkem légy háládatos a' te
ISTENedhez, a' ki tégedet terem-
tett, mikor még semmi volnál; a'
ki tégedet meg-váltott, mikor a'
bűnben hevernél, és a' ki tenéked
az ő Szent Fijában ki-mondhatatlan
mennyei örömeket szerzett.

Örvendek Te benned én JÉSU-
Som! örvendek tellyes szívvel a'
Te születésedben. Ha az Angya-
lok örültenek ezenn, sokkal méltáb-
ban mi bűnösök: mert nekünk szü-
letett a' Gyermek, nekünk adatott
a' Fiú, kinek vállán vagyon Feje-
delemség, kinek Névét nevezi az
UR

UR: tsudálatosnak, tanátsosnak,
erős, hatalmas ISTENnek, örök-
ké-válóságnak Atyjának, békeség-
nek Fejedelmének. *A Seregeknek
Urának buzgó szerelme mielte ezt.*
Bóldog születés a' Te születésed,
idvezséges meg-jelenés a' Te meg-
jelenésed: mert e' végre jelentél-
meg, óh ISTENnek Fija! hogy az
ördögnek munkáit el-rontsad, és
meg-fzabadítsad a' Te Népedet
minden bűneiből. Örvedkezzen
az Ég, örvendezzen a' Föld: mert
el-jött, a' ki a' mennyet és a' földet
egybe békéltesse. Örvendezze-
nek a' bűnösök: mert el-jött a' bű-
nösöknek Idvezítője. Örvendez-
zenek minden népek: mert el-jött
a' né-

a' népeknek régen óhajtott kíván-
ságok. Imádlak Tégedet Édes ID-
VEZÍRÖMET szívemnek alázatofsá-
gából, a' ki ennyire meg-aláztad
magadat; érettem, hogy engemet
fel-magafztalnál, szegénységben
születtél, hogy engemet a' men-
nyeiekben gazdaggá tennél, Beth-
lehemben, a' kenyérnek házában,
születtel, hogy énnékem lennél ör-
ök életre tápláló Kenyerem. Ha
ez a' háládatlan világ Tégedet a' Te
születésedkor csak egy illendő szá-
lás-adással-is meg-nem tisztelte; imé
én, az én szívemet Tenéked aján-
lom, kézfíts abban Te magadnak
kedves lakó-szálláft, fogantatásál és
formáltatásál én bennem lelkiképen

óh

óh UR JÉSZUS! hogy én-is napon-
ként jobban-jobban által-változ-
tassam a' Te képedre és ábrázttod-
ra. Tégedet ízereffen, Te ben-
ned gyönyörködjék az én lelkem,
Tégedet esmérjen, Tégedet tisztel-
jen, mint egyetlen-egy IDVE-
ZÍTŐjét, ez egész Föld' kereksege
Te általad tartásék-meg minden
helyeken a' Te Választottidnak
Serege, Ámen.

XXVII.

UR' VÁTSORÁJA előtt ISTENnel-
való Szövetséget meg-tűjtő Lé-
leknek Könyörgése.

Szent ISTEN! igen irgalmas IS-
TENem, és Atyám a' Krisztus-
JÉ-

JÉSZUSban! Fordítsad én reám a' Te szemeidet, nem a' Te haragodbán; a' melyre igen méltó volnék, hanem a' Te nagy kegyelmedben bátorkodom a' kegyelemnek széki' eleibe-járulni, melyet minékünk nyavalyás bűnösöknek fel-állítottál a' Szövetségnek drága Vérében, kívánok Te veled szólani, jóllehet por és hamu vagyok.

Nintsen, mit vigyek Te elődbe hanem az én lelkemnek sebeit: mert testestől szűletett test vagyok, és természet szerint haragnak fia, (leánya.) Fel-találom ugyan magamban, ha jól meg-vi'sgálom, hogy Te engemet ingyen-való kegyelmedből kezdettél magadhoz vonni,

ni, melyért Tenéked elég hálákat nem adhatok; Te az én lelkemet a' haláltól meg-mentetted a'sátánnak hatalmából ki-vévén, az én szívemet meg-lágyítottad, idvezítésedre vágyakozó kívánságot szerzettél én bennem, a' Te frigyedbe engemet be-vettél, hogy lennél nékem ISTENemmé. De óh én ISTENé! mely-igen szégyenlem és átalom, hogy a' Te buzgó szereteteddel ilyen gyengén gondoltam, és kevésbé indúltam a' bűnnek bennem-való el-rontására; az én veszettségim nagy erőben vagynak én bennem, mivel azok ellen illendőképen nem vigyáztam, és imádkoztam. Te előtted, óh szíveknek Vi'sgálója!

tudva

tudva vagyon, melly fok tífztátalan indulatok emelkednek az én szívemben, mellyeknek nem igyekeztem illendőképen ellene-állani, és azokból olly sok vétkes befzedim és tselekedetim származtának, a' mellyek ellyúl-haladják a' tengernek fővényeit.

A' Te szentséges Törvényedet egéfszen meg-rontottam. Tégedet kell-vala fzeretnem mindenek fellett; de én nyomorúlt bűnös magamat, és a' teremtet dolgokat helyebb fzerettem náladnál, a' midőn a' testnek és a' vérnek engedelmeskedtem inkább, hogysem mint a' Te beszédednek, és e' világnak múlandó javain inkább kap-

tam,

tam, hogy-sem mint a' Te fzeretteden; óh melly-igen meg-sértettem a' Te Ditsőségedet, Te rólad, Mennyei nagy Felségről-való illetlen gondolataimmal.

Ha véghez-vittem-is a' Te tífzteletedet, mellyet a' Te Befzededben parantsoltál, óh melly fogyatkozott vólt az-is; a' Te ditsőségedtől-való szent félelem, a' szívbeli buzgóság, a' Te ditsőtésedre-való kívánság, olly kitsiny vólt én bennem, hogy ha a' fzerint kellene Te töled meg-ítéltetnem, el-kellene a' Te színed elől örökké vettetnem

A' Te szentséges Neveddel melly igen vízfíza-éltem, hijában, sőt gonofzúl vévén az én ajakimra!

A'

A' kegyelemnek eszközeit, melyeket a' Te tiszteletednek napján, és egyéb napokon-is énnékem engedté, könnyen és háládatlanul elmúlattam, nem igyekeztem az én időmet úgy meg-nyerni, hogy a' Te útaidnak, és tulajdonságaidnak meg-eszmérésében nevedjem, a' Teveled - való titkos és belső tárgyalkozásban magamat kevésbé gyakorlottam, hogy az én lelkemnek nyugodalmát Te benned kerestem volna.

Meg-hagytad UR ISTEN a' Te Törvényedben, hogy szerezsem felebarátomat, mint szintén magamat; de e'béli fogatkozásomat - is eléggé ki-nem mondhatom, a' felső-

sőbbeknek tartozó hűséget, engedelmességet, tiszteletet illendőképen meg-nem adtam; az alattamvalókhöz gyakorta keményen, gondolatlanul, és békételenül vífeltem magamat, az enyimeknek lelki javok iránt kevésbé szorgalmatoskodtam.

Melly szokkfszor vigyázatlanságomból Felebarátomat meg-botrántkoztattam: és sok alkalmatosságot elmúlattam, melyben az ő lelkének veszedelméről meg-inthettem volna, gyakorta kitsíny megbántódásom-is felebarátom ellenvaló haragra és gyűlölségre gerjesztett!

Meg-fertéztettem magamat sok

II

t fz.

tisztátalan gondolatokkal, és tselekedetekkel, az én szívemnek híjában valósága gyakorta ki-mútatta magát a' hívalkodó beszédekben, és haszontalan társalkodásokban. E' világi jók iránt felettébb szorgalmatoskodtam, felebarátomnak kárát, a' mennyiben tőlem lehetett volna, nem igyekeztem el-fordítani, az én hivatalomban, a' magam hasznára néztem inkább, hogy-fem a' közönséges jóra, az én szívemet és kezeimet gyakorta bé-zártam a' főzkölködök előtt.

Melly-igen kevésbé igyekeztem az én nyelvemet szentül igazgatni! sőt azzal az én felebarátomnak kífesbségére és bántására éltem.

An-

Annál-is inkább miképen állhatok-meg Te előtted, ha minden rendetlen gondolataimat, és kívánságaimat számba-véized, és szentesíges színed' eleibe-tészed, a' melyekről kitsoda emlékezhetnék-meg vóltaképen, és ki tudhatná annak számát?

Szent ISTEN! én Te előtted fogadást tettem, és sokszor meg-újítottam, hogy a' bűnök ellen erőfebben hartzolok, és nagyobb igazsággal fognék jární a' Te útaidban; de jaj! melly roszfzúl tellyesítem-bé az én fogadásaimat! Te előtted állok mostan, mint szövet-ségednek meg-rontója, a' ki egyébre nem vólnék méltó, hanem hogy

H 2

a' Te

a' Te kemény sententziádat ki-mondanád én ellenem, és ha Te hozzá-m - való hűségedben véghetetlenül állhatatosabb nem vólnál, mint én hozzád - való hűségemben, mi lesne belőlem nyomorúlt bűnösből? rehetnél engemet a' Te ifzonyú kemény haragodnak tzeljáu!

De, óh mi könyörülő Fő Papunk, UR JÉSZUS! a' ki a' Te Atyádnak Jobbján ülsz, hogy esfedezél a' Te Népedért, légy az én Szó-fólóm - is, és esfedezél érettem, hogy a' Te Szent Atyáddal meg-bé-kéltessem. Emlékezzél - meg a' Te örökké-való fzeretetedről, melyből érettem kezességet vállaltál, minekelötte még nem lettem vólna;

Em-

Emlékezzél - meg a' Te keserves halálodról; emlékezzél - meg a' Te kegyelmedről, mellyel engemet meg-előztél, mikor még az én véremben fetrengék vala. Abban helyhezted a' Te ditsőségedet, hogy Te olyan Jó Páfztor vagy, a' ki az el-tévelyedt fel - keresed, olyan Orvos vagy, a' ki az halálos beteg meg - gyógyithatod: mutasd - meg azért én bennem - is a' Te hatalmadat. *Te vagy az ISTENnek Báránja, ki el - véssed e' világnak bűneit,* vedd - el én rólam az én számtalan bűneimet, híntsd - meg az én fzlve-met a' Te Véredde! az én lelki me-zítelenségemet fedezd - el érdemed - nek és igazságodnak fejér köntös-

fi 3

szól, 1

sével, gyógyítsd-meg az én meg-
febesült lelkem esméretit. Oh ke-
gyelmes IDVEZÍTŐ! mondd ezt
énnekem: *Bízzál fiam, (leányom,)*
meg-botsáttattak a' Te bűneid, hogy
így a' Te hozzám-való jó kedved-
ből bátorságot végyek a' Te ke-
gyelmednek Afztalához-való járú-
lásra.

Jól tudom én azt óh Sz. ISTEN!
hogy Te kívánsz meg-fizenteltetni
azoktól, a' kik Te hozzád közeli-
tenek. kívánok én-is valóságos
fzentségben Te hozzád jutni: mert
fzentség nélkül Tégedet senki-is
nem láthat; ha arra-való tehetsé-
gem igen gyenge-is; de buzgó kí-
vánságom meg-vagyon, hogy én
nem

nem másképen, hanem tégedet ille-
tő módon kívánok te veled egye-
sülni. Az én romlottságom és ve-
fzetségem nagy tereh gyanánt va-
gyon énnekem, a'melly alatt el-fá-
radtam, gyűlölem 's utálok, vala-
mi még én bennem te ellened-való
vagyon. Ujjonnan te előtted elle-
ne mondok a' Sátánnak, e' Világ-
nak, és minden bűnöknek, kívánok
azok ellen a' te vezérlésed alatt
mind végiglen hartzolni, magam-
nak és minden teremtetett állatoknak
meg-tagadásával tégedet óh ditső-
séges Szent Háromság vallak fző-
verséges ISTENemnek, tenéked
ajánlom magamat egész fzívemből,
hogy tijéd légyek ez életben, és az

örökkévalóságban. Képz vagyok tégedet, óh fzeretetre méltó ISTEN! tellyes szívemből, minden erőmből fzeretni, és az én Felebarátomat, mind szintén magamat.

De esmérem az én gyarlóságomat, és az én szívemnek termésheti tsalárdságát, a' melly az én szent szándékomat gyakorta hijában-valóvá téfzi, nem vagyok alkalmas az én meg-újított fogadásim közzül tsak leg-kisfébbiket-is a' te erőd nélkül bé-telleyesíteni, nem-is bátor-kodnám azokra magamat ajánlani, ha tenem ígérted volna Lelkednek erejét a' te szövetségedben azoknak, a' kik azt te töled alázatos szívvel kéri.

Oh

Ohigaz-mondó ISTEN! negerjedj-fel én ellenem, ha én nyomoruult bünös a' te szent ígéréteddel, melly el-nem múlik, ha az Ég és a' föld el-múlnak-is, bátorkodom tégedet én hozzám nagy alázatossággal kötelezni, telleyesítsd-bé szent ígérétedet énnékem nyavalyás bünösnek; semmit te elődbenem vihetek, hanem a' mit te adsz elébb énnékem, nintsen nékem egyéb, hanem minden jótól üres, meg-vefzett, tisztátalan szívem, tégyed azt, és kéfzítsd te magad a' te szent lakó-helyeddé, ne hagyjad, hogy az én szívemben, mellyet tenéked ajánlottam, valami légyen, a' melly te ellened pártot ütne, rontsd-el

H 5

ab-

abban, és ofzlaftad-el valami a' te Királyi-Páltzád alá nem akarná magát hajtani. Oh Izraelnek Erőssége! vigy engemet hathatósan a' te Évangyéliomodnak engedelme alá.

Az a' kívánság, mellyel kívánok a' belső Ember szzerint, az Életnek erejében részesülni, indít engemet a' te kegyelmednek Afztalához-való járulásra, óh áldott JÉSZUS! vajha az én gyenge Hitemmel tsak a' te Köntösödnek perémét illetheném, azonnal meg-gyógyúlna az én Lelkem. *Izraelnek Páftora! halgafs-meg, jelenjél-meg te, ki ülsz a' Kérubimokon, világosítsd Sz. Ortzddat mi rajtunk, és leg-ottan meg-tartatunk.* Jöjj-bé az én szívemben, élj, és Ural-

Uralkodjal abban, így léfzen, hogy mindeneket tehetek te általad, a' ki engemet meg-erősítesz. Így léfzen, hogy az én fogadásimat bé-tellegesítem, és tiszteségedre-való edény léfzek. URam halgafs-meg, URam légy kegyelmes, URam légy figyelmetes, ne késedelmezzél, te magadért én IS IENem, mert én a' te Nevedről neveztetem, Ámen.

XXVIII. UR' VATSORÁJA vétele
előtt való Könyörgés.

SZERETettel és irgalmafsággal tel-lyes Idvezítő! azon vagy on már szintén az én Lelkem, hogy a' te Évangyéliomi kedves hívatalod-ra ezennel a' te kegyelmednek Afztalához járúljak, ha egykor meg-indul-

dúltanak a' te irgalmafságaid te ben-
ned a' fzegény bűnösön- való szána-
kozásra, efsék-mega' te könyörülő
szíved az én nagy tehetetlensége-
men és nyavalyáságomon. Illendő
készfűlettel kellene te hozzád kö-
zelítenem; de én még az én alkalmatlan
vóltomat nem győzhettem meg magamban.
Oh melly üres az én szívem még a' szent
indulatoktól, melly tellyes kételkedéssel;
úgy-hogy alig mérek ilyen gyarló
állapotban te előtted meg-jelenni.

Hol találjak az én szívemnek il-
lyen szorongattatási között taná-
tsot, és segítséget? bizonyára csak
te nálad. Küldjed-el azért a' te vi-
lágosságot, és a' te igazságodat,
hogy

hogy azok vezéreljenek, és bé-vi-
gyenek engemet a' te Sz. Heljedre.
Vonj engemet te utánad, és te u-
tánnad futok; *Senki nem mehet Te
hozzád, óh Világnak Idvezítője!*
banemba az Atya vonándja azt, érez-
tesse én bennem-is Lelkednek hat-
hatófan és édesdeden vonó erejét,
a' midőn te hozzád kívánczozom.
Vonj-el engemet magamtól, vonj-
el minden teremtetett dologtól, hogy
Hitemnek szárnyaival a' látható
dolgok felett te hozzád az Egekben
emelkedjem. Töltsd-bé az én szí-
vemmet a' te Szentségedtől és Ditső-
ségedtől- való szent félelemmel; de
egyszer'smind a' Hitnek bizonyos
bizodalmával-is, hogy a' te kedves

hívatalodra rettegés nélkül járul-
hassak a' te kegyelmes Színed elei-
be. Nem kéfzíthettem el magamat
eléggé, és láthatfz én bennem sok
fogyatkozások, a' mellyek tené-
ked nem tetfzenek; én meg-vallom,
hogy nem vagyok arra méltó, hogy
az én fzívemnek házába jőjj, állok
te előtted, mint régentén Jósue Pap,
fzennyes ruhában, de te melly kön-
nyen le-vetkeztetheted én velem
a' te Lelked által, (mihelyen a-
karfz,) az én bűneimnek fzenyes
köntösét, és fel-öltöztethetfz a' te
Igazságodnak szép Ruháiba? *Te
vagy ama' tífza Kút-Fő,* a' melly
fakadott a' Dávid' Házának és a' Jé-
rusálem' Lakosinak minden bűnök-
böl

ből és undokságokból-való ki-tífz-
tulására, mofs-meg engemet-is va-
lóban az én bűneimből a' te Véred
által, és ékesíts-fel a' te Lelked ál-
tal, minekelőtte a' te Sz. Helyedre
bé-mennék. Érzem én bennem a'
te hozzád-való kívánságnak fizikrá-
ját, kérlek tégedet, gerjefzd-fel azt
én bennem, hogy gyúladozzon az
én fzívem te hozzád.

Te rendelted a' te Sz. Vatsorá-
dat veled-való egyesülésemnek Sz.
efzközéül. Oh Lelkemnek élete és
gyönyörüsége! végy engemet kö-
zelebb-való társalkodásra te veled,
az én elmémnek fzemeivel fzemlél-
tesd a' te fzépségedet, enyhítsd-
meg az én fzojjuhozó fzívemet a' te

szertettednek olly bizonyos vóltá-
val, hogy én az által meg-erősítet-
vén, félelem nélkül szolgálhassak
tenéked életemnek minden rendé-
ben. Te az én szívemnek ajtaja e-
lőtt állasz, és zörgetsz, hallom ö-
römmel a' te szódat, meg-nyitom
az én szívemet, jöjj-bé óh Áldott
JÉSZS! hogy én te veled vatsoral-
hassak, és te-is én velem. *Te vagy
az én büséges Pástorom*, ne engedj
engemet a' te gondviselésedben
meg-fogyatkoznom. *Te vagy min-
den jókkal bővölködő Mennyei Kirá-
lyom!* részeltesd bőv mértékben a' te
kegyelmeidben. Nem vólnék u-
gyan én méltó a' mor'salékokra-is;
de a' te bezzédeddel és ingyen-való

irgal-

irgalmasággal bátorítottam, a'
kegyelemnek minden javait te tö-
led kérni: mert azért jöttél e' Vi-
lágra, hogy mi bűnösök te általad
életet, és tellyeséget végyünk, te
hívsz minket azokra, és ajánlottad
minékünk leg-nagyobb ígéreteidet,
a' mellyeket te elődbe mutatok, és
egézfén azokra támaszkodom, szár-
maztassad azért nagy bővséggel az
én Lelkemre ama' Mennyei Man-
nát, a' mellyel tápláltatom az örök
életre, és a' te kegyelmednek fo-
lyamatjait töltsd-ki az én szívem-
ben, hogy e' képen meg-elégíttes-
sem, sőt a' te szeretetednek tenge-
rében egézfén bé-merüljek, tége-
det dicsérhefselek, tenéked hálákat

H 9

ad-

adhatlak, óh egyetlen-egy Fő Javom! mind örökké, Ámen.

XXIX. *Az UR' VATSORÁJÁBAN
Kenyérnek el-vételekor való
Fohászkodás.*

ÓH Életnek Kenyere! óh el-rejtett Manna! a' ki te hozzád mégyen, meg-nem éhezik; a' ki te benned hiszen, meg-nem szomjúhozik; Te hozzád mégyek, és az én Hitemnek kezeivel el-fogom azt az Igazságot, mellyet egyfzeri tökéletes áldozatoddal szerzettél, hogy a' te Szent Atyáddal meg-békelteffem, és Lelked' erejével bírassak. Te légy ezután az én életem, hogy te élj én bennem, és én is élhessek te benned mind örökké, Ámen.

XXX.

XXX. *A Pohárnak el-vételekor
való Fohászkodás.*

ÓH kegyelemnek kimeríthetetlen Kútfeje, UR JÉSZUS! Ki a' te Szent Atyádnak haraggal tellyes, keferű Pohárát meg-ittad érettem: hogy én az Idveségnek és kegyelemnek Pohárából ihatnám; az én Lelkem szomjúhoz tégedet, enyhíts-meg engemet a' te kegyelmeidnek folyamataival, hogy örömmel merítsek vizeket az Idvezítőnek Kútfejeiből, tölts-bé engemet szeretetednek italával, hogy a' miképen szerettél engemet, és adtad te magadat én érettem: azonképen én-is szeresselek tégedet, és magamat egészen tenéked ajánlhasfam, Ámen.

XXXI.

XXXI. UR' VATSORÁJA vétele után
való Hálá-adás.

ÖRök Életnek el-fogyhatatlan
Kútfeje, a' teidvezítő kegyel-
medet éhező és szomjúhozó Lélek-
nek bővséges meg-elégítője, kö-
nyörülő Mennyei Atyám a' JESUS
Kristusban! Ki, úgy szeretted e' Vi-
lágot, hogy a' te egyetlen-egy Fíjadat
adtad érte, hogy valaki hiszen ő ben-
ne, el-ne vessen, hanem örök élete lé-
gyen. Áldott légy mind örökké nya-
valyás bűnösöken könyörülő Édes
Atyám, hogy ingyen-való kegyel-
meségedből rajtam-is bűnös fia-
don, (leányodon,) könyörültél,
ki az én szívemet mostan-is öröm-
mel bé-töltéd, és engemet egészzen
meg-

meg-újítál. Ditséret, ditsőség ada-
sék örökkön örökké Tenéked, Ur
JESUS Kristus, Élő ISTENnek
Szent Fija! én IDVEZÍTŐM, én IM-
MANUELEM! hogy ingyen-való fze-
tetetedből le-fzállottál az Egekből,
és érettem Tennen magadat meg-
aláztad, engedelmes lévén az halá-
lig, még pedig a' kerefztnek halá-
láig. Ditsőitelek Tégedet, lelkem-
nek drágalátos Vendége, Édes JÉ-
SUSom! ki a' Te fzeretetednek em-
lékezetét mái napon-is a' Sz. Va-
tsorában szemeim eleibe terjesztéd,
a' Te Sz. Afztalodról lelkemet él-
tetéd, a' Te ki-beszélhetetlen fe-
retetedet lelkemben ki-öntéd, ar-
ról bizonyossá tettél, hogy Te az
én

én lelkemnek Völegénye vagy, én pedig Te Jegyefed, és tulajdonod. Vajha tökéletes hűséggel magamat egészzen a' Te szolgálatodra adhatnám, és hálá-adó áldozatul Tenéked állathatnám.

És fedezem azért Tenéked lelkemnek leg-kedvesebb Kíntse édes JÉ-SUSom! lakozzál állhatatosan az én szívemben, melyet most újabban el-foglaltál magadnak; Add-meg énnékem a' Te irgalmaságodnak fokasága fzerint azokat, a' melyeket mostan el-petsételtél, hogy én-is Tenéked meg-adhassam az én fogadásimat, mert én Te nálad nélkül semmit nem mivelhetek.

Ujjonnan bizonyos Zalogjár adad
én-

énnékem, hogy Te, mint Életnek valóságos Kenyere, elégséges erőt adsz énnékem az én lelki életemnek meg-tartására és meg-erősítésére, ezt a' Te szent Jegyedet és Petsétedet terjeszttem azért Te elődbe, óh igaz-mondó ISTEN! óh JEHOVA! a' kiből minden Isteni ígéretyék lettenek Ugyanokká és Ámenekké. Emlékezzél-meg rólam a' Te jóvoltodból; tellyesítsd-bé énnékem sz. ígéreteidet, *'s tégy engemet, mint egy jelt, a' Te karjaidra, és mint egy petsétet: a' Te szivedre, hogy az én lelki utazásomat ez életnek firalmas pufztáján a' mennyei Haza-felé ezután nagyobb erővel és igyekezettel a' Te sz.*

fz. Rendelédnek ösvényén folytathassam; Kész-is vagyok Édes JÉSU Som Tégedet követni: de kérlek édes Megváltóm! tarts engemet kézen-fogva, és a' Te fze-meid vigyázzanak én reám szüntelen, a' Te Szent Lelked vezéreljen engemet az egyenes úton: munkálódván én bennem e' világnak, és a' világi múlandó dolgoknak meg-ítálását, hogy az én szívemet a' hijába-valóságoktól el-fordítván, egyedül csak Te reád függesztem Idvezségemnek Kősziklájára.

A' Te nállad-lévő gyönyörűségek, mellyeknek édesjét mostanis lelkemmel meg-köszöntetád, gyűlöltesse-meg velem mind azokat,

va-

valamellyek engemet Te hozzád nem vezérelnek. Adjénnékem bátor szívet minden kísértetek és nyomorúságok között, a' mellyeken kell énnékem által-mennem a' Mennyeknek Országába, hogy azokon a' Kereftfán-való Halálodnak ereje által, én-is győzedelmeskedhessem; újíts-meg engemet e' végre naponként a' te Képedre, és Szent Lelked által változtass-ál jobban jobban engemet a' te Ábrázatodra. Tselekedjed édes JÉSU Som! hogy minden szándékom és igyekezetem ezután a' te ditségedre tölőzzön, az én ajakim szüntelen a' te ditséretedet beszélljék, az én tselekedeteim Sz. Törvényed szerint-valók legyenek.

És

És mivel-hogy én nem-tsak te veled, hanem a' te titkos Testednek Tagjaival, 's minden Hívőkkel újonnan a' te Afztalodnál egyesültem; adjad, hogy itt e' földön a' te Szenteidnek egygyeségében gyönyörködjem, és az Atyafiúi szent fzeretben épüljek, éljek e'képen tenéked, hogy tenéked halhasslak-meg, hogy mind életemben, mind halálomban egyedül a' Tíjéd lehessék, Ámen.

XXXII. UTON-JÁRÓNAK *Reggeli Könyörgése.*

IZraelnek Páfztora, Népednek vezérő URa, mindenható, mindenütt jelen-való ISTEN! ki mindeneket látasz; jól-lehet te láthatatlan

lan vagy, mindazáltal közel vagy mindenikünkhez: mert te benned élünk, mozgunk, és vagyunk, mindeneket te igazgatasz a' te böltségeddel, tartasz a' te nagy hatalmadal. Te tudod a' mi üléseinket, felkeléseinket, a' mi ösvényeinket, és le-fekvésünket környül-vészed, minden mi útainkat jól tudod. *Az Igazaknak útjokat kedvelled, a' bitetleneknek ösvények pedig te előtted el-vész,* a' te fzemeid vagynak a' téged' félőken, hogy meg-őrizzed őket szüntelenül, nem hagyod-el őket, sem el-nem távozol ő tőlek, míg bé-telleyesíted irántok-való gondolataidat.

Ditsérlek tégedet én ISTENem, hűsé-

hűséges oriző Pafztorom! Kinek Szentséges Szemeid vigyáztanak én reám minden időben, közelebb ez el-múlt éjtfzakában, bé-fedeztél-va engemet a' te óltalmaddal, Angyalidnak őrizetével környűltetél, azért nem közelíthetett hozzám semmi veszedelem, meg-nyugtatód, meg-újítád el-bádjadott tagaimat, e' mánapra által-tettél békeségben a' te nagy irgalmadból. Oh melly bódog az, a' ki a' te óltalmadban lakozik mindenható ISTEN! és a' ki a' te szárnyaiddal árnyékában nyughatik! mert annak sem az éjtfzakának félelmei, sem a' nappalnak veszedelemei semmit nem árthatnak.

Életemnek és dolgainak Vezére Szent ISTEN! a' te Nevedben kezdek e' máni napon az én rendes és szükséges útamnak követésére, jól tudom én azt, hogy az *Embernek úta nintsen az ő tulajdon hatalmában, sem az úton-járónak, hogy az ő maga járását igazgassa.* Te vagy az a' hatalmas UR, a' kia' tijeidet böltsen vezérled, békeségeisé és fze-rentséisé teheted bé-meneteleket és ki-meneteleket.

Tenéked ajánlom egész útozáso-mat, végy engemet hűséges óltalmad és vezérlésed alá, a' te kegyelmes Ország járjon előttem, a' te jóvóltod kövessen engemet. Meg-parantsoltad a' te Angyalidnak a' te

Hiveid felől, hogy meg-örizzék őket az ő rendes útjokban, küldjed ki énnékem-is a' te kíséző és védelmező Angyali Seregedet, nem különben, mint régenten a' te Szolgádnak Jákóbnak, a' ki midőn látta volna azokat, minden félelmek ellen bátorságot von az ő útának folytatására, ezt mondván: *ISTENnek Serege ez: Őrizz-meg engemet a' gonoszoknak ártalmas szándékok ellen, őrizz-meg minden szomorú esetek ellen, a' melyek én rajtam a' te őrizeted nélkül könnyen meg-eshetnének, tartsd-meg az én egészségemet, parantsold ki a' szükséges eszközöket és alkalmatosságokat énnékem, tanátsolj engem*

gem' fel-tett jó szándékimban, hogy azokat boldog elő-menetellel véghez-vihessém.

Terjeszszed szemeim eleibe e' mostani útozásommal, hogy tsak jövővény és idegen vagyok e' földön, miképen az én Atyáim-is, e' Világra-való jövetelem, innen-való ki-menetelemnek kezdete: mert *nin-tsen itt maradandó Várasom, hanem jövendőt kell keresnem.* Ne engedjed azért, hogy e' Világi gondokkal annyira meg-terheljem az én Lelkem, hogy az Idvezségnek útjában elő-ne mehetnék, hanem azoktól mennél inkább meg-űresítfem magamat, hogy az én pálya-futásmat jobb móddal és könnyebben el-

el-végezhessem, függesztvén az én szívemet egyenesen ama' Mennyei Hazára; ne engedjed, hogy szabjam magamat e' múlandó Világhoz, hanem az én társalkodásom legyen te veled; mint régentén Énók: úgy én-is járjak te előtted *síntelen*. Taníts-meg engemet a' te útaidra, ne engedjed, hogy járjak a' hitetleneknek tanátsán, meg-ne álljak a' bűnösök után; hanem a' te Törvényedről elmélkedjem, és abban legyen az én gyönyörűségem. Mivel-hogy az én bűjdosásimnak esztendei itt e' földön kevesek, és azok-is nyomorúságosok, adjad, hogy mint az úton-járó békével szenedi mind az időnek, mind az útnak

útnak alkalmatlanságait, tsak a' maga tzélját el-érhesse; így én-is a' Lelki útozásban minden kedvetlen dolgokat békével szenedhessek, ama' kívánatos bódog nyugodalomnak bizonyos reménsége alatt. Illyen elmélkedésekkel gerjeszd-fel az én szívemet óh UR JÉSZUS! nem különben, mint amaz Emmausban menő Tanítványokat oktatód vala, melléjek adván úti-társúl magadat, és kedvesé téved útozásokot.

E'-képen áld-meg UR ISTEN külső-képen-is az én ki-meneteletemet, és bé-meneteletemet, tégyed kedvesé személyemet mindenek előtt, tartsd-meg békefésgben az
I enyi-

enyímeket, a' kiket énnékem adtál,
és minden te tőled vett javaimat,
míglen engemet-is békeségben ve-
zérlefsz vízfűza ő hozzájok, hogy
örvendetes hálaadással ditsérhesse-
lek tégedet, az estvéli órákra jut-
tatván engemet, vezérelj olly tse-
des helyre, az holott bátorsággal
le-hajthassam az én fejemet a' nyú-
godalomra, a' te Sz. Nevedért hal-
gass-meg kegyelmesen, Ámen.

XXXIII. UTON-JÁRÓNAK *Estvéli*
Könyörgése.

SZentséges Szemeiddel minde-
nekre vigyázó, erős, és hatal-
mas ISTEN! Kinek gondviselésed
ki-terjed mindenekre, kiváltképen
pedig a' téged' félőkre, kiket úgy
őrizsz,

őrizsz, hogy a' ki azokat bántja,
mint-ha szemeidnek fényét bánta-
ná. Te vezérled vala régenten a'
te Népedet tsudálatosan nappal fel-
hőnek, és éjjel pedig tűznek ofzlo-
pában, hogy se a' nappalnak, se az
éjtfzakának veszedelmei ő nékiek
nem árthatnának. Te vagy a' ki
még ma-is tsudálatosan, de ditső-
ségesen vezérled a' tijéidet e' Vilá-
gon való útozásokban, felhőnek
ofzlópa a' te titkos tanátsod, és fe-
lőlek való végezésed, mellyet fe-
lettébb vi'sgálnunk nem lehet, ha-
nem nagy engedelmeiséggel kell
követnünk. Tűznek ofzlópa a' te
ki-jelentett szent akaratod, a' melly
világoskodó szövétnék gyanánt va-

gyon a' mi lábaink előtt, e' Világnak fetétségében, hogy az Idvezségnek útaról el-ne tévelyedjünk. Te rendelted vala-el a' te Népednek a' pufztában való útazását, a' te akaratod szerint indulnak valameg, és a' te akaratod szerint nyugofznak vala-meg azon az helyen, a' mellyet mutatfz vala ő nékiek.

Áldott légyen a' te Neved mind örökké óh SZ. ISTEN! a' ki mind Lelkemnek, mind Világi életemnek dolgait vezérled bölts tanácsod szerint; ha fokfzor a' nyomorúságokban, és kétséges dolgokban nem láthatom-is által, hovátzélozzanak irántam való bölts gondolataid, de tudom, hogy a' kiket hűséges vezérlé-

zérlésed alá vészefz, bár tsudálatosnak, és nehézségekkel tellyesnek látfszék a' mi fzemeink előtt, de mindenkor ditsőséges végre vezérled.

Áldlak tégedet tellyes fzívemből közelebb e' mái napon rajtam fenn tartott kegyelmes gondviselésedért, környül-vettél vala engem' hatalmas őrizetteddel, minden veszedelmeket tölem el-távoztatál, útozáfomban kegyelmesen vezérlettel, életemet a' veszélytől megmentetted, fzívemet meg-emélfztő bánatban nem merítetted, úgy-hogy örömmel mondhatja az én Lelkem: *Az UR énnékem őrizöm*, az UR énnékem bé-fedező árnyékom, az én

jobb kezem felől vagy onnénkem,
az UR meg-őríz engemet minden
gonofztól, meg-őrízi az én Lelke-
met a' veszedelemtől, meg-őrized
URam az én ki-menetelemt és bé-
menetelemt.

Vajha én-is meg-őríztem volna
e' mái napon, és egész életemben
a' te Parantsolataidat, és azoktól
az én szívem el-nem távozott vol-
na! vajha tégedet és a' te félelme-
det tökéletesen szívemben tartot-
tam volna! de meg-esmértem és
meg-vallom szégyen-vallással te e-
lőtted e'-béli fogyatkozásomat, a'
te Szemeid szüntelen vigyáztanak
az én jómra, az én álhatatlan szí-
vem pedig óh melly hamar el-fe-

lejt-

lejtkezik te rólad! Ki tudná volta-
képen csak egy napi eseteit-is, ki
vehetné számban mennyiféle tá-
vozik-el a' te Törvényedről? *ha*
minden bűneinket meg-tartandod,
URam kitsoda dlat-meg te előtted.
Oh nagy kegyelmű ISTEN! az én
hűségtelenségem hozzám való hű-
ségedet el-nem változtatta; hanem
a' te irgalmaságodból meg-émle-
keztél én rólam, és kegyelmesen
tselekedtél én velem. Szívemnek
alázatosságából könyörgök tené-
ked, a' te Sz. Fijadért légy kegyel-
mes enném, bocsásd-meg min-
den bűneimet, mellyekért a' te jó-
vóltodat méltán meg-vonhatnád
éntőlem. Tégy jól én velem, hogy

I 4

míg

míg élek, a' te rendelésed fzerint járhaflak, míg e' földön bújdosom, ne rejtse-d-el én tőlem a' te Parantsolatidat, az hamiságnak útát távoztas-d-el tőlem, az igazságnak útát válaftottam magamnak, ne hagyj azért meg-fzégyenűlnem, adj énnékem olly értelmet, hogy meg-örizzem a' te Törvényedet, és megtartsam azt tellyes szívemben.

A' te hűséges gondviselésedbe ajánlom magamat mindenkor: közelebb ez éjtszakában fedezzen-bé engemet a' te óltalmad, tilts-el tőlem minden ártalmat, nyugtasd-meg és újítsd-meg el-bádjadott tagaimat, hogy az hólnapi napra jó-vóltodból fel-viradván, háláadó szív-

szívvel azt mondhaflam: *En le-feküdtem vala, tsendességben nyugodtam, nem vólt semmi bántásom: mert az UR örízett engemet, Ámen.*

XXXIV. BETEGSÉGBEN lévő Em-bernek Könyörgése.

Mindenható ISTEN! testeinknek bölts Alkatója, Lelkeinknek valóságos Élete! ki adsz e' földön lakozóknak lételt, életet, és lehelletet. Te általad élünk, mozgunk, és vagyunk. A' te Kezeidből jönnek mi reánk mind a' kedvünk fzerint, mind a' kedvünk ellen való dolgok: *Mert kitsoda parantsolatjából vagy on valami, ha az UR nem parantsolta vólna? te ölfz, te elevenítesz, te sebesítesz, és is-*
I 5 mért

mét meg-gyógyítasz, te szomorítasz, és ismét meg-örvendeztetetesz. Mikor ki-kelsz haragodban az Ember ellen, fájdalmakkal őtet meg-fedded, és az ő tsontainak fokaságát erőskínnal meg-rakod, úgy annyira, hogy az ő élete ifzonyódik az élettől, és az ő Lelke meg-útálja a' kedves étket-is, az ő szeme-láttára az ő teste el-fzárad, az ő életét közel víszed a' sírhez, és az halálos árnyékokhoz; de víszontag mihelyen akarod, tsak egy szót szó-lasz, és az ő teste azonnal meg-újul, az ő tetemei meg-örvendeztetnek, mellyek a' te haragod miat meg-háborodtanak vala. A' te haragodnak fullját, és kezeidnek terhét

hét hordozom én-is az én testemben óh én ISTENem! az én erőm engemet el-hagyott, nintsen békeség az én tsontaimban az én bűnem miatt. Az én Lelkem-esméreti vádol engemet, és ez mostani betegségemben-is, mellyel engemet meg-látogattál, szemeim eleibe terjeszti, hogy én te ellened igen vétkeztem, és méltóvá tettem magamat a' te haragodra. Szívemnek keferűségével emlékezem, hogy az én erőmmel, egézségemmel melly igen vízfzál-éltem, az én jó napjaiban te rólad el-felejtkeztem, az én tagjainkat állítottam hamiságnak fegyvere gyanánt a' bűnnek szolgalatjára; innen vagyom, hogy a' te

nyilaid belém lövödtének; Megvallom tenéked az én bűneimet, és az én hamiságomat nem fedezem. *Vétkeztem, de mit tselekedbetném te veled, óh Embereknek Órizője!* miért tennél-ki engemet te magadnak, mint-egy tárgyat, annyira, hogy életem-is nékem terhemre lenne? Ne tekintsd az én sok és nagy bűneimet, a' mellyekért el-vethetnél engemet a' te Ortzád elől, hanem tekintsd a' te szíves Sz. Fijadat, a' ki meg-rontatott a' mi bűneinkért, meg-sebesítettett a' mi álnokságainkért, a' Kiben tenéked minden kedved meg-nyúgodott: bocsásd-meg ő érette minden bűneimet, töröld-el az én álnokságaimat,

gyó-

gyógyítsd-meg e'-képen elsőben-is az én Lelkemnek sérelmeit, mondjad ezt az én Lelkemnek: *Bizsál fiam,* (leányom,) meg-botsáttattak a' te bűneid. Oh igaz ítéletű Sz. ISTEN! emlékezzél-meg a' te ítéletednek közepette-is a' te irgalmaságidról, ne büntes engemet a' te kemény haragodban, ne fedj-meg engemet a' te fel-gerjedett búsláfodban. Miért rejténéd-el e-géfszen a' te Ortzádat én tőlem, és úgy fanyargatnál engemet, mint ellenségedet? avagy a' lengedező falevelet gyötrenéd-é, avagy a' megfzáradott pozdorját üldöznéd-é? avagy az én gyermekségemtől fogva való bűneimnek büntetését hor-

doztatnád-é én velem? ne tselekedjed óh nagy kegyelmű ISTEN! hogy a' te kezeidnek munkáját megútnád. A' te kezeid keferűséggel illettenek engemet, mellyek engem' teremtetek; Emlékezzél-meg kérlek, hogy mint-egy sárt, úgy tsináltál engemet, nem-de ismét porrá tennél-é engem'? Te élettél és irgalmafsággal meg-ajándékoztál, és a' te kegyelmes látogatásod tartotta-meg mind ez ideig az én lehelletemet. Kegyelmezz-meg URam énnékem, és e' mostani erőtlenségemben-is ne hagyj-el engemet, szánj-meg az én nyavalyáimban, tekints-meg inségemben, és mutasd-meg tsudálatos jóságodat én

hoz-

hozzám, óh Meg-tartója mind azoknak, a' kik te benned bíznak!

Jól tudom, óh irgalmas ISTEN! hogy a' kiket szereztfz, meg-dorgálsz és fanyargatsz, hogy meg-alázván magokat, meg-tanúlnák a' te Törvényedet. Nagy kegyelmességed én hozzáam, hogy az én bűnimnek közepette engemet ki-nem vágtál, hanem a' betegség által-is intetfz engemet, és időt engedfz a' meg-térésre, hogy az én útaimat meg-vi'sgálnám, magamat meg-ítelném, és bűn-botsátó kegyelmedért tenéked esedezném. Add tudtomra azért jobban-is az én vétkeimet, a' mellyekkel érdemlettem e' te büntetésedet, hogy azokat szívemből

I 8

ből

ből meg-bánván, és el-hagyván, a'
te Sz. Fijadban tégedet én hozzám
meg-engesztelhesselek; és e'képen
mind mostani, mind ezután követ-
kezhető nagyobb ostromaidat rólam
el-fordítsad. Meg-esmértetted én-
velem e' nyavalya által, melly gyen-
ge és romlandó vagyok magamban,
melly veszedelmes légyen a' bűn,
a' mellynek ilyen keferű gyümöl-
tsei vagynak; meg-esmértetted én-
velem e' Világnak, és annak min-
den javainak hijába-valóságát, a'
mellyek leg-nagyobb ínségemben
hagynak segítség és vigasztalás nél-
kül; meg-esmérem melly szüksé-
ges vagy te énnékem mindenek fe-
lett: mert el-nem hagyod a' tije-
det,

det, mikor láttatnának-is ez egész
Világtól el-hagyattatni, a' te ke-
gyelmednek és vigasztalásodnak ér-
zésével meg-enyhítéd a' nagy ínsé-
gek között-is őket. Éreztesse én-
velem-is hathatósan a' te kegyelme-
det, a' melly kedvesebb ez életernél,
*hogy-ba testem és Lelkem el-fogyatkoz-
nék-is, te légy az én Vigasztalom és Ré-
sem mind örökké.*

Oh én szabadításomnak ISTENE!
ha kedvet találtam te előtted, és
kedves továbbra való életem, nyúj-
tsad a' te szabadító és segítő kezei-
det énnékem, végy-fel engemet az
én nyavalyáimból. Könnyű tené-
ked, ha akarsz, akár eszközök által,
akár eszközök nélkül, meg-fzabadi-
tani,

tani, áldjad-meg az eszközoeket,
 melyekkel az én gyógyulásomra
 bõlts rendeléfed szzerint élek. Küld-
 jed-ki a' te jó ígédet, és szabadíts-
 meg engemet: mert tsak egy szód-
 ra-is el-távozik én tõlem az én nya-
 valyám, hogy hirdethefsem az élők
 között a' te tsuda-dolgaidat, és szent
 félelemmel járjak a' te színed előtt
 életemnek minden rendiben.

Ha pedig szent végezéfed szzerint
 életemnek estvéje el-közelített,
 maradj-meg én velem óh UR JÉ-
 SUS! légy az halál árnyékának fe-
 tetes völgyében-is az én Vezérem,
 és világofságom, fedezz-bé enge-
 met a' te Érdemeddel a' Sátánnak
 minden kísértetei, és vádolásai el-
 len,

len, tégyed bizonyofsá az én Lel-
 kemet arról, hogy engemet sem é-
 let, sem halál, sem jelen-való, sem
 következendõ, sem magasság, sem
 mélység, és semmi egyéb el-nem
 szakaszthata' te szzeretetedtõl. Füg-
 geszszed az én Hitemnek szemeit
 te reád, hogy én nagy buzgósággal
 kívánjak meg-ozslattatni, és tehoz-
 zád menni: mert az mindeneknél
 jobb. Végyed a' te szentséges Ke-
 zeidbe a' te Véred és Szent Lelked
 által meg-mosfogattatott, és meg-
 tisztított Lelkem, hallasd én
 velem örömmel ama' te el-jövele-
 lednek szavát: *Imé bamar el-jövek!*
 hogy én-is ezt mondhasfiam bátor
 szívvel: *Jövel bamar URam JÉsus!*
 Amen. XXXV.

XXXV. BETEGSÉGBŐL *fel-gyógyúlt*
Embernek Könyörgése.

ÓH minden segítségre hatalmas
ISTEN! Ki a' nyomorúltak-
nak kiáltását meg-halगतod, az ő ín-
ségekben tett keferves panaszait
füleidbe véfzed, segítséget küldesz
ő nékiek az Egekből, és meg-men-
ted az ő inségekből. Nem szégye-
nülnek-meg soha-is, a' kik te ben-
ned bíznak, nem hagyattatnak-el
tőled, a' kik a' te félelmedben álha-
tatofan meg-maradnak. Kitsoda hi-
vott tégedet valaha segítségül tel-
lyes szívéből, és meg-nem halगत-
tatott volna? kitsoda bízott te ben-
ned, hogy meg-szégyenítettett
vólna?

Sze-

Szeretlek tégedet tellyes szívem-
ből, JEHOVA! én reménységem-
nek Közfiklája, és én Szabadítóm!
mert meg-halगतád az én könyör-
géfemet, az én imádságomat, ke-
gyelmefen füleidbe vévéd. Kör-
nyül-vettenek vala engemet az ha-
láltnak fájdalmi, és annak keferüis-
gei el-foglaltanak vala engemet,
nyomorúságot és nyavalyát talál-
tam vala, mellyben ezt mondom
vala: *Az én életem meg-rövidítéfekor*
a' koporsó kapujdra kell mennem, az
én esztendeimnek több részétől
meg-fosztatom, az én életem el-
vétetik én tőlem, és el-távozik,
mint a' Páfztoroknak hajlékok;
nyögök vala, mint a' galamb, az én

íze-

fzemeim fel-emelkedtenek vala a' Magasságban, keferűséges keferűség esett vala én rajtam; de te hozzam-való szívettedből meg-halgtád az én fohászzkodásomat, meg-fzabadítád az én életemet a' koporsótól, hátad-megé vetetted az én bűneimet. *Meg-ostoroza az UR engemet, de meg-balni nem bagya;* mert nem a' koporsó téfzen te rólad vállást, nem a' halál ditsér tégedet: az élő ditsér tégedet, mint én mostan, és hirdetem a' te ditsőségedet. A' te nagy könyörületességednek tulajdonítom, hogy egészzen meg-nem emélttettem, ha egy kevésé el-rejtetted vala-is a' te Ortzádat én tölem, de a' te véghetetlen irgalmaságod-

ságodból könyörültél én rajtam. Áldott légy azért én ISTENem, a' ki nem bántál én velem az én bűneimnek érdeme szírint, nem fizetél énnékem az én álnokságaim szírint.

Főmra lett nekem, hogy meg-alázzál engemet, hogy meg-tanúlnám a' te Törvényedet; Én a' te szódnak engedetlen voltam, és te engemet Atyaiképen meg-feddettél, hogy a' büntől meg-fzűnven, tégedet ditsőiténélek, az én testemben és Lelkemben. Ha én magamat az én bűneimről meg-ítélném, te tőled nem ítéltetném és büntettetném; de mikor tőled büntettetem, egyszer-smind taníttatom, hogy e' Világal

gal együtt el-ne veszfűzek. Tetfzet
tenéked UR ISTEN még az én
napjaimhoz napokat adni, hogy az
én bűneimet jobban-is meg-firas-
sam, életemet meg-jobbítsam, a'
meg-térésnek, és a' szentségnek tö-
kéletességre igyekezzem; tenéked
ajánlom azért az én testemet és Lel-
kemet, szentelj-meg azokat a' te
szolgálatodra, hogy én most, és é-
letemnek minden napjaiban az én
fogadásomat tenéked meg-adjam,
a' mellyekről szólott az én szájam
az én nyomorúságomnak napjai-
ban; e' végre éltefs engemet, hogy
dítserjem Nevedet. Ne engedjed,
hogy erről a' te Atyai látogatáfod-
ról el-felejtkezsem, hanem meg-
em-

emlékezzem szüntelen te rólad, és
ne vétkezzem te ellened vakmerő-
képen, hanem nagy vigyázással jár-
jak minden útaimban, tselekedvén
mindenekben szent akaratomat; ha
pedig gyarlóságból vétkeztem te
ellened, ne kelj-ki én ellenem a' te
haragodban, sőt emelj-fel azonnal
engemet az én esetemből, az igaz
meg-térés által, hogy másokat-is az
én jó példa-adásommal a' meg té-
résre indítsak, tündököljem min-
denek előtt kegyességgel, igazság-
gal, és mértékletességgel.

Taníts-meg engemet, az én éle-
temnek több napjait böltsen szám-
lálni, hogy a' te ISTENi Tisztele-
tedben szorgalmatosb lehessék, a'
kö-

könyörgésben buzgóbb, te hozzád való engedelmeségben szerényebb, hívtalomnak követésében hívebb. a' másokkal való jó-tételben bővésebb.

Jóllehet mostan a' te nagy kegyelmedből az én nyavalyáimból ki-fzabadúltam; de ugyan-tsak jól tudom én azt, hogy míg e' firalomnak völgyében járok, sok nyomorúságokkal és kísértetekkel kell énnekem küszködnem. Adjad azért oh én ISTENem! hogy békelességes-tűréssel birjam azok között az én Lelkemet, szent skaratodat örömmel tselekedjem, jó-szerentsémnek és egélségemnek idején a' nyomorúságoknak napjairól megem-

emlékezzem, a' nyomorúságnak és betegségnek idején pedig magamat az halálra el-kézfíthessem, és végre, az én Hitemnek jutalmát, az örök életet, Sz. Kezeidből el-vehessem, Ámen.

XXXVI. GYÓGYÚLHATÓ BETEGÉRT *való Könyörgése az Embernek.*

Bűnt gyűlölő, erős boszúálló; de haragodnak és ítéletednek közepette is irgalmaságról megemlékező kegyelmes ISTENünk! Kinek szemeid olly tiszták, hogy a' bűnre jóvallás-képen nem nézhetnek, 's azért mütogatod sok-képen azok ellen-való haragodat.

Te

Te, mint bünt gyűlölő, és utáló ISTEN! még a' Te szerelmes híveidben-is nem szenvedheted a' bünt, hanem azért, ő ellenek-is keményen feddődzel; ki-kelfz ő ellenek, és meg-vered őket emberi veszfzövel, idő szerint-való büntetésekkel; de a' Te irgalmaságot meg-nem vonszod ő tőlök, sőt a' Telátogatásaidban-is meg-tetfzik a' Tijéidhez-való nagy szereteted: mert a' midőn Te töled büntettetnek idő szerint, egyfzer'smind Te töled tanítatnak, hogy e' gonosz világgal el-ne vesznének.

A' mi bűneink olyan undok fekélyek, mellyekkel nem-tsak magunkat, hanem másokat-is meg-
vesz-

vesztegetünk, egymásnak bűnre-való példát és alkalmatóságot adván; innen vagyon, hogy egymásnak büntetésében-is részesülünk. Meg-fzomorítod a' szüléket gyermekeknek súlytolásában, a' gyermekeket az ő kedves szüléjeknek látogatásában, meg-fzomorítasz közél-valóinknak és kedveseinknek keserves nyavalyáival, és in-ségeivel.

A' Te haragodnak terhét, és súlyját botsátottad ezen el-bádjadott beteg szolgádra, (szolgálódra,) a' kinek nyavalyája az én szívemet-is meg-illette, meg-febhetette, és arra indit, hogy alázatos szível Te elődbe-járuljak, és ő érette Tené-
ked

ked esfedezzem. *Igaz vagy URam,*
és igazak minden ítéleteid; Igaz vagy
 ezen szolgádnak (szolgálódnak)
 látogatásában-is, mert a' mi bűne-
 ink téznek Te közötted, és mikö-
 zöttünk nagy válafztást. Vétke-
 zett ő Te ellened, vétkeztünk mi-
 is, mellyel érdemlettük ezen tsapá-
 foddal-való meg-fzomorítatást, sőt
 ha a' mi bűneink' érdeme fzerint
 akarnál mi-velünk banni, nem tsak
 idő fzerint, hanem örökké-való
 büntetésedre-is igen méltóknak ta-
 láltatnánk.

De óh nagy irgalmafságú ISTEN!
 ki igen gyönyörködöl a' kegyelem-
 ben, le-borúlok irgalmafságodnak
 széki' eleibe, és kérlek Tégedet alá-
 zatos

zatos szívűből, bocsáfsad-meg, Ke-
 zeidnek súlya alatt lévő szolgád-
 nak, (szolgálódnak,) bűneit, és
 a' mi bűneinket, ama' tökéletes
 IGAZért, a' mi egyetlen egy Köz-
 ben- Járónkért, az ő ártatlanságá-
 ért, és halálíg-való engedelmesé-
 géért, szűnjék-meg a' Te haragod,
 és mutasd kegyelmes Országodat e'
 beteghez, hogy örvendezteffének-
 meg az ő tetemei, mellyek a' Te
 haragod miatt meg-háborodtanak;
 gyógyítsd-meg lelkének nyavalyá-
 it, el-törölvén az ő bűneit, a' Szö-
 vetségnek drága Vérével. Meg-
 látogattad sulytoló vefzfűddel, de
 a' Teirgalmafságodat soha el-nevé-
 gyed tőle.

Szánd.

Szánd-meg ötet UR ISTEN az ő testi nyavalyájában-is ne hagyd el az ő mostani erőtlenségében-is, óh Megtartója mind azoknak, a' kik Te benned bíznak! ha az ő világi élete kedves Te előtted, erősítsd-meg ötet az ő beteges ágyában, a' Te mindenható Kezeidet tégyed ő alája, és emelj-fel ötet. Hijában-való minden emberi segítség a' Te segítséged nélkül, rendelj tehát Te magad ő nékie hathatós eszközöket, és azokat áldjad-meg az ő egészségének helyre állítására, sőt mint-hogy a' Te mindenható erőd a' külső eszközökhöz nem köttetett, hanem ha akarod, csak egy szóddal-is meg-gyógyíthatod ötet, paran-

tsolj

tsolj az ő nyavalyájának, azonnal el-távozik, és az ő teste szépen meg-újul, hogy ő-is buzgó fízel el-mondhasza: *Meg-ostoroza az UR engemet, de meg-balni nem bágy, nem balok-meg, hanem élek, az UR' dolgait hirdetem.* Nyújtsd-ki, óh hatalmas ISTEN! a' te Kezeidet az ő meg-gyógyítására: hogy ő-is tiszta kezeket emelhesse-fel te hozzá a' te ditséretedre, szabadítsd-meg ötet az halálnak köteleitől, hogy a' te könnyű igádat ő magára fel-vévén, legyen mindenkor kész a' te szolgálatodra.

Ha pedig e' földi romlandó sárházából ki-akarod az ő Lelkét költöztetni, és te magadhozve nni, ad-

K

jad,

jad, hogy épületeléggyen ő nékie örök-
ké meg-maradandó az Egekben. E'
végre, készítsed őtet Lelked általa'
bóldog kimúlásra, adj ő néki az UR
JÉSUSt, és az ő elégtételére füg-
gesztetett lelki fzeemeket, hogy az
ő kísértetei között az őtet fzerető
JÉSUSt nézzen, az ő benne-való
Hit által meg-gy'zhesse e' Világot,
meg-gyözhesse magában az ő fzen-
vedéseit, és végezetre az ő utolsó el-
lenségét az Halált. Enyhítsed és rö-
vidítsed az ő nyomorúságait, és ne
engedjed őtet fellyebb kísértetni,
hanem tsaka' mint a' te kegyelmed
által el-fzenvedhet, bővölködtesse
azonbá Lelkednek hathatós vígafz-
taláfait az ő szívében, jőjj-el végre ő
hoz-

hozzája, végyed Sz. Kezeidbe Sz.
Fijad' Vérén meg-váltatott, meg-
tisztított Lelkét, és törölj-el az ő
fzemeiről minden könyhullarást. A'
te fzerelmes Szent Fijadért, az UR
JÉSUSt Kríztusért, kérlek, halgass-
meg minket kegyelmesen, Ámen.

XXXVII. *Haldlos betegségben lévő-
nek bóldog kimuláért való*

Könyörgése.

ORök Életnek Kút-feje, bűn-
söknek Idvezsége, és bóldog-
sága, UR JÉSUSt KRÍSTUS ÉLŐ
TENnek Szent Fija! Te vagy az
Élet, és a' Feltámadás. *A' ki te ben-
ned hissen, ha meg-bal-is, él az, és a'
ki él, és hissen te benned, soba meg-nem
bal: mert a' te Híveidnek életek el-
rej-*

rejtetett mostan te nálad; de mikor te, óh mi Eletünk! meg-jelené-
defz, akkor mi-is te veled meg-je-
lenünk a' Ditsőségben.

Oh UR JÉSZS! életemben és
halálomban egyetlen-egy fő Vi-
gasztalásom! imé az én világi éle-
tem el-vétetik, és el-távozik én tő-
lem, mint a' pásztoroknak hajlékok,
veszem ezfemben, hogy az halál,
és a' minden élő Embernek rendel-
tetett ház, és koporsó el-hív enge-
met; az én életem, és az halál kö-
zött csak egy lépés vagyon, mert
az halálos fájdalmak ostromlanak
engemet, reám áradtanak a' beteg-
ségnek ársjai, mellyek szintén Lel-
kemig érnek, az én életem a' beteg-
ség

ség erejének miatta, mint a' felhő,
el-kezd múlni, úgy-annyira, hogy
magamat hasonlíthatom a' porhoz,
és a' hamuhoz. Te vóltál UR JÉ-
SZS! az én napjaimbán szívemnek
öröme. Te vagy mostan inségem-
ben-is hathatós vigasztalásom, an-
nakokáért semmivel nem gondo-
lok, életem sem drága, tsak te ben-
ned való hittel végezhessem pálya-
futásomat, 's bár romoljék-el sár-
házam, tsak épüiletem légyen te ná-
lad örökké meg-maradandó az E-
gekben, és szent akaratodat tellye-
sithessem.

Oh Hitemnek el-kezdője, és el-
végezője, erősítsd hát te benned-
való gyenge hitemet, hogy hitem-
nek

nek fzemeit egyenesen te reád füg-
gefzszem, nézvén erősen Kereszt-
fán véghez-vitt kínszenvedésedre,
és halálodra; az halálnak mérges fu-
lánkjától meg-fzabadíttassam, az én
halálos fájdalom azzal meg-enyhí-
tessenek, és a' bünöktől meg-sérte-
tet Lelkem egészen meg-gyógyúl-
jon. Ne álj megfzszén én tölem óh
Halálnak Meg-rontója, Életnek
Meg-fszerzője! mert a' veszedelem
közel vagy; az én Lelkemnek
ellenségi nagy erővel fel-készülte-
nek én ellenem, az én szívemnek
nyavalyái hovatovább inkább ö-
regbűlnék, sőt álj mellém óh erős
és hatalmas UR ISTEN! Sereg-ek-
nek győzhetetlen Fejedelme! pe-

relj

relj az én perlőimmal, a' kik vádol-
hatnának engemet a' te Itélő-fzé-
ked előtt, hartzolj te magad az én
ellenségimmal, rettentd-meg és
szégyenítsd-meg őket, hogy én te
benned, és te általad győzedelmes-
nél fellyebb való légyek. Adj én-
nekem minden fzenvedéseim és kí-
sérteteim között te benned meg-
nyúgható álhatatos szívet, hogy
mindeneket el-fzenvedhessek te é-
retted, a' Hitet, és a' jó Lelki-es-
méretet mind végiglen meg-tart-
hassam, tudván azt bizònnyal, hogy
a' mellyeket most szenvedünk, ingyen-
sem basonlittandók a' Ditsőséghez, melly
néküink meg-jelentetik.

Mikor az én fzemeim kezdenek

K 4

az

az halálnak homályával bé-bóritatni, óh igaz Világosság! fényeskedjél az én szívemben, hogy azt mondhattam akkor-is: *Az UR ISTEN az én Világosságom!* Mikor az én hallásom meg-fzűnik, érzékenységeim meg-tompúlnak, hallás belsőképén örömet és békefséget én velem, és éreztefted hathatósan idvezítéftednek örömet az én Lelkemmel. Mikor az halálnak hideg verítékivel kezdek verítékeezni, juttasd efzembe a' te véres verejtéket, mellyel verítékeztél Lelkednek nagy fzorongattatásában az én bűneimért, hogy azokat el-törle-néd. Mikor az én nyelvem megkötetik, fzlólfom el-áll: efedezzék

ak-

akkor-is a' te Lelked kimondhatalan foházkodásokkal, és a' te hathatós efedezéfted tartson-meg engemet; minden nyelv, melly én el-lenem az ítéletben fel-kelhetne, ítéltefték-meg te töled, és némitáfték-meg. Mikor minden teremtetett állatok fegítségítől el-hagyattom, légy az én erős gyámolom és fegítségem. Mikor az halálnak fettet vólgyében bé-lépek, te légy az én vezérem, és vigy által engemet amaz örökké-való bóldog világosságra, légyen az én utólsó foházkodáftom a' te utólsó fzlavad, mellyel mindeneket bé-rekeftztettél a' Kereftzfán.

Oh mikorjő-el az a' bóldog fzem-

K 5

pül-

pillantás, és kíváncsi óra, mellyben én ezt a' bűnnek és halálnak testét, melly az én Lelkemet fokképen szorongatja, minden bánatimnak, könyhullatásimnak szerzője volt, a' bűnnek minden maradványival együtt, mint valami szennyes és megavúlt köntöft le-vetkezzem, és e' képen tégedet, én URamat, én ISTENemet, szentséges Véredben meg-mosattatván, tetőled az ártatlanságnak és igazságnak ruháiban fel-öltöztetvén, színről-színre láthassalak, és a' te tökéletes Váltás-godért tégedet a' tökéletessé lett Igazaknak Gyülekezetében mind örökké dicsőítheffelek. Igazságnak fényes Napja UR JÉSZUS Kríztus!

vir-

virraízd-fel reám azt a' bóldog napot, óldozd-ki és szabadítsd meg az én Lelkemet testemnek köteleiből; de kérlek tégedet én Idvezítőm! mosd-meg, és tisztíts-meg engemet elsőben minden bűneimből, minden undokságaimból, abban a' tisztá Kútjében, a' Te drágalátos Véredben, melly szereztetett a' bűnöknek tökéletes el-tisztítására, így ösztán végyed szent Kezeidbe drága Véredben meg-váltatott, megtisztított lelkemet: Az én bóldog halálomat kövesse a' dicsőséges fel-támadás, hogy az én testem, mellyet a' halálban le-vetkezek, amaz utolsó napon a' bűnnek, halandóságnak minden falakját a' por-

K 6

ba

ba hagyván, változtafsék-el Te töled, hogy a' Te meg-ditsótttetett Testedhez szent ígéreted szérint hasonlatos légyen.

Jelenjél-meg, óh én Idvezségemnek ISTENe! és ne kéfedelmezzél, mert a' miképen várja és kívánja a' Menyafzfzony kedves Vőlegényjének el-jövetelit: olly figyelmetesen vár az én Lelkem-is tégedet, Lelkemnek kedves Vőlegényjét; hallattassad azért én velem a' te gyönyörűséges szódat, és mondjad ezt: *Imé hamar el-jövek, Jövel azért hamar URam JESUS, Amen.*

XXXVIII. *Haló-félben lévő Betegért körülötte lévőeknek Könyörgések.*

IRgalmaságnak Atyja, minden vigasz-

gafztalásoknak Kútfejelki nagy vagy a' tanársban, hatalmas a' tselekedetben, kéz és hájlandó a' buzgó Könyörgéseknek meg-halgatásában. A' te kegyelmes ígéretedben vetett bizodalommal járulunk mi-is te hozzád, keserves panaszszal, szívbeli szánakozással terjesztjük te elődbe alázatos könyörgésünk által, a' halálnak torkábá lévő szolgádnak, (szolgálódnak,) súllyos inségeit, terhes fájdalmait, halálnak kínjaival való küszködéseit; nintsen az ő szájában szó, mellyel te elődbe álhatna, az ő inségeit, óh irgalmas ISTEN! mi, kik mind természeti, mind kegyelembéli köteleességgel ő-vele egybe köttettünk, szomorúan szemlél-

vén az ő nyavalyáját, halván kefer-
ves nyögéseit, belső irgalmasággal
fel-indúltunk, fzemlélvén az ő ke-
mény látogattatásában bűneinknek
fzörnyűségét, és Kezednek nehéz
vóltát, ő helyette, ő érette le-bo-
rúlván a' te lábaidhoz, tégedet alá-
zatos fzível kérünk, tekints könyö-
rűlő fzemekkel ő reája, ne büntesd
őtet kemény haragodban, ne fedd-
meg őtet fel-gerjett búsulásodban,
sőt emlékezzél-meg ő róla irgalmas-
ságodban, botsásd-meg minden bü-
neit, oldozd-fel őtet azoknak köte-
leiből, a' te fzerelmes Sz. Fijadért,
a' kinek halála által meg-hozatott az
örökké-való Igazság, bé-persétel-
tetett a' bűn, és a' hamiság; tisz-

títssd-

títssd-meg őtet Sz. Fijad' Véérével
az ő bűneiből, hald-meg az ő nyö-
géseit, a' te Sz. Fijadnak keferves
kiáltásiért, könyhullatásokkal való
könyörgésiért, mellyeket az ő tes-
tének napjaiban mutatott te elődbe
mi érettünk nyavalyás bűnösökért.
Vigasztald-meg fzegény fzolgádat,
(fzolgalódat,) az halálnak keferű
fajdalmi között, a' te Sz. Fijadnak
kimondhatatlan fzmorúságával,
és Lelkének fzörnyű gyötrelmei-
vel, mellyekkel a' Keresztfán tel-
lyességgel el-borítatott vala, hogy
minket a' pokolnak kínjaitól és
gyötrelmeitől meg-mentene. Érez-
teffed ő véle Lelked által Idvezíté-
fednek örömét, hogy végyen erőt,

K 8

mi-

minekelötte el-menne, hogy többé itt e' földön ne lenne.

Emlékezzél-meg URam ö róla, hogy ő tsak por és hamu. *Avagy a' gyenge fa-levelet gyötrenéd-é, és a' szaraz posztorját üldözned-é?* ne tse-leked oh UR ISTEN! ezt a' repe-dezett nádfzalat ne rontsd-el, és a' füstölgő gyertya-bélhez hasonló hit-ne óltsad-el, sőt inkább erősítsd-meg Lelked által ötet ez utolsó baj-vivásban. Oh UR JÉSZUS! Juhaid-nak örök Testamentom szzerint való nagy Páfztora! keresd-fel ezt a' te gyenge juhotskádat, kit drága Véreden váltottál-meg, ne enged-jed, hogy ama' kegyetlen, pokol-béli fene-vadnak prédája légyen.

Fegy-

Fegyverkeztessd-fel a' te szolgál-dat, (szolgálódat,) a' Hitnek pai'sával, az ördögnek minden intsel-kedéfei ellen, és a' testnek gyarló-ságai ellen; ne engedjed, oh nagy hűségű ISTEN! ötet ereje felett kísérteni, sőt a' kísértettel együtt a' szabadulásra nyíls útát, hogy azt el-fzenvedhesse, és meg-győzhesse, enyhítsed az ő fájdalmait, az halál-nak kínjait, és töröld-el az ő szívé-ből attól-való félelmét, hogy az ő Lelkét békételenséggel, zogoló-dással, vagy hihetetlenséggel utolsó órájában meg-ne sértse, meg-eshe-tő hibáit, Emberi gyarlóságait en-gedjed-meg a' te Sz. Fijadnak töké-letes engedelmeségéért.

K 9

Jól

Jól tudod URam, hogy a' test erőtelen, de te az ő Lelkét erősítsed, hogy legyen kész a' te akaratodra, vonjad őtet hathatósan te magadhoz, hogy siessen te utánad menni a' földről az Egekbe, a' bűnből az igazságra, a' nyughatatlanságból a' bódog nyugalomra, a' nyomorúságból a' Ditsőségre.

Imé URama' te szolgád', (szólálód',) életének napja szintén elhanyatlott, és az halálnak estvéje ő hozzája el-közelített, Igazságnak fényes Napja, UR JÉSZUS! tündököljél az ő szívében, és te vezéreljed őtet az halálnak sötétes völgyén által. Az ő szemei meg-homályosodtanak, de te tégyed élefelekké az ő

Lel-

Lelki szemeit, hogy lásson megnyilatkozot Egeket, és láthasson Tégedet az Atyának Jobbján kézen állani az ő Lelkének befogadására. Meg-fzúnt az ő füleinek hallása, de te hallattassd az ő szívében hathatós vigasztalásodat. Az ő nyelve alkalmatlan a' szólásra, légy hűséges Szószólója ő nékie, óh UR JÉSZUS Szent Atyádnál; dorgáld-meg a' Sátánt, a' ki őtet rettenten és vádolhatná, parantsoljad pedig Sz. Angyalidnak, hogy tábort járjanak körülötte, és az ő Lelkét vigyék az Ábrahám' Kebelébe, a' Mennyekek Országába.

Minket pedig taníts e' mostani példával-is, a' mi napjainkat böltsen

szám-

számlálni, hogy nyerjünk bőségszövet, és a' bűnöknek idején bútsút adván, igaz Hittel, és valóságos meg-téréssel készítsük magunkat a' boldog kimúlásra, és mikor utolsó óránk jelen-lészen, jöjj-el hozzánk a' te kegyelmeddel, és botosás-el minket-is béke-ségben szent

ígéreted szerint,
Á M E N.

ISTEN

ISTEN ELEIBE
KEDVES ÁLDOZATUL
BÉ-MUTATÁNDÓ
'S E N G E.

AZ-AZ
NEVEDÉKENY KEGYES
SZÜZEKNEK SZÁMOKRA
ALKALMAZTATOTT

RÖVID
KÖNYÖRGÉSEK.

NYOMTATTATOTT

SZEBEMBEN, SÁRDI SÁMUEL által.

Mat. 21. 16.

*A Kitsinyeknek és Tsetsemöknek Sájok
által végezed-el a' te ditséretedet.*

'Sólt. 148. 12, 13.

*Ifjak, és Sziizek, Vének, és Gyer-
mekek, ditsérjék az URnak Ne-
vét, mert tsak az ő Neve nagy,
az ő ditséreti a' földnek, és az E-
geknek felette nagyon.*

☼ X 311 X ☼

*Reggeli fel-ébredéskori
Fohászkodás.*

TE hozzád emelem-fel az én fze-
meimet, óh világosságoknak
Attya! származtassad én reám min-
den jó adományodat, és tökéletes
ajándékodat az Egekből, Amen.

Fel-öltözéskori Fohászkodás.

TE mondtad, én ISTENem!
a' te befzédedben: Vallyon el-
felejtkezhetik-e' a' Leány az ő ékes-
ségéről, te vagy az én lelkemnek di-
fze, és ékessége, ne engedjed hogy
te róllad el-felejtkezzem, öltöz-
tesd-fel én velem hit által a' te Sz.
Fia-

Fiadat az UR JÉSUSt, és ékefitsd-fel az én Lelkemet Sz. Lelkednek kegyelmeivel, hogy az én ékességem ne annyira légyen külső, mint belső, úgy-mint a' szívnek szelítsége, tsendessége, a' melly te előtted betsületes, Ámen.

Reggeli Könyörgés.

MIndenható ISTEN! az UR JÉ-SUSban könyörülő édes Atyám! kegyelmes ISTENem! tiéd minden ditsőség Menyen és Földén, mert te tölled, te általad, és te éretted vadnak, és teremtettek mindenek. Ditsőséges vagy minden Szenteidben, nagy vagy a' nagyokban, tsudálatos a' kisdedekben, mert hatalmas vagy a' kisdedek-

deknek, és tsetsemőknek szájok által-is hirdetni a' te ditséretedet. Illesd-meg UR ISTEN az én szívemet-is, hogy gerjedezzen te hozzád. Nyisd-meg az én ajakaimat, hogy hirdethessem a' te ditséretedet. Induly-fel óh én Lelkem, zendűly-meg én nyelvem és lantom, e' reggeli órán az URnak ditséretire, mert igen jó, és gyönyörűséges az URat ditsérni, és mind örökké meg-marad irgalmafsága azokon a' kik őtet igazán félik, és tisztelik.

Háláadással tisztellek tégedet, én ISTENem! ki formáltál engemet ditséretedre, a' te bölts ujjaid alkoták az én testemet, és lehellettél én ben-

bennem élő léleknek leheletét. A' te óltalmad alá vettetem az én Anyámnak méhétől fogván, az én születésemről fogván te voltál az én erős ISTENem. Irgalmasságodat közlötted én velem, minekelőtte azt meg-nem esmérhettem, jó-téteményeiddel meg-előztél, minekelőtte azokat még nem tudtam volna kívánni, segítségem voltál, minekelőtte segítségül tudtalak volna hívni.

Meg-betsúlhetetlen kegyelmes-séged ez én hozzám, hogy engemet Keresztény Szülők által e' Világra hoztál, a' kik által a' te szövetségedben, Sz. Anyaszentegyházadban plántáltattam, a' te igaz esméreted-

retedben, az igaz Hitben, a' te féltelmedben, és a' jó erköltségekben neveltettem, a' kik által az én Világi sorsomról-is hűségesen gondot viselsz.

Hálákat adok tenéked, hogy engemet szüntelen őrizetedben tartasz, ez el-múlt éjjel-is kegyelmesen meg-őrizél, meg-nyugotván gyenge tagaimban e' mái napra új erőben fel-virasztottát.

Hűségesen gondomat viselő, édes Mennyei Atyám! én magamat tenéked ajánlom, te bírdad a' te szolgáló Leányotskádat Sz. Lelked által a' jóra, taníts engemet a' te féltelmedre, mivel-hogy magamtól a' roszra vagyok hajlandó, a' gyerme-

ki elméhez köttetett a' hijábanvalóság, a' bűnnek gyökerit magammal hoztam e' Világra, te tudod, te mondtad, óh szíveknek vi'sgaló ISTENE! hogy az Ember szívének, gondolatainak k'lteménye gonosz az ő gyermekségétől fogva, jóllehet az a' bennem lakozó bűn, az én gyengeidőmben, olyan nagy erőben nem mútogattya-is ki magát, de ennekutánna e' Világnak gonosz szokásaitól, tsalárd hitegetéseitől könnyen fel-indítatharnék, és keferű gyümöltseket teremhetne. Tekintek én a' te Sz. Fijadra, az én Idvezítőmre, a' ki mindenekben mi hozzánk hasonlatossá lett a' bűnön kívül, hogy az ő Szentségével,

vel, és ártatlanságával, mind a' mi természeti veszttségünkől, mind abból származó bűneinkől meg-fabadítana, és valamiképen mi gyermekek testből és vérből vagyunk, ő-is hasonlóképen azoknak részesévé lett, hogy mi-is ő benne meg-fzenteltetnénk, és az ő Szentségének részesi lehetnénk; ezért a' te Sz. Fijadért kegyelmezz-meg énnekem-is, az ő Véreltel tífztits-meg engemet az én természeti undokságaimból, ő benne légyek kedves Atyai tekinteted előtt.

Foglallyad-el idején az én szíve-met, hogy e' Világi meg-vesztégető kívánságok abban helyet ne talállyanak, világofitsd-meg naponként

ként az én értelmemet idvefséges
esméretedre, szentellyed-meg aka-
ratomat, indulatimat, kívánságai-
mat a' te szívetettedre, hogy így az
én életemnek gyenge Sengéjét, el-
ső virágját tenéked szentellyem, és
azzal ezután való életem is meg-
szenteltsék, virágozzék az én szí-
vem alázatosságának Violájával, tisz-
ta Szüzefségnek Liliomával, Isteni
szívetetnek Rósájával, és illatozzék
a' kegyefségnek balsomi jó illatyá-
val.

Könyörgök tenéked tellyes szí-
vemből az én édes Szülőimért, kik
által engemet e' Világra hoztál, és
a' kiknek kezek által akarsz igazgat-
ni. Terjesszed az ő életeket jó erő-
ben,

ben, és egészségben fok időkig: Adj
ő nékik jó napokat látni, halgasd-
meg az Egekből az ő kéréseiket, és
a' Menyei Sionból bővséges áldá-
saidat szállítsad ő reájok. Szentel-
lyed-meg körültem való gondjo-
kat, fáradozásokat, hogy az ő ke-
zek alatt gyarapodhassam a' bősé-
ségben, testemnek állapottyában,
te előtted, és az Emberek előtt va-
ló kedveségben. Adj énnékem
szelíd, és engedelmes szívet, hogy
az ő édes Atyai's Anyai tanításokat
szívemben végyem, az ő fenyíté-
kek alá magamat egészen alája bo-
tsáffom, jó magam-viseletével, hű-
ségemmel, őket mindenkor meg-
örvendeztetsem, és semmiben meg-
szomorítani ne kíványom. Se-

Segélly engemet én ISTENem
mind ezekre e' mái napon is, vezé-
relly engemet Sz. Lelkessel, visel-
lyed kegyes gondját életemnek,
tarts-meg elmémnek épségében,
testemnek jó-egészségében, e'-képen
áldjad-meg jóvóltadból előtted e-
fedező szolgáló Leányotskádat a' te
Szent Fijadért az UR JESUSért,
Ámen.

*Köz napon Templomba való bé-mene-
telkori Fobászkodás.*

A' Te Házad, én ISTENem! I-
mádságnak Háza, és a' Meny-
orzágnak Kapuja, az hová a' te Hi-
veid bé-menvén kívánnak egyező
szível lélekkel ditsőíteni, mint az
Egekben tselekefznek a' te Szent
An-

Angyalid, és meg-böldogult Sere-
geid. Szentellyed-mega' te Házad-
ban való bé-jöveletemet, hogy én-
is a' te Híveiddel edjütt tégedet di-
tsérhesselek, az én gyenge Könyör-
gésemet az ő Könyörgésekkel egy-
beadván, te tőled áldást, és kegyel-
met nyerjek; végezetre az Egek-
ben-is minden Szenteiddel együtt
tégedet min örökké ditsőithesselek,
Ámen.

Estvéli Könyörgés.

Mindenható ISTEN! gondvise-
lő Menyei Atyám! kegyelmes
ISTENem! ez Estvének ideje em-
lékeztett engemet te róllad, velem
közlött jó-teteményeid indítanak
az háláadásra. Nem megyek addig,

L

az

az én éjjeli nyugodalmomra, álmat
nem engedek az én fzeimeimnek,
míglén tégedet jól-tévő ISTEN-
met hálaadásommal nem Imádlak és
ditsőitlek.

Magasztallak Tégedet, én IS-
TENem! ki kegyelmesen tekintél
e' máj napon-is a' te szolgáló Leá-
nyotskádra, meg-halगतád Reggeli
Imádságomat, életemet melly a'
gyenge virághoz hasonló hatal-
maddal meg-tartád, ezt el-hervasz-
tó, 's fogyatós veszélytől hűségesen
meg-őrizéd, Te általad élek, moz-
gok, és vagyok, a' Te meg-tartó
erőd nélkül egy szempillantásig-is
meg-nem álhatnék. Te tőllel volt
e' napon-is elmémnek épsége, tes-
tem-

temnek egészsége, tagaimnak ele-
vensége, személyemnek kedves
szüléim, és mások előtt-való ked-
velése, örömet adott énnékem
azoknak életekben 's meg-maradá-
fokban; a' kiknek földi gondvise-
lések alá bízta engemet, Ditsőség
légyen Tenéked a' ki mindeneket
meg-tselekedtél fellyebb hogy sem
kérni avagy kívánni tudtam volna.

Könyörgök Tenéked, óh én Men-
nyei Atyám! botsásd meg én né-
kem a' Te Sz. Fíjadért, az én egyet-
len egy Idvezítőmért, minden vét-
keimet, fogyatkozásaimat, gyerme-
ki hijában-valóságaimat, azokért
meg-ne vésd, meg-ne utáld engem,
hanem az én hűséges Közben-

járomnak az UR JÉSZUSnak ártatlanságával, tökéletes szentségével fedeztesse nek-el a' Te színed előtt. Vonyad-el azoktól naponként az én szívemet, és szoktassad a' Tenéked tertző valóságos dolgokra gyakorallyad gyenge értelmemet a' Te eszméretedben, és azoknak a' kimondhatatlan jóknak meg-gondolásában mellyeket ajándékoztál minékünk a' Te Sz. Fijadban, plántályad a' Te félelmedet e' mostani időben az én szívemben, hogy abban rendelkezsem egész életemet, tsendesedjenek én bennem az én híjában-való gondolataim, és indulataim, hogy annál inkább halljon és érezzen bennem sz. Lelkednek

bel.

belső oktatásait, kívánha fiam az ő vezérlését. Adj olly tiszta szívét énnékem, hogy magamat Tenéked tisztán meg-tarthassam e' világtól, Tégedet ditsőithesselek mind testemben mind lelkemben mivel azok tiéid.

Mégyek, UR ISTEN! immár a' Te nevedben a' nyugalomra, az én el-bágyadott tagjaim kívánnak a' Te óltalmazásban, és szárnyaidnak kedves árnyékában nyugodni, fedezz-bé engemet hűséges őrizeteddel, távoztassad meszfe én tőlem valami engemet meg-rettenthetne, vagy nyugodalmomban meg-háboríthatna, midőn az én érzékenségeimet az álom el-mozdítja, adjad

-nyugod

L 3

hogy

hogy az én lelkem amaz öt éves Szüzek szerint te reád figyelmezen, újíts-meg a' tsendes álom által erőmben tagjaimban hogy az holnapi napon-is ujjabb alkalmatóságom légyen sz. nevednek ditséretire.

Terjefszed-ki a' Te erős óltalmaidat az az én édes Szüléimre, az ő egész Házokra, és mindenekre valamit a' Te Atyai áldásfodból birnak, ne illesse őket semmi kár, semmi vesztély világoskodjék sokáig az ő életeknek szövétneke, és adj napoknak hoszfságát ő nékiek, az éjjeli nyugadalmakat tégyed ő nékiek tsendessé, hogy vizsontag az ő vidám ortzájoknak látásával megörven-

örvendeztetsem. A' Te Sz. Fiadért az én édes Idvezitőmért hallgass-meg mind ezekben kegyelme-sen, Ámen.

VASÁRNAP Templombéli

Foháskodds

Szerettem, UR ISTEN! a' Te Há-zadat, a' Te szentségednek hajlékát, az holott kívánsz tiszteltetni a' Te hivednek seregétől, és meg-jelenel ő közöttök a' Te kegyelmeddel, és élet adó beszédeddel. A' Te beszéded URam igazság, és életnek beszéde, a' melly börtsefséget ad még a' kisedeknek-is. Adj értelmiet énnékem hogy tanulhassam a' Te beszédedet, meg-tanulván, szívemben meg-

tarthassam, meg-tartván életemet
a' fzerint rendeljem, és így a' Te
beszéded legyen énnékem-is min-
den hívőkkel együtt életnek jó il-
lattya az örök életre, Ámen.

I. UR' VATSORÁJA *vételkor való*
Könyörgés.

HItemnek el-kezdője és el-vége-
zője, Idvezségemnek ISTENE!
nagy hűségű, nagy irgalmaságu
ISTEN! a' ki kegyelmednek szö-
vetséget állítottál-fel Te közötted
és a' nyavalyás bűnös között,
mellyhez a' kik ragaszkodnak azok-
nak nagy és drágalatos ígéreteidet
ajánlottad. Tétfzet Tenéked a' Te
szövetségedhez külső látható szent
Jegyeket, és Petséteket adni hogy
azok-

azokkal a' Te híveidnek hitek an-
nál inkább meg-erősítenék, szent
Ígéreteidnek bé-teljesedések felől
bizonyosokká lehetnének, azokkal
minden Lelki jótéteményeidet hí-
veidnek szívekben el-petsétled, és
őket-is magadnak el-jegyzed.

Örökké-való háláadással tarto-
zom tenéked, óh én ISTENém! ki
engemet-is elevea' te kegyelembé-
li Frigyedbe bé-vettél, el-jegyez-
vén engemet belső-képen Sz. Lel-
keddél adván annak Sengéjét az én
szívemben. El-jegyeztél a' te Fri-
gyednek külső látható Szent Jegye
által-is, a' Sz. Kereltség által, mel-
lyel bizonyosá tettél bűneimnek a'
JÉSZUSnak vére által való el-mosat-

tatása iránt, bizonyossá tettél Sz. Lelked által való újjá születtetésem felől. Nem vagyok már magamé, hanem vagyok az én hűséges JÉ-SUSomnak, és Meg-váltó Kristusomnak drága Vérén kerest, és Sz. Jegyével el-jegyeztetett Lelki Jegyeflé, és minden ő javainak részfelflé.

Oh melly igen le-köteleztetted a' Sz. Kereszttségben az én szívemet a' te hűségedre, fzeretetedre, mivel azt kívántad akkor én töllem, és én-is az én Kezefim által, a' kik te elődbe bé-mutattanak, azt fogadtam, hogy ellene mondván tellyeséggel a' Sátánnak, és minden munkáinak; e' Világnak, és annak meg-

vesztett

vesztett kívánságainak; a' testnek, és annak indulatinak, egézfízen tenéked ajánlom és szentelem magamat, de ezen szent fogadás-tételre tsetsemői állapotban alkalmatlan lévén, mások tették-meg én helyettem.

Azon vagyon már az én Lelkem, hogy tulajdon fáját Hitemből éllyek, te veled a' Sz. Kereszttségben fel-állított szövétséget meg-újítsam, meg-erősítem, mások által tett fogadásimat munkába végyem, és bé-telleyesítem. E' végre kívánok mostan szent hivatlodra, Sz. Afztalodhoz járulni, a' te kegyelembéli szövétségednek második Sz. Jegyével, és Petsété-

L 6

vel

vel az URnak Sz. Vatsorájával el-
ni, hogy azzal jobban-is meg-erő-
síttefem, hathatóffabban emlékez-
tefem arról, hogy énnékem a' Kris-
tus JÉSZUSnak Kereftfán véghez-
vitt egyetlen-egy Áldozattyában,
és az által fzeresztetett minden drá-
ga jó-téreményekben részem va-
gyon.

De mi-módon bátorkodjam Sz.
Aftalodhoz járulni, holott az én
hitem igen gyenge, az én szívem
alkalmatlan, és kézfületlen ily nagy
jónak el-vételére. Oh irgalmas és
hatalmas ISTEN! a' ki az erőtele-
nekben szoktad meg-mutatni nagy
erődet, mutassad-meg én bennem-
is erőtelen gyenge fzolgaló Leá-
nyots-

nyotskádiban a' te nagy erődet,
erősítsd-meg Szent Fijadban való
gyenge hitemet. Hifzem álhatato-
fan hogy te úgy fzeretted e' Vilá-
got, hogy a' te egyetlen-egy fzü-
lött Fijadat adtad érette, hogy min-
den valaki hifzen ő benne el ne
vefzfzen, hanem örök élete légyen.
Hifzem hogy a' te Szent Fijad az ő
Lelkét adta váltságnak árául éret-
tem. Hifzem hogy az ő Kereftfán
véghez-vitt Áldozatja által fzeresz-
tetett váltságom, 's bűneimnek bo-
tsánatja. Öregbitsed ezen hitemet
hogy ehez az egyetlen-egy Idvezí-
tőmhez ragafzkodjam, kegyelme-
bűneimnek botsánatját, tellyes id-
vefségemet ő benne keressem, és el-
nyerhefsem.

L 7

Ké-

Kézfítsd el UR ISTEN, és
szentellyed-meg az én szívemet Sz.
Fijad által szereztetett Menyei
nagyjóknak bé-vételére, botsáffad-
meg az én gyermeki bolondsági-
mat, tekintvén a' te Sz. Fijadnak
Kerefztfán bűneimért véghez-vitt
engesztelő Áldozatjára, üresítsd-ki
azoktól az én szívemet, öntséd-bé
abban az UR JÉSZUS által szerezte-
tett valóságos jóknak buzgó kíván-
ságát, önts abban szent indulato-
kat, tenéked tetző új életre való
egyenes szándékat, hogy ez-után
jobban vigyázzak érzékenysége-
imre, jobban rendellyem indulatai-
mat, és az új életre magamat el-
fzányom. Tselekedjed óh én IS-
TEN.

TENem! hogy ez a' mostani aka-
ratom legyen változhatatlan, és ál-
landó, te hozzád való hűségemben
gyarapodjam, és meg-maradjak
mind végig. Tápláljad, erőfítsd
mostan-is a' Lelki életet én bennem
az életnek Kenyerével, melly a'
Menyből szállott alá, úgy-mint a'
te Szent Fijadnak meg-törettetett
Testével, ki-ontatott drága Véré-
vel, hogy ez Lelki Eledelnek ere-
jével mennyek az Idveségnek útt-
ján eröről eröre, miglen végezetre
el-jutok te hozzád a' Menyei Sion-
ba, és ott a' te Jobbad felől való
gyönyörűségekkel egézfzen bé-
telem. A' te Sz. Fijadnak az én hű-
séges Közbenjáromnak Szentséges

Nevében kérlek halgass-meg engemet, Ámen.

UR' VATSORÁJÁBAN a' Kenyérnek
vételekor való Fohászkodás.

Hiszem, URam JÉSZUS! hogy te vagy Lelkemnek örök életre tápláló Kenyere, légy segítségül az én hitemnek gyengeségemnek.

A' Pohárnak vételekor való
Fohászkodás.

Hiszem, UR JÉSZUS! hogy a' te drágalatos Véred az én bűnömnek bocsánatjára ontatott-ki, moss-meg engemet drága Véred által minden bűneimből.

UR' VATSORÁJA vétele után való
Könyörgés.

MAgasztallyad, óh én Lelkem!

8 J

az

az URat, örvendezz, óh én szívem! a' te meg-tartó ISTENedben, mert az hatalmas ISTEN én velem nagyságos dolgokat tselekedék, kegyelmébe vön engemet, és meg-köszöntet velem, melly jó, és melly édes legyen Ő az őtet kívánó Léleknek.

Hirdetem, dicsérem tellyes szívemből a' te Idvezítő kegyelmedet, én ISTENem, a' melly énné-kem-is meg-jelent, mivel engemet örök végezésed fzerint; a' bűnnek, hijábavalóságnak fetétségiből, a' te Sz. Fijaednak, az én édes Idvezítőm esméretinek tsudálatos világosságára, és ő velle való szent egyesülésre el-hívtál, az ő Országába, melly

L 9

melly

melly Kegyelemnek, Igazságnak,
Szentségnek Orfzága által-tettél.

Hálákat adok tenéked Menyei
Atyám! ki engemet méltatlant a-
nyira szerettél, hogy a' te egyet-
len-egy szülött Fijadnak nem ked-
veztél, hanem adtad érettem az
halálra, hogy így énnékem ked-
veznél, és ő általa te magaddal
meg-békéltetnél, minden bűneim-
ből meg-tisztítván, ez életben ő
érette kegyelemmel és irgalmaság-
gal; a' következő életben pe-
dig örökké-való Bóldogsággal, és
Ditsóséggel meg-koronáznál. Ger-
jesztettél szívemben Sz. Lelked ál-
tal idvezítő Hitet, mellyel az én
Idvezítőmet minden érdemével és
jóté-

jótéteményeivel magamhoz kap-
tsolván magamévá tettem, hogy ő
enyim, és én-is övé légyek. Erről
tettél mostan bizonyósá, midőn
Szent Fijad Afztalanak Vendégei
közzé méltóztattál, és hit által az ő
meg-törettetett Testében, és ki-
ontatott drága Vérében rézfesítet-
tél.

Ditsöitelek tégedet, UR JÉSZUS!
Lelkemnek Menyei Völegénye!
ki a' te szeretetednek új jegyét, új
zálogát adád énnékem, mellyel
meg-bizonyítád, hogy engemet,
mint-egy jelt úgy tettél a' te Keze-
idre, és mint-egy petsétet a' te Szí-
vedre, hogy én róllam meg-emlé-
kezzél mind örökké az én jómrá.
URam

URam JESUS! én te Jegyefed vagyok, de mi indított tégedet az én szíretetemre, mivel semmi szíretetre méltó nem vala én bennem, az én Lelkem mezítelen, undok, és minden igazságtól üressé vala, de imé te engemet idvességnék ruháiba öltöztet, az én Lelkem éhezö vala, te engemet életnek Kenyerével táplál, az én Lelkem megfertéztetett vala, de te engemet drága Véredben meg-moált, meg-tisztítottál.

Oh ha én-is tégedet egézfízen szívemben zárhatnák! tenéked ajánlom azt, foglaljad-el magadnak minekelötte e Világ azt el-nem ragadná, tölts-bé abban böven a' te szíre-

szíretettedet, hogy én, magamnak és minden teremfett állatoknak meg-tagadásával, olly erőfílen ragaszkodjam te hozzád, hogy semmi tölled engemet el ne szakasíthasson. Tölts-bé engemet naponként a' te akaratodnak értelmével, és Menyei böltséfséggel a' végre, hogy járjak úgy-mint te hozzád méltó minden engedelemmel, és minden jó-tselekedettel gyümöltset teremvén, nevekedvén a' te esméretedben. Ne engedjed én Idvezítöm! hogy tenéked tett fogadásimról el-felejtkezzem, hanem azoknak bé-tellyesítésére segéll engemet a' te kegyelmeddel. Tégedet tettelek hítemnek, szírete-

tem-

temnek fő tzéllyául, ne engedjed
 hogy vizfza-nézzek e' Világnak
 hijábanvalóságára. Vony engemet
 fzüntelē te hozzád, és én te hozzád
 fietek. Vezérelly engemet, és té-
 gedet követlek. Erösíts-meg a' te
 hűségedben, és abban álhatatos lé-
 fzek. Táplálly engemet ezután-is
 az életnek Kenyerével, gyönyör-
 ködtessd Lelkemet Házodnak
 gyönyörűségeivel, miglen vége-
 zetre ama' Menyei gazdag Me-
 nyegzőbe bé-vitetem, az holott
 minden Ditsőségedet, és Bóldog-
 ságotat én velem te Jegyeseddel
 közlöd, és a' te Szinednek örö-
 meben mind örökké ör-
 vendezek, Ámen.

UR'

UR' VATSORÁJA-UTÁN
 HÁLÁ-ADO ÉNEK.

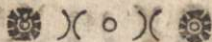
A XXIV. 'Sóltár' Nótájára.

NÉked URa... alát adok,
 Tellyes erőmből vigádok,
 Szívem, Lelkem örvendez nagyon.
 Meg-vallom fzeretetedet,
 Hirdetem Ditséretedet;
 Erre nékem okom nagy vagyok:

2.

Mert eddig éh's szomju voltam,
 Melly miatt fízinte meg holtam;
 De most az Életnek Kenyere
 Táplálá fzegény Lelkemet,
 'S jól meg-itata engemet
 A' KRISTUS-Kútfőnek Viz ere.

3. Sz.

3.

Szent ATYÁM! Irgalmafságod

Az Égig ér nagy Jóságod:

Mert bár Bűneim sokak 's nagyok,

Még-is Fiaid' Erdemétől

Nem fosztasz meg Kegyelmetől;

Már, mint Ő, én-is igaz vagyok.

4.

Sokan nálam is Nagyobbak,

Erősbek, Bőltsebbek, Jobbak

Nem érték e' Menyegző' napját;

De én élek, 's már jól lakám,

Hitem' fzemével meg-látám

Bűnösök' Áldozó Nagy Papját.

5.

El-kötelezdtél Magadnak,

Mátkájává től Fiaidnak.

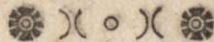
Szentül már magamban fel tettem:

Hogy KRISTUSomat szolgálom,

Tölle soha el-nem válom

Kitől Idvesség Jegyét vettem.

6. Tisz-

6.

Tisztelem ATYÁM! Nevedet,

Imádom Szent Felségedet,

Hála-adó Pohárt fel-vefzek:

Azt Ország-előtt ki töltöm,

Tehetségimet fel-költöm,

Fogadafókat is im'tézfek:

7.

Ellene mondok Világnak,

Mint Híjjábavalóságnak;

El-vefzzen ő Gyönyörűsége!

Égyiptomnak Pár-hagymája

Nem kell nekem Ugorkája;

Mert KRISTUS Leikem' Elégsége.

8.

Ellene állok Sátánnak,

Pokolbéli Oroslánnak,

Ki-éddig sok bünbe idéze.

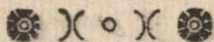
Utálok minden munkáját;

Mint léleknek nyavalyáját:

Lézfek már csak KRISTUS' Vitéze.

9. El-

Haáz Rezső Múzeum-Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

9.

Ellent hányok minden Bűnnek,
 Noha szemedbe úgy tűnek,
 Minthamind jók 's szépek volnának.
 De ha azokat vizsgálom
 Mind egyről-egyig találok
 Pokol- Sárkánya' fulánkjának.

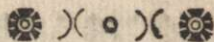
10.

Vége, le-mondok Testemről,
 Amaz én O Emberemről;
 Ki szüntelen csak gonofzra hajt.
 Roszsz kívánságim' el-vetem,
 Meg-ölöm 's földbe temetem;
 Ne okozzanak nékem több bajt.

11.

Mind ezekre Szent Lelkeddél
 Segily ATYÁM! Kegyelmeddel;
 Magad bírj engem' e' sok jóra!
 Oh tarts akkoron-is kéfszen,
 Mikor éltém' vége léfszen,
 El-jövén az utolsó Ora!

12. Hogy

12.

Hogy Lelkem' Vö-Legényével
 Bdefséges Reményével
 Innen Szent Országodba fussak.
 Nem léfszen ott szűkölködés
 Vagyon pedig bővölködés.
 Oh mikor léfsz, hogy oda juszlak!

13.

Az én Atyámfiaival,
 KRISTUSnak Meg-váltottival,
 Mint velem-is, Lelked úgy tégyen:
 Itt-is vífely gondot Rájok,
 Ég légyen ofztán Hazájok!
 Mellyért Neved Hálákot végyen.

Á M E N !

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

MUTATO TÁBLA.

Rend.	Levél.
I. Fel ébredéskori Fohászkodás.	I
II. Mosdáskori Fohászkodás.	2
III. VASÁRNAP Reggeli Könyör- gés.	2
IV. VASÁRNAP Estvéli Könyör- gés.	II
V. HETFÖN Reggeli Könyörgés.	20
VI. HETFÖN Estvéli Könyörgés.	29
VII. KEDDEN Reggeli Könyörgés.	38
VIII. KEDDEN Estvél Könyörgés.	48
IX. SZEREDÁN Reggeli Könyörgés.	58
X. SZEREDÁN Estvéli Könyörgés.	66
XI. TSÖTÖRTÖKÖN Reggeli Kö- nyörgés.	76
XII. TSÖTÖRTÖKÖN Estvéli Kö- nyörgés.	86

XIII.

XIII. PÉNTEKEN Reggeli Kö- nyörgés.	96
XIV. PÉNTEKEN Estvéli Kö- nyörgés.	106
XV. SZOMBATON Reggeli Kö- nyörgés.	114
XVI. SZOMBATON Estvéli Kö- nyörgés.	124
XVII. LE-FEKVÉSKORI Fohás- kodás.	138
XVIII. ÉJELI FEL-ÉBREDÉSKO- RI Fohászkodás.	139
XIX. MAGÁNOS BÖJT-NAPI Könyörgés.	140
XX. DÉLBN vagy akármelly IDÖBEN mondandó Könyörgés.	152
XXI. UJ ESZTENDEI Könyör- gés.	160.
XXII. NAGY-PÉNTEKI Könyör- gés.	171

XXIII.

XXIII.	HUSVÉTI Könyörgés. -	184
XXIV.	ÁLDOZÓ TSÖTÖRTÖKI Könyörgés. - - -	193
XXV.	PÜNKÖSTI Könyörgés. -	202
XXVI.	KARÁTSONI Könyör- gés. - - -	211
XXVII.	UR' VATSORÁJA előtt ISTENNEL-való Szö- vetséget meg-újító Lé- leknek Könyörgése. -	219
XXVIII.	UR' VATSORÁJA vé- tele előtt-való Könyör- gés. - - -	235
XXIX.	Az UR' VATSORÁJÁ- BAN Kenyérnek el-vé- telekor-való Fohászkö- dds. - - -	242
XXX.	A' Pobárnak el-vételekor való Fohászkodás. -	243
XXXI.	UR' VATSORÁJA vétele után való Hálá-adás. -	244
	XXXII.	

XXXII.	UTON-JÁRÓNAK Reggeli Könyörgése. -	250
XXXIII.	UTON-JÁRÓNAK Est- véli Könyörgése. -	258
XXXIV.	BETEGSÉGBEN-lévő Embernek Könyör- gése. - - -	265
XXXV.	BETEGSÉGBŐL fel- gyógyult Embernek Könyörgése. - -	276
XXXVI.	GYÓGYÚLHATÓ BE- TEGÉRT való Kö- nyörgése az Ember- nek. - - -	283
XXXVII.	Halálos Betegségben lé- vőknek boldog ki-mú- lásért-való Könyör- gése. - - -	291
XXXVIII.	Haló-félben lévő Be- tegért körülötte lévők- nek Könyörgések. -	300
	Reg-	

Reggeli fel-ébredéskori Fohászkodás.	- - -	311
Fel-öltözetéskori Fohászkodás.	- - -	311
Reggeli Könyörgés.	- - -	312
Köz napon Templomha való bémé-	- - -	320
netelkori Fohászkodás.	- - -	321
Estvéli Könyörgés.	- - -	321
VASÁRNAS Templombéli Fohász-	- - -	327
kodás.	- - -	328
I. UR' VATSORÁJA vétellekor való	- - -	336
Könyörgés.	- - -	336
UR' VATSORÁJÁBAN a' Kenyérnek	- - -	336
vétellekor való Fohászkodás.	- - -	336
A' Pohárnak vétellekor való Fohász.	- - -	336
UR' VATSORÁJA vétele után való	- - -	336
Könyörgés.	- - -	343
UR' VATSOR. UTÁN HALÁ-ADÓ	- - -	343
ÉNEK.	- - -	343

V E G E.

Házi- és Résző Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Házi- és Székelyi Múzeum, Tüskentetői Könyvtár
Székelyudvarhely